

Załącznik nr 2 do Uchwały Nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r.

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **nauczanie języków obcych**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Warszawski**

Data przeprowadzenia wizytacji: **27-28 marca 2025 r.**

Warszawa, 2025

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	16
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	29
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	45
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	51
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	57
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	60
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	62
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	65
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	66
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	69

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: dr hab. Ariadna Strugielska, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Aleksandra Wach, ekspert PKA
2. dr hab. Ewa Kujawska-Lis, ekspert PKA
3. prof. dr hab. Dariusz Dolański, członek PKA
4. Beata Opala, członek PKA, ekspert ds. pracodawców
5. Arkadiusz Smugowski, ekspert PKA ds. Studentów
6. Katarzyna Nowak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku nauczanie języków obcych prowadzonym na Uniwersytecie Warszawskim została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Wizytacja przeprowadzona została przez zespół oceniający w formie stacjonarnej. PKA po raz kolejny oceniała jakość kształcenia na tym kierunku.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą stacjonarnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego poinformowała władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	nauczanie języków obcych	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	<ol style="list-style-type: none"> 1. językoznawstwo 51% 2. literaturoznawstwo 4% 3. nauki o kulturze i religii 4% 4. filozofia 1% 5. historia 2% 6. nauki o polityce i administracji 6% 7. pedagogika 18% 8. psychologia 10% 9. nauki socjologiczne 2% 10. nauki o mediach i komunikacji społecznej 1% 11. nauki prawne 1% 	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	165 h 12 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>nauczanie języka angielskiego, nauczanie języka francuskiego, nauczanie języka niemieckiego nauczanie wiedzy o społeczeństwie</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	311	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ³	2 340 h	

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	179 ECTS	
łącna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	180 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	73,5 ECTS	

Nazwa kierunku studiów	nauczanie języków obcych	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{4,5}	<ol style="list-style-type: none"> 1. językoznawstwo 51% 2. literaturoznawstwo 2% 3. nauki o kulturze i religii 2% 4. filozofia 1% 5. historia 2% 6. nauki o polityce i administracji 6% 7. pedagogika 18% 8. psychologia 10% 9. nauki socjologiczne 2% 10. nauki o mediach i komunikacji społecznej 6% 11. nauki prawne 1% 	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	90 h 6 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>nauczanie języka angielskiego</i> <i>nauczanie języka francuskiego</i> <i>nauczanie języka niemieckiego</i> <i>nauczanie języka angielskiego oraz</i> <i>nauczanie wiedzy o społeczeństwie</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

⁴W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁵ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

Liczba studentów kierunku	51	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁶	1 400 h	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	119 ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	92 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	32 ECTS	

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁷ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione częściowo

⁶ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

⁷ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku nauczanie języków obcych wpisują się w misję i strategię Uniwersytetu Warszawskiego. W zakresie realizacji wszechstronnego kształcenia podkreślany jest nacisk na innowacyjność, poszanowanie podmiotowości wszystkich uczestników procesu kształcenia, korzystanie z najnowszych technologii informacyjnych, dążenie do doskonałości dydaktycznej, dialog z otoczeniem i umiędzynarodowienie. Spójność z potencjałem badawczym Uczelni osiągnięta jest poprzez włączanie studentów na studiach drugiego stopnia do prowadzenia badań i wspieranie ich rozwoju naukowego. Zgodnie ze strategią Uczelni w trosce o podniesienie jakości kształcenia na kierunku kreowane jest przyjazne i aktywizujące środowisko akademickie.

Koncepcja kształcenia na kierunku odnosi się do kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia o profilu praktycznym w trybie stacjonarnym i obejmuje cztery specjalności: *nauczanie języka angielskiego* (specjalność główna), *nauczanie języka francuskiego*, *nauczanie języka niemieckiego* oraz *nauczanie wiedzy o społeczeństwie (WOS)* (specjalności dodatkowe).

Koncepcja kształcenia na kierunku nauczanie języków obcych obejmuje w ramach wymagań określonych standardem przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela przygotowanie na studiach pierwszego stopnia do nauczania w szkole podstawowej dwóch przedmiotów: języka angielskiego i języka francuskiego lub języka niemieckiego lub wiedzy o społeczeństwie oraz prowadzenia zajęć z nauczania języka angielskiego i języka francuskiego lub niemieckiego w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. Na studiach drugiego stopnia kontynuowane jest przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela dwóch przedmiotów w szkołach ponadpodstawowych oraz jako dodatkowe, umieszczone poza standardem, do prowadzenia zajęć z nauczania języka obcego na studiach wyższych. Standard kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela określa efekty uczenia się właściwe dla kompetencji nauczyciela nauczającego w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej i nie odnosi się do

przedszkola i klas I-III szkoły podstawowej, więc objęcie standardem okresu nauczania zintegrowanego nie jest właściwe. Objęcie standardem kształcenia przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela nie mieści się też w określonej pkt. 3 standardu tabeli określającej minimalną liczbę godzin zajęć - nie przewiduje ona zajęć prowadzonych w przedszkolu - co rodzi problemy interpretacyjne co do wymiaru zajęć z zakresu przygotowania dydaktycznego do prowadzenia kolejnych zajęć, w tym przypadku zajęć z języka angielskiego, niemieckiego lub francuskiego w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. Standard nie zapewnia odpowiednich kompetencji w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego.

Kierunek na studiach pierwszego i drugiego stopnia został przyporządkowany do tego samego katalogu 11 dyscyplin naukowych z językoznawstwem jako dyscypliną wiodącą, pedagogiką w 18% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów oraz psychologią w 10%. Przyporządkowanie do dyscypliny nauki o polityce i administracji wynosi na studiach pierwszego stopnia 17% w przypadku specjalności *nauczanie języka angielskiego i WOS* oraz 2% na pozostałych specjalnościach, a na studiach drugiego stopnia 15% niezależnie od specjalności. Udział pozostałych dyscyplin (literaturoznawstwa, nauk o kulturze i religii, historii, filozofii, nauk socjologicznych, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauk prawnych) waha się w przedziale 1-6%. Obecność większości dyscyplin w tym przyporządkowaniu nie jest zasadna, a wynika z tego, że program studiów obejmuje wybrane elementy wiedzy w tych dyscyplinach.

Co istotne, koncepcja kształcenia nie odnosi się do roli poszczególnych dyscyplin naukowych w procesie kształcenia i nie wskazuje na dyscypliny, które stanowią:

- a) podstawy teoretyczne kierunku, w zakresie których na studiach pierwszego stopnia osiągną zaawansowaną wiedzę obejmująca wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną – oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej, jak również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem, a na studiach drugiego stopnia pogłębioną wiedzę obejmującą wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej właściwe dla programu studiów, a także zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem;
- b) kontekst związany z uwarunkowaniami tej działalności.

Niewłaściwe przyporządkowanie do dyscyplin naukowych sygnalizuje też nazwa kierunku, która stanowi część koncepcji kształcenia i która jednoznacznie wskazuje na nauczanie języków obcych. Niektóre z wymienionych dyscyplin, takie jak historia, filozofia, nauki o polityce i administracji, nauki prawne nie wiążą się z nauczaniem języków obcych, a przyporządkowanie do nich kierunku obniża spójność koncepcji kształcenia.

Z punktu widzenia wymagań określonych w standardzie kształcenia przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela przyporządkowanie kierunku do pedagogiki i psychologii jest niewłaściwe, ponieważ określone w tym standardzie efekty uczenia się nie odnoszą się do głębi perspektywy poznawczej, mogą zostać osiągnięte zarówno na studiach pierwszego jak i drugiego stopnia i w związku z tym stanowią inne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z wykonywaniem zawodu nauczyciela, o których mowa w charakterystykach P6S_WK i P7S_WK Polskiej Ramy Kwalifikacji. Co więcej konsekwencją przyporządkowania kierunku do określonych dyscyplin naukowych jest to, że wszyscy studenci kierunku powinni osiągnąć w ramach każdej z tych dyscyplin wiedzę odpowiadającą

w zależności od poziomu studiów charakterystyką PRK o kodach P6S_WG i P7S_WG. Tymczasem studenci, którzy nie wybiorą przygotowania do nauczania przedmiotu wiedza o społeczeństwie w ogóle nie mają styczności z częścią dyscyplin naukowych, do których kierunek jest przyporządkowany.

Koncepcja i cele kształcenia uwzględniają postęp w działalności zawodowej nauczyciela języka obcego. Uwidocznione jest to przede wszystkim w przygotowaniu absolwentów do nauczania dwuprzedmiotowego, co wiąże się z ich większą elastycznością na rynku pracy. Koncepcja zakłada też przygotowanie absolwentów do nauczania we wszystkich grupach wiekowych oraz w różnego rodzaju placówkach oświatowych, a także do prowadzenia własnej działalności gospodarczej w ramach edukacji językowej. Uwzględnia również rozwinięcie umiejętności stosowania narzędzi, programów i aplikacji technologii informacyjno-komunikacyjnej w dydaktyce języka obcego oraz szeregu kompetencji kluczowych niezbędnych do efektywnego funkcjonowania we współczesnym świecie, takich jak kreatywność, kompetencja interkulturowa i mediacyjna, umiejętność samooceny, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów.

Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym rynku pracy. Istnieje zapotrzebowanie na wykwalifikowanych nauczycieli języków obcych, zarówno języka angielskiego, jak i francuskiego i niemieckiego, w sektorach edukacji publicznej oraz niepublicznej. Szczególnie poszukiwani są nauczyciele przygotowani do nauczania dwóch przedmiotów, zarówno dwóch języków obcych, jak i języka angielskiego i WOS, również w kontekście zintegrowanego nauczania językowo-przedmiotowego.

Koncepcja i cele kształcenia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Zarówno studenci, jak i pracownicy dydaktyczni i naukowo-dydaktyczni angażowali się w tworzenie koncepcji kształcenia i mają wpływ na program studiów. W tworzeniu koncepcji kształcenia uczestniczyli również dyrektorzy i nauczyciele zatrudnieni w szkołach, z którymi Uczelnia współpracuje. Pod wpływem ich sugestii wzbogacono program między innymi o treści przygotowujące do nauczania WOS w oddziałach dwujęzycznych.

Na kierunku są wykorzystywane metody i techniki kształcenia na odległość, jednak koncepcja kształcenia ich nie uwzględnia; nie zawiera również odniesień do uwarunkowań wynikających ze stosowania takich rozwiązań.

Ogólne efekty uczenia się określone w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia zostały formalnie podzielone na trzy grupy: 1) efekty uczenia się dla kierunku, 2) efekty uczenia się dla specjalności *nauczanie języka angielskiego*, *nauczanie języka francuskiego*, *nauczanie języka niemieckiego*, 3) efekty uczenia się dla specjalności *nauczanie wiedzy o społeczeństwie*. W katalogach efektów dla specjalności efektom nadano dublujące się kody.

Ogólne efekty uczenia się nie są spójne z przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin naukowych, które zakłada nabycie przez studentów gruntownej wiedzy w 11 dyscyplinach naukowych. Poza dwoma pierwszymi efektami (w każdym z trzech katalogów) w zakresie wiedzy, w żadnym innym efekcie uczenia się nie uwzględniono bezpośrednich odniesień do dyscyplin naukowych, a dyscyplina filozofia jest całkowicie pominięta w efektach uczenia się. W ogólnych efektach uczenia się dla kierunku i specjalności brakuje uwzględniania proporcji w przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych oraz uwypuklenia wiodącej roli językoznawstwa. W efektach o kodach K_W01 i K_W02 wszystkim dyscyplinom (poza zupełnie pominiętą filozofią) przypisano równe znaczenie, co ilustruje treść jednego z nich: „(zna i rozumie) w zaawansowanym stopniu wybrane fakty, teorie, instytucje, procesy, zjawiska z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, literaturoznawstwo, pedagogika, psychologia, nauki o kulturze i religii, historia, właściwych dla kierunku nauczanie języków obcych ew.

z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: nauki o polityce i administracji, nauki socjologiczne, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki prawne, właściwych dla przedmiotu wiedza o społeczeństwie, zorientowane na zastosowania praktyczne w sferze nauczania języków obcych w przedszkolu, na pierwszym i/lub drugim etapie edukacyjnym". Widoczne w zacytowanym efekcie uczenia się rozróżnienie pomiędzy dyscyplinami „właściwymi dla kierunku” i „właściwymi dla przedmiotu wiedza o społeczeństwie” wskazuje na brak konsekwencji w proporcjach przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych oraz potwierdza zdiagnozowany wcześniej brak spójności we wskazaniu, które dyscypliny stanowią podstawy teoretyczne kierunku, a które pełnią rolę wspomagającą.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku i specjalności na studiach pierwszego i drugiego stopnia nie są zgodne z właściwymi poziomami Polskiej Ramy Kwalifikacji. W efektach brakuje uwzględnienia niektórych charakterystyk lub efekty uczenia się są nieprawidłowo powiązane z poszczególnymi charakterystykami PRK. Efekty odnoszące się do głębi i zakresu wiedzy (charakterystyka o kodzie WG) uwzględniają znajomość faktów, obiektów i zjawisk, natomiast pomijają istotną część tej charakterystyki, która dotyczy znajomości metod i teorii wyjaśniających złożone zależności między faktami i zjawiskami, stanowiących podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku. W efektach nie uwzględniono też zaawansowanej lub pogłębionej, w zależności od poziomu studiów, znajomości zagadnień z zakresu wiedzy szczegółowej w dyscyplinach naukowych.

W efektach ogólnych powiązanych z charakterystyką WG pominięto również szczególnie istotną w przypadku studiów o profilu praktycznym znajomość zastosowań zaawansowanej lub pogłębionej wiedzy w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek, w działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów. Uwzględnienia znajomości praktycznych zastosowań wiedzy brakuje na przykład w następujących efektach kierunkowych: (zna i rozumie) „w znacznym stopniu proces rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym, społecznym i kulturowym oraz różne uwarunkowania tego procesu”, „w sposób uporządkowany różne środowiska wychowawcze i edukacyjne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące”, „opartą na badaniach edukacyjnych metodykę wykonywania zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w instytucjach oświatowych, szkołach wyższych i placówkach związanych z nauczaniem języków obcych lub wiedzy o społeczeństwie”.

W zakresie kontekstu wiedzy, czyli charakterystyki o kodzie WK, w efektach uczenia się brakuje uwzględnienia znajomości fundamentalnych dylematów współczesnej cywilizacji oraz podstawowych zasad tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.

W zakresie umiejętności wykorzystania wiedzy w dyscyplinach naukowych (charakterystyka o kodzie UW) nie uwzględniono umiejętności dokonywania oceny, krytycznej analizy i syntezy informacji pozyskanych z różnych źródeł. Brak też nawiązania do umiejętności dobierania oraz stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (na studiach pierwszego stopnia), a także przystosowania istniejących lub opracowania nowych metod i narzędzi (na studiach drugiego stopnia). Z charakterystyką o kodzie UW nieprawidłowo natomiast powiązано efekt „(potrafi) w niezbędnym zakresie stosować przepisy prawa odnoszące się do instytucji związanych z edukacją, nauczaniem języków obcych”, ponieważ nie uwzględnia on wykorzystania zaawansowanej wiedzy z zakresu dyscyplin naukowych. Z charakterystyką o kodzie UO, dotyczącą organizacji pracy, niepoprawnie powiązано efekt „(potrafi) udzielać pierwszej pomocy przedmedycznej”.

W zakresie kompetencji społecznych, w odniesieniu do charakterystyki o kodzie KK, nie uwzględniono gotowości do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu. W efektach ogólnych powiązanych z tą charakterystyką błędnie sformułowano odniesienia do uczenia się i samorozwoju. Nieprawidłowo sformułowano też efekt dotyczący umiejętności prowadzenia komunikacji w odniesieniu do charakterystyki w zakresie kompetencji społecznych o kodzie KO: „(potrafi) prowadzić komunikację interpersonalną i interkulturową z zastosowaniem mediacji z uczestnikami procesu dydaktycznego w kontekście lokalnym i globalnym” (na studiach pierwszego stopnia). Brakuje natomiast uwzględnienia gotowości do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego oraz myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy. W odniesieniu do charakterystyki o kodzie KR brak odniesień do przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, a także dbałości o dorobek i tradycje zawodu. Efekty uczenia się powiązane z tą charakterystyką PRK nieprawidłowo odnoszą się do umiejętności współpracy w grupie, realizacji zadań i wyzwań zawodowych, a także „uczestnictwa w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i różnych jego form”.

Ogólne efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z właściwym poziomem PRK. Tylko dwa efekty dla studiów pierwszego stopnia odnoszą się do zaawansowanego poziomu wiedzy i dwa efekty dla studiów drugiego stopnia – do pogłębionego poziomu wiedzy. Większość efektów ogólnych nie wskazuje na odpowiedni stopień pogłębienia wiedzy, na przykład: (zna i rozumie) „niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (...)”, „metodykę wykonywania zadań (...)”, „w znacznym stopniu proces rozwoju człowieka”. Sformułowania te są podobne w katalogach efektów dla obu poziomów studiów, a dodatkowo w efektach dla studiów drugiego stopnia zakładany jest zaawansowany poziom wiedzy („w zaawansowanym stopniu strukturę i funkcje systemu edukacji (...)). Ponadto większość efektów ogólnych dla studiów pierwszego i drugiego stopnia ma identyczne brzmienie, co oznacza, że nie odzwierciedlają one zróżnicowania w poziomie zakresu i głębi wiedzy, w poziomie i kompleksowości umiejętności i kompetencji społecznych wynikających z założeń Polskiej Ramy Kwalifikacji dla poszczególnych stopni studiów.

Właściwy poziom PRK, 6. w odniesieniu do studiów pierwszego stopnia, a 7. – drugiego stopnia, nie jest również uwzględniony w szczegółowych efektach uczenia się.

Kolejną nieprawidłowością jest formułowanie tych samych szczegółowych efektów uczenia się dla zajęć wielosemestralnych bez uwzględnienia progresu kompetencji między semestrami. Powtarzanie tych samych efektów na poszczególnych semestrach ilustrują między innymi przykłady następujących zajęć: *nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka 1-4*, *nauka języka niemieckiego – komunikacja akademicka 1-4*, *seminarium dyplomowe 1-4* (studia drugiego stopnia), *seminarium dyplomowe 1-2*, *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa* (studia pierwszego stopnia). W innych przypadkach różnice w sformułowaniu efektów na poszczególnych semestrach są powierzchowne i nie wskazują na progresję kompetencji, na przykład w kartach zajęć *nauka języka francuskiego – komunikacja akademicka 1-4*.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku i specjalności nie są wystarczająco specyficzne. Wiele efektów sformułowanych jest w sposób ogólny, bez wskazania dyscypliny naukowej oraz zakresu działalności zawodowej, co ilustruje efekt z zakresu wiedzy dla studiów pierwszego stopnia: „(zna i rozumie) metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury stosowane w różnych obszarach działalności pedagogicznej”, w którym odniesienie do działalności pedagogicznej sugeruje zbyt szeroki

kontekst, wykraczający poza działalność zawodową nauczyciela języka obcego. Kolejnym przykładem niespecyficznego efektu uczenia się w zakresie odniesień do dyscypliny naukowej oraz działalności zawodowej jest efekt dla studiów drugiego stopnia „(zna i rozumie) w znacznym stopniu proces rozwoju człowieka w cyklu życia w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym”, a także efekty dotyczące umiejętności: „(potrafi) wykonywać zadania związane z edukacją z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych oraz metod zdalnej komunikacji i różnych mediów” (gdzie „zadania związane z edukacją” jest sformułowaniem zbyt szerokim) oraz „(potrafi) pracować z młodzieżą i dorosłymi pochodzącymi ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających ograniczoną znajomość języka polskiego” (gdzie „pracować z młodzieżą i dorosłymi” jest sformułowaniem nieprecyzyjnym). W sposób niespecyficzny dla działalności zawodowej jest również utworzony efekt „(zna i rozumie) niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, literaturoznawstwo, pedagogika, psychologia, nauki o kulturze i religii, historia, właściwą dla nauczania języków obcych”, gdyż znajomość terminologii z zakresu między innymi psychologii, historii, literaturoznawstwa nie stanowi wiedzy właściwej i specyficznej dla nauczycieli języków obcych.

Ogólne efekty dla specjalności są również niespecyficzne, między innymi z tego powodu, że są one w większości przeniesione w sposób dosłowny z katalogu ogólnych efektów dla kierunku. Dodatkowo w niektórych przypadkach przeniesiono również fragmenty efektów uczenia się, które są specyficzne dla innej specjalności, na przykład jeden z efektów dla specjalności *nauczanie języka francuskiego* i *nauczanie języka niemieckiego* brzmi: „(potrafi) wykorzystując podstawowe umiejętności organizacyjne planować i realizować zadania związane z nauczaniem języków obcych, opcjonalnie z nauczaniem przedmiotu wiedza o społeczeństwie”, a inny efekt dla tej specjalizacji to: „(potrafi) samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności profesjonalne związane z nauczaniem języków obcych, opcjonalnie nauczaniem przedmiotu wiedza o społeczeństwie korzystając z różnych źródeł i nowoczesnych technologii (TIK) w języku polskim i obcym”.

Niespecyficzne są także efekty szczegółowe, sformułowane dla poszczególnych zajęć. W wielu przypadkach ich niespecyficzność polega na powielaniu w nich efektów ogólnych (kierunkowych lub specjalnościowych) w identycznym brzmieniu, bez uszczegółowienia ich zgodnie ze specyfiką konkretnych zajęć. Ilustrują to następujące przykłady: (zna i rozumie) „różne rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje, ze szczególnym uwzględnieniem krajów języka nauczanego” dla zajęć *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa*, „(potrafi) wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów w języku angielskim” dla zajęć *kultura i historia USA dla nauczycieli języka, wiedza o akwizycji i nauce języków obcych*, „(zna i rozumie) w znacznym stopniu proces rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym, społecznym i kulturowym” dla zajęć *system prawa i ochrona praw człowieka i obywatela w RP*. Wszystkie efekty w sylabusie zajęć *polityka oświatowa w UE* są przeniesione z katalogu ogólnych efektów dla kierunku. Powielanie ogólnych efektów uczenia się w kartach wielu zajęć jest nieprawidłowe, gdyż zaliczenie jednych zajęć stanowi poświadczenie osiągnięcia tych efektów.

Inny wymiar braku specyficzności szczegółowych efektów uczenia się dotyczy ich zbyt ogólnego wydziwisku, bez doprecyzowania dyscypliny lub obszaru działalności zawodowej. Przykładem jest efekt „(potrafi) dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające zmian w przyszłym działaniu” dla zajęć *literatura francuskojęzyczna dla nauczycieli*, który jest jednocześnie

powieleniem efektu ogólnego. Innym przykładem jest efekt dla zajęć *komunikacja interpersonalna i umiejętności negocjacyjne*: „(potrafi) komunikować się na tematy specjalistyczne i argumentować merytorycznie z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować wnioski”.

W innych przypadkach szczegółowe efekty uczenia się są niespecyficzne względem zajęć, czego przykładem jest formułowanie efektów odnoszących się do wiedzy językoznawczej dla zajęć, których celem jest praktyczna nauka języka obcego. Wiązanie efektów szczegółowych dla zajęć z praktycznej nauki języków z dyscypliną językoznawstwo jest nieprawidłowe, ponieważ nadrzędnym celem takich zajęć jest opanowanie przez studentów komunikacyjnych umiejętności językowych, a nie opartej na teoriach naukowych wiedzy językoznawczej. Umiejętności i kompetencje związane z nauką języka wynikają wprost z Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, który stanowi ogólną ramę dla kształcenia językowego, nie budują jednak wiedzy i umiejętności w zakresie dyscypliny naukowej. Na przykład w karcie zajęć *gramatyka angielska dla nauczycieli* znajduje się efekt uczenia się „(zna i rozumie) w zaawansowanym stopniu wybrane fakty i zjawiska z zakresu językoznawstwa (...)”, brakuje tu z kolei efektu uczenia się w zakresie kompetencji językowej na określonym poziomie, który byłby specyficzny dla tych zajęć. Kolejnymi przykładami zajęć, których nadrzędnym celem jest nauka języka, a do których sformułowano efekt z zakresu wiedzy językoznawczej „(zna i rozumie) w zaawansowanym stopniu wybrane fakty, teorie, instytucje, procesy, zjawiska z zakresu językoznawstwa (...)”, są zajęcia *język angielski specjalistyczny dla WOS* oraz *nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka*. Z kolei efekty uczenia się dla zajęć *nauka języka niemieckiego – komunikacja akademicka* obejmują nabywanie pogłębionej wiedzy z zakresu aż sześciu dyscyplin naukowych.

W niektórych sylabusach zajęć z praktycznej nauki języka efekty uczenia się obejmują znajomość różnych języków, co jest niespecyficzne w stosunku do konkretnych zajęć, czego przykładem jest efekt dla zajęć *nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka*, odnoszący się do umiejętności korzystania ze źródeł w językach polskim, angielskim, francuskim i niemieckim.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku oraz specjalności uwzględniają umiejętność komunikowania się w językach obcych. W przypadku studiów pierwszego stopnia końcowy poziom opanowania języka angielskiego i języka specjalności (francuskiego lub niemieckiego) to C1, natomiast na studiach drugiego stopnia – C1+ według ESOKJ. Efekty uwzględniają również umiejętność komunikowania się w kolejnym języku obcym na poziomie B1 na studiach pierwszego i B1+ – drugiego stopnia. W wielu sylabusach do zajęć z *praktycznej nauki języka* brakuje jednak uwzględnienia efektu uczenia się w zakresie umiejętności komunikowania się w języku obcym, który na poziomie ogólnych efektów kierunkowych brzmi: „(potrafi) posługiwać się językiem angielskim i językiem francuskim lub niemieckim na poziomie C1 ESOKJ, z uwzględnieniem specyfiki języka akademickiego i języka komunikacji szkolnej, lub językiem angielskim na poziomie C1 i językiem obcym lektoratowym na poziomie B1 ESOKJ”. Brak odniesień do tego efektu uczenia się w kartach zajęć *nauczanie języka angielskiego*, *nauczanie języka francuskiego*, *nauczanie języka niemieckiego*, *gramatyka języka angielskiego dla nauczycieli* i innych. W sylabusach tych zajęć znajdują się efekty dotyczące umiejętności stosowania konkretnych sprawności językowych, na przykład przygotowywania wystąpień ustnych lub prac pisemnych, jednak w większości przypadków bez sprecyzowania poziomu biegłości językowej.

Efekty uczenia się uwzględniają szereg umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych niezbędnych w działalności zawodowej nauczyciela języka obcego. Należą do nich między innymi

umiejętność planowania i realizowania projektów dydaktycznych, indywidualizowania programu kształcenia, rozwiązywania problemów wychowawczych, stosowania przepisów prawa oświatowego, a także pracowania w zespołach i samodzielnego zdobywania wiedzy. W zakresie kompetencji społecznych ogólne efekty zakładają rozwinięcie gotowości do przyjęcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu oraz rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu nauczyciela.

Niektóre ogólne efekty uczenia się nie są sformułowane w sposób zrozumiały, co uniemożliwia ich weryfikację. Ilustrują to efekty ogólne (zna i rozumie) „różnorodnych uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej” i „w znacznym stopniu odbiorców (podmioty) edukacji, oraz metody diagnozowania ich potrzeb i oceny jakości usług edukacyjnych”, z których sformułowania nie wynika jednoznacznie, jakiego zakresu wiedzy dotyczą. Innym przykładem jest zwrot (potrafi) „dokonać oceny i krytycznej analizy jakości w nauczaniu języków obcych (...)” – nie jest jasne, jakie elementy nauczania podlegają analizie i ocenie.

Jednoznaczną weryfikację osiągnięcia efektów ogólnych uniemożliwia również nadmierne rozbudowanie niektórych z nich. Przykładami są następujące efekty ogólne: „(zna i rozumie) metodykę wykonywania zadań, normy, procedury i dobre praktyki stosowane w instytucjach oświatowych i związanych z nauczaniem języków obcych lub wiedzy o społeczeństwie”, „(potrafi) dokonać oceny i krytycznej analizy jakości w nauczaniu języków obcych i ew. przedmiotu wiedza o społeczeństwie; diagnozować potrzeby, możliwości i zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizować zindywidualizowane programy kształcenia i wychowania”, „(potrafi) postugiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzegać i analizować dylematy etyczne; przewidywać skutki konkretnych działań wychowawczych, opiekuńczych i terapeutycznych”. Treść każdego z tych efektów obejmuje różne wymiary wiedzy i umiejętności.

W ogólnych efektach uczenia się dla kierunku stosowane jest słowo „ewentualnie”, które sugeruje, że część opisanych kompetencji jest oczekiwana tylko od niektórych studentów, bez doprecyzowania, kogo to rozróżnienie dotyczy. W konsekwencji weryfikacja osiągnięcia takiego efektu przez wszystkich studentów na kierunku jest problematyczna. Ilustruje to następujący efekt: „(zna i rozumie) niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, literaturoznawstwo, pedagogika, psychologia, nauki o kulturze i religii, historia, właściwą dla nauczania języków obcych ew. terminologię z zakresu dyscyplin naukowych: nauki o polityce i administracji, nauki socjologiczne, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki prawne, właściwą dla nauczania przedmiotu wiedza o społeczeństwie”.

Program studiów nie uwzględnia ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela. Uczelnia co prawda załączyła do Raportu samooceny zestawienia, mające wykazać, że ogólne i szczegółowe efekty uczenia się określone w standardzie są na kierunku osiąmane, co nie zmienia faktu, że program studiów ich nie uwzględnia, a opisane w tym programie efekty uczenia się są inne niż efekty uczenia się określone w standardzie.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, nie mieszczą się jednak w dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, nie opisują w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych osiągniętych przez studentów, nie odpowiadają właściwym poziomom Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Efekty uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela nie zawierają pełnego zakresu ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Sformułowane poniżej rekomendacje nie mają wpływu na ocenę kryterium. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących 1) niewłaściwego przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych, 2) niewłaściwego odzwierciedlenia koncepcji kształcenia oraz roli poszczególnych dyscyplin w efektach uczenia się, 3) braku uwzględnienia w efektach uczenia się wszystkich charakterystyk odpowiedniego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji, 4) braku uwzględnienia progresji kompetencji w efektach uczenia się dla zajęć wielosemestralnych, 5) formułowanie efektów uczenia się w sposób niespecyficzny dla zajęć, 6) formułowania efektów uczenia się w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji, 7) braku uwzględnienia w programie studiów wszystkich ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Wyłączenie z grupy zajęć służących realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zajęć dających kompetencje do nauczania języków obcych dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
2. Objęcie koncepcją kształcenia roli, jaką spełniają poszczególne dyscypliny naukowe w procesie kształcenia i odzwierciedlenie tej roli w nazwie kierunku.

3. Uwzględnienie w koncepcji kształcenia nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość i wynikających stąd uwarunkowań.
4. Nadawanie specyficznych, niepowtarzających się kodów efektom uczenia się w poszczególnych katalogach.
5. Doprecyzowanie poziomu kompetencji językowej na poszczególnych semestrach.

Zalecenia

1. Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych, które stanowią jego teoretyczne podstawy.
2. Sformułowanie efektów uczenia się w sposób odzwierciedlający rolę poszczególnych dyscyplin naukowych w kształceniu.
3. Uwzględnienie w efektach uczenia się wszystkich charakterystyk 6. Poziomu PRK (dla studiów pierwszego stopnia) oraz 7. Poziomu PRK dla studiów drugiego stopnia.
4. Uwzględnianie progresji kompetencji w efektach uczenia się dla zajęć wielosemestralnych.
5. Sformułowanie efektów uczenia się w sposób specyficzny dla zajęć.
6. Sformułowanie efektów uczenia się w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji.
7. Uwzględnienie w programie studiów wszystkich ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe nie zapewniają osiągnięcia założonych w ogólnych efektach uczenia się zaawansowanej (dla studiów I stopnia) lub pogłębionej (dla studiów II stopnia) wiedzy w zakresie żadnej z 11 dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek i które, w założeniu, stanowią teoretyczne podstawy kształcenia na kierunku. Treści realizowane na większości zajęć mają wymiar fragmentaryczny i podstawowy. Ilustrują to następujące przykłady zajęć i wybranych treści z programu studiów pierwszego stopnia: *socjologia* (cel zajęć: wyposażenie studenta w elementarną wiedzę o współczesnych i klasycznych koncepcjach socjologicznych; treści: działania społeczne i jego podstawy, grupa społeczna, procesy grupowe); *nauka o państwie i prawie* (istota państwa i jego suwerenności, geneza państwa, typologia państw); *samorząd terytorialny* (główne koncepcje teoretyczne i idee społeczne samorządu terytorialnego, ustrój prawny, gospodarka finansowa); *kultura i historia krajów francuskojęzycznych dla nauczycieli języka* (regiony Francji, piosenka, malarstwo); *media i komunikowanie społeczne* (podstawowe pojęcia nauki o komunikowaniu, komunikowanie publiczne i polityczne); *kultura i historia USA dla nauczycieli języka* (ogólne zagadnienia o historii i kulturze USA od czasów kolonialnych do dziś); *literatura brytyjska dla nauczycieli języka* (przegląd różnorodnych brytyjskich dzieł literackich osadzonych w kontekście kulturowym); *literatura amerykańska dla nauczycieli języka* (przegląd epok historii literatury amerykańskiej i różnorodnych amerykańskich dzieł literackich). Brak pogłębionych treści w zakresie dyscyplin naukowych na studiach drugiego stopnia ilustrują następujące przykłady zajęć: *kultura i historia Wielkiej Brytanii dla*

nauczycieli języka II (geografia Wysp Brytyjskich, podstawowa wiedza o społeczeństwie brytyjskim, kultura życia codziennego); *system naczelných organów państwowych w RP* (władza ustawodawcza: Sejm i Senat, władza wykonawcza: Prezydent RP, władza wykonawcza: Rada Ministrów); *kultura i historia krajów niemieckojęzycznych dla nauczycieli języka* (polityka, historia, architektura, muzyka, rzeźba, malarstwo, moda); *problemy globalne współczesnego świata* (procesy integracyjne i dezintegracyjne we współczesnym świecie, rola mediów we współczesnym świecie, społeczeństwo obywatelskie). W programie studiów pierwszego i drugiego stopnia nie uwzględniono żadnych zajęć realizujących treści z zakresu dyscypliny filozofia.

Dobór treści programowych nie umożliwia osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się na poziomie zaawansowanym oraz pogłębionym również w zakresie wiedzy w dyscyplinie językoznawstwo, której przypisano rolę wiodącej dyscypliny naukowej na kierunku. Na studiach pierwszego stopnia poza zajęciami *wiedza o akwizycji i nauce języków obcych* nie uwzględniono zajęć realizujących treści z zakresu zaawansowanych zagadnień i teorii językoznawczych. Treści językoznawcze mają charakter propedeutyczny, dotyczą głównie poziomów opisu języka i realizowane są na zajęciach, których nadrzędnym celem jest rozwinięcie kompetencji językowej studentów: *fonetyka korektywna języka angielskiego/francuskiego /niemieckiego*), *gramatyka angielska/francuska/niemiecka dla nauczycieli*, *fonetyka języka angielskiego/francuskiego/ niemieckiego dla nauczycieli*. Podstawowy poziom wiedzy językoznawczej na studiach pierwszego stopnia ilustrują następujące treści programowe dla zajęć: poznanie wybranych zjawisk fonetycznych typowych dla języka francuskiego (*fonetyka korektywna języka francuskiego*); terminologia gramatyczna używana przy opisie gramatyki angielskiej, różnice i podobieństwa w użyciu czasowników modalnych (*gramatyka angielska*); zjawiska alofoniczne i alomorficzne, fonetyka międzywyrazowa, asymilacje oraz elizje, przycisk wyrazowy i zdaniowy, rytm i intonacja (*fonetyka języka angielskiego*); pojęcie zdania prostego, zdanie a równoważnik zdania, części zdania – orzeczenie, podmiot, orzecznik, dopełnienie, zdanie wielokrotnie złożone (*gramatyka języka niemieckiego*). Treści *seminarium dyplomowego* koncentrują się na aspektach technicznych pracy licencjackiej i nie zawierają treści z zakresu językoznawstwa.

W programie studiów drugiego stopnia, poza zajęciami z dydaktyki szczegółowej (np. *dydaktyka językowa - III etap edukacyjny*), które realizują treści wynikające przede wszystkim ze standardu kształcenia nauczycieli języków obcych, uwzględniono dwa zajęcia z zakresu dyscypliny językoznawstwo: *językoznawstwo dla nauczycieli* oraz *wiedza o akwizycji i nauce języków obcych*. Realizowane w ramach tych zajęć treści programowe wskazują na zaawansowaną, nie pogłębioną wiedzę językoznawczą: rozwinięcie wiedzy w zakresie językoznawstwa opisowego, językoznawstwo kontrastywne i komparatywne na przykładzie języków angielskiego i polskiego, wybrane zagadnienia składni języka angielskiego, wybrane elementy semantyki i pragmatyki języka; mechanizmy i produkty procesów przyswajania języka w warunkach nauczania klasowego, interjęzyk i jego wybrane cechy, przyswajanie podsystemów języka i kształtowanie umiejętności językowych, różnice indywidualne w przyswajaniu języka. Wybiórcze i podstawowe treści językoznawcze realizowane są również na zajęciach z praktycznej nauki języka, na przykład: rejestr akademicki, styl, słownictwo, konotacja i kolokacja (*nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka*). W karcie *seminarium dyplomowego* na studiach drugiego stopnia, podobnie jak na studiach pierwszego stopnia, nie uwzględniono treści z zakresu językoznawstwa. W pewnym stopniu treści z zakresu językoznawstwa stosowanego realizowane są na zajęciach *glottodydaktyka – badania nad edukacją językową*, jednak sposób ich sformułowania jest niewystarczająco specyficzny, wskazując w większości na kontekst

edukacji ogólnej (na przykład: analiza zachowań nauczycieli i uczniów, zagadnienia w zakresie badań edukacyjnych).

Treści programowe nie są wystarczająco specyficzne dla zajęć i nie zapewniają uzyskania wszystkich sformułowanych dla zajęć efektów uczenia się. Na przykład treści programowe zajęć *gramatyka angielska dla nauczycieli* stanowią listę zagadnień gramatycznych, takich jak: „system czasów gramatycznych w języku angielskim, okresy warunkowe w języku angielskim, mowa zależna, użycie przedimków, zdania względne” i nie umożliwiają realizacji szeregu założonych dla zajęć efektów uczenia z zakresu rozwijania umiejętności dydaktycznych, takich jak: (potrafi) „samodzielnie planować i realizować typowe projekty związane z nauczaniem gramatyki języka angielskiego w warunkach przedszkolnych, szkolnych i w warunkach innych instytucji edukacyjnych”, „diagnozować potrzeby, możliwości i zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizować zindywidualizowane programy kształcenia i wychowania”. Podobne niespójności zidentyfikowano pomiędzy treściami programowymi a efektami uczenia się w zakresie rozwijania umiejętności dydaktycznych na zajęciach *gramatyka francuska dla nauczycieli*, *literatura francuska dla nauczycieli* i innych zajęć, których nazwy zawierają człon „dla nauczycieli”. W treściach programowych zajęć *językoznawstwo dla nauczycieli* brakuje uwzględnienia znajomości technik nauczania języka (jest to katalog zagadnień językoznawczych), natomiast efekty uczenia się zawierają umiejętność projektowania i prowadzenia projektów związanych z nauczaniem. Podobna nieprawidłowość dotyczy zajęć *język angielski specjalistyczny dla WOS*. Przykładowe treści dla tych zajęć to: narodowość, obywatelstwo, oblicza patriotyzmu, wspólnoty narodowe i etniczne, zjawisko dyskryminacji, sądy i trybunały międzynarodowe, rola mediów i reklamy, proces legislacyjny. Nie umożliwiają one osiągnięcia efektu uczenia się „(zna i rozumie) w zaawansowanym stopniu wybrane fakty, teorie, instytucje, procesy, zjawiska z zakresu językoznawstwa (...)”, gdyż nie są to treści językoznawcze. Dodatkowo treści te nie korespondują z efektem uczenia się zakładającym wiedzę z zakresu nauczania: „(zna i rozumie) metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury stosowane w różnych obszarach działalności pedagogicznej”.

Treści programowe w ramach merytorycznego przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotu wiedza o społeczeństwie nie w pełni odpowiadają zakresowi wiedzy i umiejętności odpowiadającym wymaganiom podstawy nauczania tego przedmiotu. Treści programowe w programie studiów dla tej grupy zajęć ujęte są na dużym poziomie ogólności i nie odnoszą się bezpośrednio do zakresu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej, dla zajęć trwających dwa semestry w każdym z semestrów są identyczne. Uszczegółowienie tych treści w sylabusach prowadzi co prawda do ich zróżnicowania na semestry, ale też bywa enigmatyczne, np. „W drugim semestrze będą omawiane zagadnienia z zakresu prawoznawstwa oraz prawa polskiego. Rola prawa w kształtowaniu społecznych w państwie: prawo powszechne obowiązujące i prawo wewnętrzne. Podstawowe gałęzie prawa w Polsce”, jak w przypadku zajęć *nauka o państwie i prawie*. W tej grupie zajęć program studiów zapewnia niepowiązane z podstawą programową zajęcia kształtujące kompetencje językowe oraz zajęcia w dziedzinie nauk społecznych, w szczególności w dyscyplinach nauki o polityce i administracji, nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz nauki socjologiczne. Opis treści programowych dla tych zajęć wskazuje na luki dotyczące m.in.:

- 1) społeczności regionalnej: informacji o swoim regionie, wydarzeniach i postaciach z jego dziejów; wiedzy o własnym województwie i powiecie oraz pozostałych województwach; zadaniach samorządu powiatowego i województwa; organach stanowiących i wykonawczych

samorządu powiatowego i województwa; wyborach samorządowych, podaje zadaniach tych organów; tradycjach i zwyczajach swojej społeczności regionalnej;

- 2) wspólnot narodowych/etnicznych i ojczyzny: refleksji nad tym co oznacza być Polakiem lub członkiem innej wspólnoty narodowej / etnicznej oraz co łączy człowieka z ojczyzną – Polską; czym obywatelstwo różni się od narodowości; wiedzy o konstytucyjnych obowiązkach obywatela; symbolach Rzeczypospolitej Polskiej; refleksji nad tym, w czym powinna przejawiać się postawa patriotyczna młodego i dorosłego człowieka; wiedzy o mieszkających w Polsce mniejszościach narodowych i etnicznych, grupach posługujących się językiem regionalnym oraz grupach migrantów (w tym uchodźców); wiedzy o prawach przysługującym etnicznym grupom mniejszościowym; refleksji nad możliwością godzenia różnych tożsamości społeczno-kulturowych (regionalnej, narodowej/etnicznej, państwowej/obywatelskiej, europejskiej); wiedzy o ksenofobii, w tym rasizmu, szowinizmu i antysemityzmu oraz przeciwstawianiu się tym zjawiskom.

Program studiów nie obejmuje zajęć z zakresu nauk prawnych zapewniających treści programowe dotyczące nieletnich wobec prawa, które poruszają zagadnienia przemocy fizycznej i psychicznej, w tym werbalnej, wobec siebie i innych; instytucji, które należy powiadomić w takich sytuacjach; korzyści i zagrożeń wynikających z korzystania z zasobów Internetu; przemocy w cyberprzestrzeni; odpowiedzialności prawnej nieletnich; uprawnień policjantów i funkcjonariuszy innych służb porządkowych oraz swoje praw w kontakcie z tymi służbami.

Program studiów nie obejmuje zajęć w dziedzinie nauk humanistycznych, w szczególności w dyscyplinach filozofia i historia powiązanych z takimi zagadnieniami podstawy programowej jak:

- 1) człowiek – koncepcje i aspekty;
- 2) dobro wspólne;
- 3) migracje i kwestia demograficzna w Polsce i we współczesnym świecie;
- 4) Rzeczpospolita i problem wychodzenia z komunizmu;
- 5) polityka zagraniczna Polski po 1989 roku;
- 6) kulturowe, polityczne i gospodarcze zmiany na świecie po 1989 r.

Ponieważ efekty uczenia się są inne niż ogólne i szczegółowe efekty uczenia się określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, to określone w programie studiów i w sylabusach zajęć w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego i dydaktycznego treści programowe nie prowadzą do osiągnięcia efektów uczenia się określonych w standardzie, choć w części tym efektom odpowiadają. Zalecana literatura nie w pełni odpowiada zakresowi kształcenia określonego w standardzie. Np. do zajęć *pedagogika szkolna i metody pracy wychowawczej z uczeniem ze SPE* zalecane są różnorodne publikacje, w tym z zakresu psychologii czy edukacji w czasach pandemii, ale nie ma żadnego podręcznika przeznaczonego do kształcenia przyszłych nauczycieli z zakresu pedagogiki szkolnej.

Czas trwania studiów (6 semestrów dla studiów pierwszego stopnia i 4 semestry dla studiów drugiego stopnia) oraz nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ich ukończenia (odpowiednio 180 i 120) został poprawnie oszacowany i umożliwia studentom osiągnięcie założonych dla kierunku efektów uczenia się. Jednocześnie, nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć nie zapewnia ich osiągnięcia z uwagi na fakt, że efekty uczenia się dla zajęć są często tożsame z efektami uczenia się dla kierunku, a także z uwagi na nadmierną kumulację efektów uczenia się w jednym sylabusie. Ilustruje to przykład zajęć *literaturoznawstwo i kulturoznawstwo w nauczaniu języka*, trwających 15 godzin i oszacowanych na 1,5 punktu ECTS, do

których przypisano 17 efektów uczenia się, a także 15-godzinne zajęcia *ocena i pomiar kompetencji językowych*, oszacowane na 1 punkt ECTS, w których sylabusie znajduje się 11 efektów uczenia się, w tym kilka przeniesionych z katalogu efektów ogólnych.

Liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów określona w programie studiów wynosi 179 na studiach pierwszego stopnia i 119,5 na studiach drugiego stopnia. Są to wartości spełniające wymóg ustawy.

Formy realizowania zajęć obejmują ćwiczenia, konwersatoria, wykłady, lektoraty, seminaria oraz praktyki. W proporcjach liczbowych zdecydowanie najwięcej godzin zajęciowych realizowanych jest w formie ćwiczeń i konwersatoriów, co wskazuje na przewagę form zajęć uwzględniających aktywność studentów i umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Sekwencja zajęć w harmonogramie studiów na kierunku jest zasadniczo prawidłowa, gdyż zajęcia o zakresie bardziej ogólnym realizowane są wcześniej niż zajęcia bardziej wyspecjalizowane. Nieprawidłowością natomiast jest umieszczenie na drugim semestrze na specjalizacjach nauczanie języka francuskiego i nauczanie języka niemieckiego zajęć prowadzonych w językach specjalizacji: *kultura i historia krajów francuskojęzycznych* (lub, odpowiednio, *niemieckojęzycznych*) *dla nauczycieli języka oraz dydaktyka przedmiotowa przedszkolna i I etapu edukacyjnego*. Dla studentów, którzy rozpoczynają studia z zerowym lub minimalnym poziomem kompetencji w danym języku, aktywne uczestniczenie w tych zajęciach jest bardzo trudne lub niemożliwe ze względu na barierę językową, co zostało potwierdzone podczas spotkania ze studentami w trakcie wizytacji.

Plan studiów umożliwia studentom wybór zajęć w wymaganym ustawowo wymiarze. Na studiach pierwszego stopnia łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru wynosi 73,5, natomiast na studiach drugiego stopnia – 32,5, co w każdym przypadku stanowi ponad 30% liczby punktów ECTS realizowanych w trakcie trwania studiów. Do grupy tej zaliczono zajęcia właściwe dla danej specjalności: *nauczanie języka niemieckiego*, *nauczanie języka francuskiego* oraz *nauczanie wiedzy o społeczeństwie*. Do puli zajęć do wyboru wliczone są również *seminaria dyplomowe* na każdym poziomie studiów.

Przyjęty w harmonogramie studiów układ zajęć nie umożliwia wszystkim studentom kierunku osiągnięcia wiedzy właściwej dla 6. i 7. poziomu PRK w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek i wszystkich ogólnych założonych dla kierunku efektów uczenia się. W uproszczeniu, studenci wybierający specjalizacje *nauczanie języka francuskiego* lub *nauczanie języka niemieckiego* nie osiągają żadnych efektów uczenia się w zakresie dyscyplin nauki o polityce i administracji, nauki socjologiczne, nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz nauki prawne.

Formalnie program studiów zawiera zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymiarze 180 punktów ECTS (czyli 100% punktów osiągniętych w procesie kształcenia) na studiach pierwszego stopnia i 92 punkty ECTS (72% ogółu punktów) na studiach drugiego stopnia dla każdej specjalności. Ta informacja nie jest jednak zgodna ze stanem faktycznym, ponieważ treści programowe i metody kształcenia wielu zajęć nie wskazują, że zajęcia odbywają się w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie zalicza się, między innymi, zajęć służących nauce języka obcego, którego znajomość stanowi tzw. kompetencję kluczową, na której są

budowane umiejętności zawodowe. Nie są też zajęciami kształtującymi umiejętności praktyczne takie zajęcia, które przygotowują do zawodu poprzez omawianie treści przydatnych w życiu zawodowym, ale nie wymagają bezpośredniego wykonywania czynności typowych dla konkretnego zawodu. Zastosowanie metod aktywizujących i wykonywanie przez studentów zadań takich jak udział w dyskusji i debacie, analizowanie treści, rozwiązywanie problemów, omawianie zagadnień czy opracowywanie prezentacji jest częścią współczesnej dydaktyki akademickiej i nie oznacza, że studenci wykonują czynności zawodowe lub symulujące czynności zawodowe. W przypadku przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela języka angielskiego do takich zajęć można zaliczyć jedynie takie, na których studenci rzeczywiście przygotowują materiały i ćwiczenia oraz projektują narzędzia dydaktyczne i przeprowadzają lekcje (mikronauczanie). Do zajęć realizujących kształcenie praktyczne nie można zaliczyć natomiast również takich, które rozwijają umiejętności generyczne, użyteczne w każdym zawodzie, takie jak komunikacja w środowisku pracy (nawet z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii – to nadal rozwijanie kompetencji językowej), wyszukiwanie i analizowanie materiałów, realizowanie projektów zespołowych. Z tych powodów do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie można zaliczyć między innymi następujących zajęć:

- komponenty bloku zajęć praktycznej nauki języka (z powodów wyjaśnionych wyżej). Na studiach pierwszego stopnia są to zajęcia: *nauka języka angielskiego (czytanie, pisanie, komunikacja ustna, komunikacja akademicka)* (32 ECTS), *fonetyka języka angielskiego dla nauczycieli, fonetyka korektywna języka angielskiego* (razem 6 ECTS), *gramatyka angielska dla nauczycieli* (7,5 ECTS); zajęcia z praktycznej nauki języka francuskiego lub niemieckiego, w tym komponenty gramatyczne i fonetyczne (ogółem 32,5 ECTS dla każdej specjalizacji); *język angielski specjalistyczny dla WOS* (6,5 ECTS); *lektorat* (8 ECTS). Na studiach drugiego stopnia: *nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka* oraz *nauka języka angielskiego specjalistycznego* (razem 12 ECTS); *nauka języka francuskiego / niemieckiego – komunikacja akademicka, nauka języka francuskiego / niemieckiego specjalistycznego* oraz *zintegrowane kształcenie językowe* (ogółem 14 ECTS dla każdej specjalności).
- *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa* (3 ECTS): prezentacja i omawianie zagadnień, czytanie tekstów, dyskusja. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie można też zaliczyć zajęć rozwijających kompetencje językowe na studiach drugiego stopnia.
- *dydaktyka ogólna* (3 ECTS): wykład, metody głównie podawcze;
- zajęcia z bloku zajęć psychologicznych i pedagogicznych, np. *pedagogika szkolna i metody pracy wychowawczej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*: częściowo realizowane w formie wykładów, częściowo ćwiczeń i konwersatoriów, głównym celem tych zajęć jest przekazanie wiedzy, przewaga metod podawczych;
- zajęcia z zakresu historii, kultury, literatury, np. *kultura i historia krajów francusko-/niemieckojęzycznych dla nauczycieli języka*: pomimo członu „dla nauczycieli” w nazwach zajęć, przeważają na nich prezentacje i omawianie zagadnień, czytanie tekstów, dyskusje, studenci często pracują w parach i grupach, lecz nie wykonują zadań typowych dla działalności zawodowej nauczyciela. Głównym celem zajęć z tej grupy jest wyposażenie studentów w wiedzę niezbędną do podjęcia praktycznych działań zawodowych;
- zajęcia z bloku zajęć dla specjalności *nauczanie wiedzy o społeczeństwie*, na przykład *system polityczny RP* – z powodów wymienionych powyżej;
- *seminarium dyplomowe* (11,5 ECTS na studiach pierwszego stopnia oraz 22,5 ECTS na studiach drugiego stopnia): kształtowanie umiejętności praktycznych związanych z wykonywaniem

działań zawodowych nauczyciela nie jest odzwierciedlone w sylabusach zajęć i w szczegółowych efektach uczenia się.

Niewłaściwy dobór zajęć skutkuje niespełnieniem warunku, aby ponad 50% punktów ECTS studenci uzyskali w toku realizacji zajęć kształtujących umiejętności praktyczne.

W programie studiów pierwszego stopnia realizowane są zajęcia z *praktycznej nauki języka angielskiego*, czyli języka specjalności głównej (*nauczanie języka angielskiego*), w wymiarze 456 godzin (45,5 punktów ECTS) w ciągu sześciu semestrów studiów. Na specjalnościach dodatkowych, *nauczanie języka francuskiego* i *nauczanie języka niemieckiego*, blok z praktycznej nauki języka specjalności obejmuje 600 godzin zajęć i 32,5 punktów ECTS. Dodatkowo program studiów obejmuje zajęcia z kolejnego języka obcego realizowane w trakcie czterech semestrów w formie *lektoratu* (ogółem 240 godzin i 8 ECTS), przy czym studenci specjalizacji drugiej mają możliwość wyboru lektoratu z języka francuskiego lub niemieckiego i w ten sposób zyskania dodatkowego kształcenia w tych językach. Na specjalności dodatkowej *nauczanie wiedzy o społeczeństwie* realizowane są dodatkowe zajęcia *język angielski specjalistyczny dla WOS* w wymiarze 90 godzin (6,5 punktów ECTS). Wymiar godzinowy oraz treści programowe, na co wskazuje przede wszystkim dobór literatury przedmiotu, umożliwiają wszystkim studentom niezależnie od specjalności osiągnięcie poziomu C1 według ESOKJ w języku angielskim (oraz studentom specjalizacji związanej z nauczaniem dodatkowego języka poziom C1 w języku francuskim lub niemieckim) i B1 w drugim języku obcym.

Na studiach drugiego stopnia zajęcia z *praktycznej nauki języka angielskiego*, a w przypadku specjalizacji *nauczanie języka francuskiego lub niemieckiego* również z praktycznej nauki języka specjalności, obejmują łącznie 180 godzin i 12 punktów ECTS. Jest to wymiar umożliwiający osiągnięcie poziomu C1+ ESOKJ, założonego w efektach uczenia się. W programie studiów drugiego stopnia dla specjalności nauczanie WOS nie przewidziano jednak zajęć z drugiego języka obcego. W konsekwencji studenci realizujący tę specjalność pozbawieni są możliwości realizowania efektu uczenia się dla kierunku zakładającego osiągnięcie poziom kompetencji B1+ w drugim języku obcym: „(potrafi) posługiwać się językiem angielskim i językiem francuskim lub niemieckim na poziomie C1+ ESOKJ, z uwzględnieniem specyfiki języka akademickiego i języka komunikacji szkolnej lub językiem angielskim na poziomie C1+ i językiem obcym lektoratowym na poziomie B1+ ESOKJ”.

Program studiów obejmuje wymaganą liczbę co najmniej 5 punktów ECTS z zakresu nauk społecznych. Treści z zakresu nauki społecznych realizowane są na specjalnościach *nauczanie języka francuskiego* oraz *nauczanie języka niemieckiego* na zajęciach z *pedagogiki* i *psychologii*, natomiast na specjalności *nauczanie WOS* między innymi na zajęciach *socjologia*, *system polityczny RP*, *stosunki międzynarodowe*, *uczestnictwo w życiu społeczno-politycznym*.

Program studiów obejmuje zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w formacie synchronicznym oraz asynchronicznym. Ich wymiar w przypadku studiów pierwszego i drugiego stopnia na żadnej specjalności nie przekracza 25% ogółu liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów i jest zgodny z wymaganiami w tym zakresie.

Zgodnie z przygotowanym przez Uczelnię zestawieniem dotyczącym zajęć realizujących standard kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela liczba godzin zajęć i przypisanych im punktów ECTS w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, dydaktyki ogólnej oraz dydaktyk szczegółowych dla studiów pierwszego i drugiego stopnia razem nieznacznie przekracza

minimalne wymagania określone w standardzie. Na przygotowanie psychologiczne w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej Uczelnia przeznaczona 90 godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów, a na przygotowanie pedagogiczne 91, czy o jedną godzinę więcej niż minimalne wymagania standardu, ale do tych zajęć włącza treści programowe, które wymaganiom standardu nie odpowiadają, np. w zakresie psychologii klinicznej i andragogiki. Minimalna liczba godzin zajęć określona w standardzie może być przeznaczona wyłącznie na osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się określonych w tym standardzie i realizację prowadzących do ich osiągnięcia treści programowych. W dodatkowych godzinach odbywają się zajęcia z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej i przedszkolnej, które nie odnoszą się do właściwych dla standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela etapów edukacyjnych. Nie są spełnione wymagania standardu dotyczące przygotowania do nauczania języka niemieckiego lub francuskiego jako kolejnego przedmiotu i prowadzenia kolejnych zajęć w odniesieniu do nauczania języka angielskiego i niemieckiego lub francuskiego jako zajęć w zakresie nauczania języków obcych w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej. Dydaktyka przedmiotowa języka niemieckiego lub francuskiego w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i szkole ponadpodstawowej odbywa się w wymiarze 60 godzin zamiast 90, a dydaktyki do prowadzenie zajęć z nauczania języka angielskiego, niemieckiego i francuskiego w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej odbywają się w wymiarze po 30 godzin w odniesieniu do każdego języka, podczas, gdy każdy z nich stanowi odrębne zajęcia, a standard w tym zakresie określa 60 lub 90 godzin dla każdego kolejnych zajęć, przy czym nie odnosi się do przedszkola. Uczelnia wskazuje na zajęcia z zakresu psychologii i pedagogiki, które są zintegrowane z praktyką psychologiczno-pedagogiczną, ale zajęcia te nie są prowadzone w innej formie niż wykłady i ćwiczenia, a poza tym nie jest możliwa integracja zajęć *psychologia rozwojowa z elementami psychologii klinicznej dziecka*, które odbywają się w semestrze 3 z praktyką, która odbywa się w semestrze 2. Treści programowe dla zajęć zintegrowanych z praktyką pedagogiczno-psychologiczną nie wskazują na ich integrację z tą praktyką. Wymiar zajęć z dydaktyki wiedzy o społeczeństwie jest prawidłowy.

Nie w pełni prawidłowa jest sekwencja zajęć, bo zajęcia z zakresu psychologii nie zawsze poprzedzają zajęcia z pedagogiki, podczas gdy znajomość psychologii jest podstawą dla działań pedagogicznych, np. na studiach pierwszego stopnia zajęcia *psychologia rozwojowa z elementami psychologii klinicznej dziecka* odbywają się po zajęciach *pedagogika szkolna i metody pracy wychowawczej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*, a zajęcia *psychologia kształcenia* odbywają się dopiero na studiach drugiego stopnia.

Nazwy zajęć w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego znacząco odbiegają od nazw grup zajęć określonych w standardzie, w rezultacie modelując ich treści. W grupie zajęć z pedagogiki znajdują się 1) *pedagogika szkolna i metody pracy wychowawczej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi* 2) *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z elementami diagnozy pedagogicznej*, 3) *pedagogika młodzieży i elementy andragogiki*, 4) *pedagogika młodzieży i elementy andragogiki*. Dodatkowo zajęcia te są rozdrobnione i odbywają się często w piętnastogodzinnym wymiarze, co utrudnia efektywne gospodarowanie określonym w standardzie czasem przeznaczonym na kształcenie.

Metody kształcenia są różnorodne i obejmują między innymi: wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, dyskusje w parach i grupach, prezentacje opracowane przez studentów, ćwiczenia warsztatowe, analizę tekstów, opracowywanie referatów. Dobór tak różnorodnych metod kształcenia, z których większość jest zorientowana na pobudzenie zaangażowania studentów na zajęciach, odzwierciedla współczesne osiągnięcia dydaktyki akademickiej i zapewnia osiągnięcie przez

studentów efektów uczenia się w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Ich stosowanie zostało również zaobserwowane w trakcie hospitowanych zajęć.

W stosowaniu metod kształcenia w pełni wykorzystywany jest potencjał kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Część zajęć odbywa się wyłącznie w formie zdalnej, część w formie mieszanej. W formach kształcenia zdalnego, synchronicznego i asynchronicznego, stosowana jest platforma e-learningowa Kampus UW. Jej funkcjonalność umożliwia wykorzystywanie różnorodnych metod i technik prowadzenia zajęć, w większości opartych na interakcji i aktywizujących studentów. Wszystkie zajęcia prowadzone w danym semestrze posiadają własne profile Kampus, na których udostępniane są materiały dydaktyczne, a także odbywają się dodatkowe konsultacje w formacie synchronicznym lub asynchronicznym.

Stosowane metody kształcenia zapewniają przygotowanie do działalności zawodowej nauczyciela języka obcego w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Typową praktyką na zajęciach w ramach przygotowania do zawodu jest projektowanie własnych materiałów i ćwiczeń dydaktycznych, a także opracowywanie konspektów zadań i lekcji oraz prowadzenie przez studentów tzw. mikronauczania, w trakcie którego przeprowadzają oni opracowane przez siebie lekcje lub fragmenty lekcji, symulując sytuację klasy językowej. Techniki przygotowujące do działalności zawodowej uwzględniają stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, czego przykładem jest wykorzystywanie komputera z rzutnikiem, tablicy interaktywnej oraz platform edukacyjnych.

Metody pracy stosowane na zajęciach z praktycznej nauki języka specjalności obejmują szeroki wachlarz metod aktywizujących studentów i rozwijających wszystkie sprawności komunikacyjne oraz znajomość podsystemów języka i umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka specjalności (języka angielskiego oraz francuskiego lub niemieckiego) na poziomie C1 na studiach pierwszego stopnia oraz C1+ - drugiego stopnia. Wykorzystywane są gry edukacyjne, projekty, odgrywanie scenek, praca z materiałami autentycznymi, dyskusje i debaty prowadzone w małych grupach, analizowanie i rozwiązywanie problemów oraz inne procedury typowe dla współczesnej edukacji językowej. Odpowiednio dobrane metody pracy stosowane są również na zajęciach z kolejnego języka obcego i umożliwiają rozwijanie kompetencji komunikacyjnej na poziomie B1 założonym w ogólnych efektach uczenia się.

Ze względu na swą różnorodność i elastyczność, sposoby prowadzenia zajęć umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym studentów z niepełnosprawnością.

Kształcenie w zakresie zdobywania umiejętności praktycznych, w tym zajęcia ćwiczeniowe i konwersatoryjne z dydaktyki szczegółowej, odbywa się w przeważającej części w warunkach rzeczywistych, na zajęciach dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów. Metody i techniki kształcenia na odległość w tym zakresie mają charakter wspomagający.

Efekty uczenia się dla praktyk zaliczonych przez Uczelnię do grupy zajęć służących realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela są inne niż efekty uczenia się określone w standardzie. Efekty uczenia się dla dodatkowej praktyki zawodowej w szkole wyższej są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć.

Mimo że efekty uczenia się określone dla praktyk są inne niż w standardzie, to wykonywane przez studentów zadania umożliwiają osiągnięcie efektów uczenia się określonych w standardzie. Treści programowe dla praktyk w szkole wyższej zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się. Program

studiów zakłada praktyki psychologiczno-pedagogiczne na I i II etapie edukacyjnym w wymiarze 15 godzin i 1 ECTS oraz w tym samym wymiarze na III etapie edukacyjnym. Formalnie sumarycznie wymiar ten odpowiada wymaganiom określonym w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, ale określone w nim efekty uczenia się nie odnoszą się do I etapu edukacyjnego. Wymiar praktyk zawodowych w zakresie nauczania przedmiotu język angielski w klasach IV-VIII szkoły podstawowej i w szkole ponadpodstawowej wynosi 105 godzin zamiast 120 godzin, wymiar praktyk w zakresie nauczania przedmiotów język niemiecki lub język francuski na tych etapach edukacyjnych wynosi 60 zamiast 90 godzin i odniesieniu do prowadzenia zajęć z trzech języków obcych w przedszkolu i klasach I-III szkoły podstawowej po 30 godzin dla każdego języka, choć standard w tym zakresie wskazuje 60-90 godzin dla każdego kolejnych zajęć i nie odnosi się do przedszkola. W rezultacie także liczba punktów ECTS przypisana praktykom służącym realizacji standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela nie odpowiada wymaganiom określonym w tym standardzie. Wymiar praktyk i liczba punktów ECTS przypisana praktykom w zakresie nauczania języków obcych w szkole wyższej zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się. Umieszczenie praktyk psychologiczno-pedagogicznych w planie studiów w stosunku do zintegrowanych z nimi zajęć jest niewłaściwy, o czym była mowa wyżej. Wymiar praktyk z zakresu nauczania wiedzy o społeczeństwie jest prawidłowy.

Praktyki odbywają się w klasach I-III szkoły podstawowej i klasach IV-VIII szkół podstawowych, szkołach ponadpodstawowych i uczelni wyższej, co zapewnia przygotowanie do nauczania na tych poziomach. Mimo, że przygotowanie w ramach zajęć zorganizowanych w Uczelni obejmuje też przedszkola, to praktyki w tych placówkach nie są organizowane.

Praktyki psychologiczno-pedagogiczne zaliczane są na podstawie dziennika praktyk, konspektu lekcji wychowawczej, analizy przeprowadzonych zajęć, arkusza oceny praktyk psychologiczno-pedagogicznych dla nauczyciela-mentora. Dziennik praktyk potwierdza obserwację zdarzeń pedagogicznych w szkole oraz podejmowane przez studenta działania. Arkusz oceny praktyk psychologiczno-pedagogicznych dla nauczyciela-mentora obejmuje ocenę postaw studenta. Praktyki z zakresu przygotowania dydaktycznego zaliczane są na podstawie dziennika praktyk lub raportu z praktyk, karty obserwacji i prowadzenia zajęć, konspektów zajęć i lekcji, oceny lekcji przez nauczyciela-mentora, materiałów dydaktycznych, przeprowadzonych sprawdzianów, karty oceny praktykanta i in. Raport z praktyk lub dziennik praktyk lub karta obserwacji prowadzenia zajęć oraz konspekty lekcji potwierdzają obserwację lekcji i ich prowadzenie. W zależności od języka obcego (angielski, niemiecki lub francuski) obowiązują inne wymagania formalne, dokumentacja i jej objętość. Tak więc studenci osiągając tę samą liczbę punktów ECTS zobowiązani są do wykonania różnych zadań, skutkujących innym rzeczywistym nakładem pracy. Dodatkowo zastrzeżenia budzi dokumentacja praktyk w zakresie języka francuskiego, która odnosi się jednocześnie do kilku studentów, w tym także w zakresie opinii nauczyciela-mentora. Nie zapewnia to oceny ich indywidualnych osiągnięć i w konsekwencji osiągnięcia przez każdego z nich efektów uczenia się.

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w przypadku wszystkich rodzajów praktyk nie odnosi się do oceny osiągnięcia każdego z zakładanych efektów uczenia.

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk – nauczycieli-mentorów i ich liczba w zakresie nauczania języków obcych i wiedzy o społeczeństwie umożliwiają prawidłową realizację praktyk. Także opiekunowie praktyk z rąbienia Uczelni w zakresie nauczania języków obcych i wiedzy o społeczeństwie posiadają odpowiednie kompetencje do ich końcowego zaliczenia, z wyjątkiem jednej osoby, w przypadku której nie wykazano dorobku naukowego ani doświadczenia zawodowego związanego z nauczaniem języka francuskiego w szkole.

Jak już wspomniano praktyki odbywają się w szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych i uczelni wyższej. Infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiając osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk.

Na Uniwersytecie Warszawskim praktyki obowiązkowe są koordynowane przez wydziałowych pełnomocników ds. praktyk lub opiekunów praktyk zawodowych, którzy przygotowują porozumienia, skierowania, zgłaszają studenta do ubezpieczenia NNW oraz zaliczają praktykę wynikającą z programu studiów. Na poziomie jednostek przygotowywane są także regulacje dotyczące organizacji i przebiegu praktyk. W przypadku ocenianego kierunku jest to uchwała Rady Dydaktycznej, w sprawie zasad odbywania i zaliczania praktyk zawodowych, która określa:

- 1) zasady projektowania praktyk
- 2) ogólne zasady odbywania praktyk,
- 3) miejsca odbywania praktyk i warunki, które powinny spełniać opiekunowie praktyk w tych miejscach
- 4) zasady opieki i nadzoru nad praktykami, w tym zasady hospitacji.

Powyższe regulacje delegują przygotowanie szczegółowych rozwiązań na opiekunów praktyk w rezultacie czego dla praktyk każdego języka obcego oraz wiedzy o społeczeństwie oraz każdego etapu tych praktyk obowiązuje w odrębny regulamin. W sumie, mimo że oparte są one na tej samej uchwale, obowiązuje 17 nieporównywalnych regulaminów nakładających na studentów niesymetryczne obowiązki, inne wymagania dotyczące dokumentacji praktyk i ich zaliczenia, co skutkuje wyżej opisanymi nieprawidłowościami i nierównym obciążeniem studentów nakładem pracy do osiągnięcia tych samych celów.

Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów, a w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce w oparciu o z góry określone i formalnie przyjęte kryteria jakościowe w wyżej wskazanych regulaminach.

Program praktyk, osoby sprawujące nadzór nad praktykami z ramienia Uczelni oraz opiekunowie praktyk, realizacja praktyk, efekty uczenia się osiągnięte na praktykach podlegają systematycznej ocenie, dokonywanej z udziałem studentów zgodnie z przyjętą przez Radę Dydaktyczną uchwałą w sprawie monitorowania jakości praktyk zawodowych. Monitorowanie jakości praktyk odbywa się poprzez ankietyzację studentów, zbieranie opinii opiekunów praktyk i przyjmuje formę raportu. Wnioski z oceny praktyk są wykorzystywane w ustawicznym doskonaleniu programu praktyk i ich realizacji.

Rozplanowanie zajęć w harmonogramie jest zgodne z zasadami higieny pracy i umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Zajęcia na wszystkich specjalnościach odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach 8:00-20:00, jednak przeważnie większość zajęć kończy się przed godziną 17:00. Przerwy są 15-minutowe, w harmonogramie przewidziano również dłuższe przerwy na odpoczynek w ciągu dnia. W sesji egzaminacyjnej na studiach pierwszego semestru odbywają się 2 lub 3 egzaminy, na studiach drugiego stopnia 1 lub 2 egzaminy. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe nie zapewniają osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się przewidzianych w programie studiów. Treści programowe w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela nie obejmują pełnego zakresu treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Harmonogram realizacji programu studiów oraz organizacja zajęć nie umożliwiają wszystkim studentom osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela nie są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją nie są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Dobór miejsc odbywania praktyk oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela, są prawidłowe. Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Sformułowane poniżej rekomendacje nie mają wpływu na ocenę kryterium. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących 1) zbyt niskiego nasycenia programu studiów treściami na poziomie zaawansowanym (dla studiów I stopnia) lub pogłębionym (dla studiów II stopnia) w zakresie dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany jest kierunek, 2) niepełnej zgodności treści programowych z efektami uczenia się i, w powiązaniu, braku zapewnienia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się, 3) braku treści programowych w pełni odpowiadających podstawie nauczania wiedzy o społeczeństwie w programie przygotowania do nauczania tego przedmiotu, 4) braku niektórych treści programowych zapewniających osiągnięcie efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, 5) braku zapewnienia wszystkim studentom, niezależnie od specjalności, zdobycia pogłębionej wiedzy w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek, 6) zbyt niskiego wymiaru zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, 7) niezapewnienia w programie studiów drugiego stopnia zajęć umożliwiających wszystkim studentom osiągnięcie kompetencji B1+ w drugim języku obcym, 8)

niewystarczającego wymiaru zajęć służących realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, 9) licznych uchybień w zakresie programu praktyk oraz organizacji i nadzoru nad ich realizacją.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Urealnienie nakładu pracy studenta niezbędnego do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć.
2. Dostosowanie poziomu języka, w którym prowadzone są zajęcia, do poziomu kompetencji językowej studentów.
3. Zapewnienie takiej sekwencji zajęć, by zajęcia z zakresu psychologii poprzedzały zajęcia z zakresu pedagogiki lub były z nimi równoległe.
4. Formułowanie nazw zajęć w sposób zbliżony do nazw grup zajęć określonych w standardzie.
5. Uwzględnienie w nazwach zajęć z zakresu dydaktyk szczegółowych nazwy przedmiotu nauczania.
6. Scalenie zajęć w poszczególnych grupach określonych standardem.

Zalecenia

1. Nasycenie programu studiów treściami na poziomie zaawansowanym dla studiów pierwszego stopnia i pogłębionym dla studiów drugiego stopnia w zakresie dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany jest kierunek.
2. Zapewnienie pełnej zgodności treści programowych z efektami uczenia się i, w powiązaniu, zapewnienie osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się przewidzianych w programie studiów.
3. W ramach merytorycznego przygotowania do nauczania wiedzy o społeczeństwie zapewnienie treści programowych w pełni odpowiadających podstawie nauczania tego przedmiotu.
4. Zapewnienie treści programowych zapewniających osiągnięcie efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
5. Zapewnienie wszystkim studentom kierunku, niezależnie od realizowanego harmonogramu zajęć, zdobycia pogłębionej i podbudowanej teoretycznie wiedzy w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek.
6. Zapewnienie w programie studiów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymaganym wymiarze punktów ECTS.
7. Zapewnienie w programie studiów drugiego stopnia zajęć umożliwiających wszystkim studentom osiągnięcie kompetencji B1+ w drugim języku obcym.
8. Zapewnienie w programie studiów w ramach zajęć służących realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu zajęć w wymiarze odpowiadającym wymaganiom tego standardu.
9. Zlikwidowanie nieprawidłowości w zakresie programu praktyk oraz organizacji i nadzoru nad ich realizacją.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunkiem ubiegania się o przyjęcie na studia I stopnia na kierunek nauczanie języków obcych jest posiadanie świadectwa dojrzałości (stara lub nowa matura), matury międzynarodowej (IB), matury zagranicznej lub matury europejskiej (EB). Wprowadzono odpowiednie przeliczniki ocen na punkty dla każdego rodzaju matury. W postępowaniu kwalifikacyjnym decyduje liczba uzyskanych punktów w odniesieniu do ocen z przedmiotów obowiązkowych: języka polskiego, matematyki oraz języka angielskiego, a także jednego z przedmiotów do wyboru: języka niemieckiego, języka francuskiego, wiedzy o społeczeństwie, historii, geografii lub filozofii (nowa i stara matura). W przypadku matury międzynarodowej (IB) wymagane przedmioty to: język polski lub język A (przy braku języka polskiego) lub literature and performance, matematyka i język angielski; natomiast przedmioty do wyboru obejmują: język niemiecki, język francuski, politykę, historię, psychologię, geografii i filozofię. W przypadku matury europejskiej (EB) przedmioty obowiązkowe to: język polski lub L1, matematyka i język angielski, a przedmioty do wyboru to: język niemiecki, język francuski, historia, geografia, filozofia lub socjologia. Dla kandydatów z maturą zagraniczną przedmioty obowiązkowe to: język polski lub język oryginalny matury, matematyka i język angielski, a przedmioty do wyboru obejmują: język niemiecki, język francuski, wiedzę o społeczeństwie, historię, geografii, filozofii, politykę, psychologię lub socjologię. Najistotniejsze znaczenie ma wynik z języka angielskiego (waga 50%), a w następnej kolejności z przedmiotu do wyboru (waga 25%), matematyki (waga 15%) i języka polskiego lub innego w przypadku IB, EB i matury międzynarodowej (waga 10%). Premiowane jest zdawanie przedmiotów konkursowych na poziomie rozszerzonym, gdyż mają one wyższy przelicznik punktowy (poziom podstawowy 0,6, poziom rozszerzony 1, brak poziomu na starej maturze 0,8), przy czym, jeśli chodzi o język angielski, nie jest uwzględniany poziom podstawowy. Kandydaci, którzy nie zdawali języka polskiego na maturze (IB, EB lub zagranicznej) oraz nie posiadają honorowanego przez Uczelnię dokumentu potwierdzającego znajomość języka polskiego na poziomie co najmniej B2, zobowiązani są do odbycia rozmowy sprawdzającej poziom znajomości języka polskiego, podczas której oceniane są: treść, wymowa, płynność i spójność wypowiedzi, poprawność gramatyczna, bogactwo słownictwa i struktur leksykalnych. Punkty uzyskane z tej rozmowy nie wliczają się do końcowej punktacji kandydata. Maksymalną liczbę punktów w postępowaniu kwalifikacyjnym otrzymują laureaci olimpiady przedmiotowej zwalniającej z egzaminu maturalnego z języka angielskiego.

Uczelnia przedstawia niespójne informacje na temat poziomu językowego kandydatów, gdyż, z jednej strony, w uchwale rekrutacyjnej podaje, iż od kandydatów nie wymaga się znajomości języka francuskiego lub niemieckiego (są to przedmioty do wyboru z podanego katalogu). Z drugiej strony, natomiast, na stronie jednostki widnieje zapis: "Język studiów: język polski i angielski oraz w zależności od wybranej drugiej specjalności: język francuski lub niemiecki (studenci rozpoczynają naukę języka francuskiego i niemieckiego od poziomu A1 – podczas rekrutacji na studia nie wymaga się potwierdzenia znajomości języka francuskiego lub niemieckiego)". Natomiast na stronie internetowej rejestracji kandydata zapis jest odmienny: "Studenci rozpoczynają naukę języka francuskiego i niemieckiego od podstaw. Podczas rekrutacji na studia nie wymaga się potwierdzenia znajomości języka francuskiego lub niemieckiego".

Warunkiem ubiegania się o przyjęcie na studia II stopnia na kierunek nauczanie języka obcego jest posiadanie tytułu licencjata wydanego przez polską uczelnię zgodnie ze standardem kształcenia

przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Pod uwagę brany jest kierunek nauczanie języków obcych w dwóch specjalnościach: nauczanie języka angielskiego i francuskiego lub niemieckiego lub wiedzy o społeczeństwie/historii i społeczeństwa. Kandydaci, którzy rozpoczęli studia I stopnia przed rokiem akademickim 2019/2020 zobowiązani są do uzupełnienia różnic programowych. W postępowaniu kwalifikacyjnym pod uwagę brana jest ocena uzyskana na dyplomie przeliczona na punkty, a przy takiej samej liczbie uzyskanych punktów decyduje średnia uzyskana w toku studiów.

Nie przewiduje się naboru na studia I i II stopnia w trybie przeniesienia się z innej uczelni.

Zasady rekrutacji są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się na obu poziomach studiów, pod warunkiem, że nauka języków drugiej specjalności rozpoczyna się od podstaw.

Zasady rekrutacji na studia I stopnia nie są w pełni są bezstronne i nie zapewniają wszystkim kandydatom równych szans w podjęciu studiów na kierunku nauczanie języków obcych, gdyż nie przewidują uwzględnienia kandydatów, którzy nie zdawali tzw. nowej matury z języka angielskiego na poziomie rozszerzonym. Oznacza to wykluczenie z procesu rekrutacji osób, które zdawały język angielski wyłącznie na poziomie podstawowym, ale mogą legitymować się znajomością tego języka na odpowiednim poziomie, aby podjąć studia. Zasady rekrutacji na studia II stopnia są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów.

Warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu.

Uczelnia wprowadziła ogólne procedury dotyczące potwierdzenia efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia. Procedury te są zgodne z przepisami prawa, a podstawą potwierdzenia efektów uczenia się zdobytych poza edukacją formalną jest odniesienie efektów uczenia się posiadanych przez kandydata do efektów uczenia się zdefiniowanych dla modułu kształcenia określonego kierunku, poziomu, profilu i formy studiów, zaliczanych w konkretnym cyklu kształcenia. Uczelnia zgłasza do Biura ds. Jakości Kształcenia listę kierunków studiów, w ramach których będzie przeprowadzony proces potwierdzania efektów uczenia się zdobytych poza edukacją formalną. Szczegółowe warunki i tryb postępowania rekrutacyjnego podawane są dla zgłoszonych kierunków na dany rok akademicki. Dla kierunku nauczanie języków obcych nie przewiduje się przyjęcia kandydatów w trybie potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów.

W Uczelni powołano Punkt Konsultacyjny i Doradztwa Edukacyjnego dla Wnioskodawców ubiegających się o uznanie efektów uczenia się, a jednym z jego zadań jest wstępne rozpoznanie osiągniętych efektów uczenia się wnioskodawcy w odniesieniu do przedstawionych oczekiwań oraz programów kształcenia oraz sporządzanie bilansu zawodowo-edukacyjnego wnioskodawcy i umieszczenie go w jego portfolio. Weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dokonują odpowiednie Komisje Weryfikujące ds. Potwierdzania Efektów Uczenia się w oparciu o zgromadzone przez wnioskodawcę portfolio oraz przygotowują stosowne narzędzia potwierdzania efektów uczenia się, np. pytania testowe, zadania problemowe teoretyczne, zadania problemowe praktyczne. W skład komisji wchodzi przedstawiciele nauczycieli akademickich realizujących programy kształcenia. Weryfikacja ma charakter indywidualny i odnosi się do konkretnych efektów uczenia się w modułach. Komisja w ramach swoich prac sporządza indywidualny protokół dla wnioskodawcy, w którym wykazane są: 1) efekt uczenia się uzyskany poza systemem formalnym w odniesieniu do efektu uczenia

się zdefiniowanego dla modułu kształcenia, 2) moduł kształcenia, 3) ocena na podstawie zgromadzonego portfolio, 4) ocena na podstawie postępowania potwierdzającego efektu uczenia się, 5) ocena końcowa. Procedury te zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Regulamin studiów Uczelni gwarantuje studentom możliwość przeniesienia się z innej uczelni lub uczelni zagranicznej, a za proces ten odpowiedzialny jest kierownik jednostki dydaktycznej. Przeniesienie się może nastąpić nie wcześniej niż po zaliczeniu pierwszego roku studiów, a Uczelnia określa limit przyjęć oraz tryb i zasady przeniesienia z innej uczelni na poszczególne kierunki studiów. W przypadku studenta ubiegającego się o przeniesienie z innej uczelni, kierownik jednostki dydaktycznej bierze uwagę osiągnięte dotychczas przez studenta efekty uczenia się i na podstawie ich analizy podejmuje decyzję o ewentualnym wyznaczeniu studentowi terminu i sposobu uzupełnienia różnic programowych, przy czym dotyczy to również sytuacji realizowania części programu studiów na innej uczelni lub instytucji krajowej lub zagranicznej. Student zobowiązany jest przedłożyć kartę przebiegu studiów oraz zaświadczenie o posiadaniu praw studenta.

Procedury te, choć nie opisane szczegółowo, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów, gdyż opierają się na analizie uzyskanych dotychczasowych efektów uczenia się. Zasady i procedury dyplomowania dotyczące kierunku nauczanie języków obcych zostały opisane w dokumentach ogólnych i szczegółowych. Zgodnie z Regulaminem studiów praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego, artystycznego lub praktycznego albo dokonaniem technicznym lub artystycznym, prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane ze studiami na danym kierunku, poziomie i profilu oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania. Praca dyplomowa musi zostać przygotowana samodzielnie oraz spełniać wymagania merytoryczne i formalne określone przez radę dydaktyczną dla danego kierunku studiów. Dla kierunku nauczanie języków obcych opracowano szczegółowe zasady procesu dyplomowania obejmujące zasady przygotowania i oceny pracy dyplomowej, przeprowadzania egzaminu dyplomowego oraz monitorowania procesu dyplomowania. Zgodnie z przyjętymi ogólnymi zasadami praca dyplomowa na studiach I stopnia o profilu praktycznym dowodzi przygotowania do podjęcia działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów nauczanie języków obcych, natomiast na studiach II stopnia umiejętności prowadzenia badań o charakterze wdrożeniowym. Kierowanie pracą dyplomową powierza się nauczycielom akademickim posiadającym co najmniej stopień naukowy doktora, natomiast osoby z tytułem zawodowym magistra mogą prowadzić seminaria licencjackie pod warunkiem upoważnienia przez Dyrektora ds. kształcenia i za zgodą Rady Dydaktycznej. Seminaρια dyplomowe prowadzone są w językach obcych: angielskim, francuskim i niemieckim. Tematy prac dyplomowych podlegają weryfikacji pod względem ich zgodności z profilem studiów, poziomem kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których kierunek studiów nauczanie języków obcych został przyporządkowany. Nie wskazano eksplicytnie w jakich dyscyplinach powstawać może praca dyplomowa. Podany powyżej zapis sugeruje wszystkie dyscypliny, do których przyporządkowany został kierunek, tj. 11 dyscyplin. W dalszej części szczegółowych zasad dyplomowania sprecyzowano, że praca licencjacka jest samodzielnym opracowaniem wybranego praktycznego zagadnienia dydaktycznego prezentującym wiedzę i umiejętności studenta związane z nauczaniem języka specjalności głównej i/lub języka/przedmiotu drugiej specjalności na poziomie przedszkola i/lub szkoły podstawowej oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania, co wskazuje na osadzenie tematyczne pracy w obrębie glottodydaktyki i nauczania przedmiotu (wiedza o społeczeństwie). Z kolei praca

magisterska jest osadzona w kontekście dydaktycznym i dowodzi umiejętności prowadzenia badań naukowych o charakterze wdrożeniowym. Badania odnoszą się do edukacji językowej, proponują implikacje dydaktyczne i mają na celu usprawnienie procesu edukacji językowej, a dotyczyć mogą wszystkich etapów edukacyjnych oraz kształcenia w szkole wyższej. Niemniej jednak ani w przypadku pracy dyplomowej na studiach I stopnia, ani na studiach II stopnia nie wskazano wprost dyscypliny naukowej, w obrębie której sytuuje się praca. Zajęcia dedykowane napisaniu pracy dyplomowej to *seminarium dyplomowe*, które w programie studiów przypisano do 3 dyscyplin: językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz nauk o kulturze i religii (studia I stopnia) oraz dodatkowo do pedagogiki (studia II stopnia). Z dokumentacji nie wynika zatem w sposób oczywisty, w jakich dyscyplinach dopuszcza się powstawanie pracy dyplomowej.

Określono szczegółowo wymagania, jakie spełniać muszą prace dyplomowe. Praca licencjacka musi składać się z dwóch rozdziałów: teoretycznego obejmującego przegląd literatury z zakresu wskazanego w tytule pracy (włącznie z bibliografią) oraz praktycznego. Możliwe są dwa modele tego rozdziału opartego na projekcie dydaktycznym. Pierwszy to badanie w działaniu (action research), gdzie student zobowiązany jest do identyfikacji problemu (dotyczącego grupy uczniów lub przypadków indywidualnych w pracy dydaktycznej w oparciu o doświadczenie własne lub innych nauczycieli), zaplanowania rozwiązań, ich wdrożenia, oceny skuteczności tych rozwiązań oraz refleksji. Planując rozwiązania student musi odnieść się do literatury przedstawionej w części teoretycznej i do Podstawy Programowej ze wskazaniem, w jaki sposób zaproponowane rozwiązania mogą prowadzić do poprawy. Kolejnym elementem pracy są plany lekcji zawierające ich cele lekcji, opis poszczególnych etapów z uzasadnieniem i przewidywanym czasem realizacji, opis i kopie materiałów dydaktycznych, przewidywane problemy. Etap wdrożenia to polekowy opis przebiegu lekcji zawierający opis wydarzeń zgodny ze stanem faktycznym, po których powinny pojawić się refleksje polekowe oraz omówienie stopnia realizacji planowanych rozwiązań podczas lekcji, ich skutków dydaktycznych oraz implikacji pedagogicznych. Model drugi rozdziału praktycznego oparty jest na stworzeniu oryginalnego pakietu materiałów dydaktycznych (teacher resource pack), np. kukiełki, flashcards, zestaw rekwizytów do historyjki, nagranie audio/audiowideo bajki z materiałami, przedstawienie (drama), aplikacje cyfrowe do samodzielnej nauki. Student musi wykazać lukę w materiałach dydaktycznych istotną z punktu widzenia aktualnej sytuacji w nauczaniu języków obcych zidentyfikowanej w oparciu o przegląd literatury, doświadczenia własne lub obserwację innych nauczycieli, a następnie stworzyć kompletny, gotowy do realizacji/wdrożenia zestaw materiałów dydaktycznych do zastosowania w klasie językowej zgodnie z ich celem, opatrzony stosownym opisem zawierającym: cele dydaktyczne i językowe w odniesieniu do Podstawy Programowej, adresatów pakietu, propozycję wykorzystania materiałów w klasie. Możliwe jest także stworzenie aplikacji. W przypadku pracy magisterskiej student przeprowadzić ma badanie naukowe osadzone w kontekście dydaktycznym. Badanie to odnosić się ma do edukacji językowej i proponować implikacje o charakterze wdrożeniowym w celu usprawnienia procesu edukacji językowej. Student musi się wykazać m. in. umiejętnością oceny stanu badań, stosowania warsztatu badawczego, prowadzenia badań o charakterze wdrożeniowym. Praca magisterska powinna zawierać wstęp, w którym między innymi należy wskazać metody badawcze, rozdziały teoretyczne (przegląd literatury i badań) oraz rozdział zawierający raport z badania składający się ze wstępu (zarysowanie problemu, cel badania, pytanie/a badawcze, hipoteza/y badawcze), opisu metod (opis uczestników badania, narzędzi/instrumentów do zbierania danych, procedury przeprowadzenia badania, metod analizy danych), prezentacji wyników i ich omówienie. We wnioskach należy wskazać implikacje pedagogiczne wyników badania i zasygnalizować możliwości wdrożeniowe. Do pracy należy dołączyć stosowne załączniki wykorzystane w badaniu, np.

dokumentację badania, wzory testów, arkuszy obserwacji, kwestionariuszy ankiet i wywiadów, transkrypcje wywiadów.

Nakierowanie prac dyplomowych na ich wdrożeniowy wymiar jest zgodne z profilem praktycznym, na którym prowadzony jest kierunek nauczanie języków obcych, z wyraźną progresją między formułą prac na studiach I i II stopnia. Odzwierciedlają to także wymagania formalne dla prac dyplomowych, gdzie na studiach I stopnia to co najmniej 26 stron, a na studiach II stopnia to co najmniej 60 stron, nie licząc załączników i bibliografii.

Zróznicowanie między pracą dyplomową na studiach I i II stopnia widoczne jest także w sposobie oceny. Kryteria oceny pracy licencjackiej obejmują oprócz oceny elementów formalnych, m.in. kompletność i poprawność opisu projektu dydaktycznego (dokumentacji raportu z działań, wniosków i implikacji do nauczania płynących z projektu), oryginalność projektu dydaktycznego, możliwość wykorzystania i adaptacji projektu w praktyce szkolnej, natomiast na studiach II stopnia, oprócz analogicznych aspektów formalnych, co na studiach I stopnia, zamiast projektu dydaktycznego oceniany jest projekt badawczy: jego kompletność i poprawność opisu (dokumentacji raportu z badań, wniosków i implikacji do nauczania płynących z projektu), oryginalność i możliwość wdrożenia/wykorzystania wyników badań w praktyce szkolnej.

W szczegółowej procedurze dyplomowania określono także przebieg egzaminów dyplomowych i również zróznicowano je w stosunku do poziomów studiów. Egzaminy dyplomowe mają formę ustną i odbywają się w języku obcym, zgodnym z językiem, w którym napisana została praca dyplomowa. Na obu poziomach studiów celem egzaminu jest zweryfikowanie wiedzy z zakresu treści objętych programem kształcenia. Na studiach I stopnia dodatkowo student uzasadnia implikacje i rekomendacje do nauczania wybranego projektu dydaktycznego, a na studiach II stopnia uzasadnia wybór zastosowanych metod badawczych, narzędzi zbierania i analizy danych, treści, wniosków i propozycji wdrożenia wyników badań w kontekście edukacyjnym. Egzamin dyplomowy składa się z trzech pytań. Pytanie zadane przez przewodniczącego komisji odnosi się do uzasadnienia wyboru tematu/zakresu tematycznego/celu pracy/ i sprowadza się do zaprezentowania pracy dyplomowej. Pytania zadane przez promotora i recenzenta wykraczają poza zakres tematyczny pracy i dotyczą treści objętych programem kształcenia na studiach I stopnia. Na studiach II stopnia student odpowiada na 4 pytania i wszystkie wykraczają poza zakres tematyczny pracy i dotyczą treści objętych programem kształcenia na studiach II stopnia.

Przyjęte na kierunku zasady oceniania pracy dyplomowej i przeprowadzania egzaminu dyplomowego uwzględniają sprawdzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie rozwiązywania problemów badawczych o charakterze wdrożeniowym i praktycznych właściwych dla kierunku.

W zasadach dyplomowania nie sprecyzowano poziomu języka oczekiwanego od prac dyplomowych na studiach I i II stopnia, takie doprecyzowanie pojawia się pośrednio w programach studiów, gdzie wskazano, że na seminariach dyplomowych studenci mają osiągnąć efekt w zakresie umiejętności dotyczący znajomości języka angielskiego i języka francuskiego lub niemieckiego na poziomie C1 lub C1+ w zależności od poziomu studiów. Nie jest to jednak równoznaczne z tym, że taki poziom językowy mają prezentować prace dyplomowe.

W ramach procesu dyplomowania, studenci uczestniczą w seminariach dyplomowych. Treści programowe modułu seminarium dyplomowe na studiach I stopnia obejmują wiedzę i umiejętności potrzebne do zaplanowania i przeprowadzenia autorskiego projektu zorientowanego na zastosowanie w szkolnej edukacji językowej na I i II etapie edukacyjnym. Podczas seminarium studenci zapoznają się z wymogami formalnymi dotyczącymi pracy dyplomowej. Z kolei na studiach II stopnia seminarium dyplomowe rozwija wiedzę i umiejętności potrzebne do zaplanowania i przeprowadzenia autorskiego

projektu badawczego z dziedziny dydaktyki nauczania języka obcego i przyswajania języków obcych (pomimo wskazania, oprócz językoznawstwa, na literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii oraz pedagogikę, jako dyscypliny realizowane w ramach seminarium).

Na poziomie programu studiów dla *seminarium dyplomowego* nie sformułowano szczegółowych efektów uczenia się. Zajęcia mają umożliwić osiągnięcie kierunkowych efektów uczenia się oraz efektów uczenia się dla specjalności, zorientowanych na umiejętność wykonywania projektów edukacyjnych w oparciu o wiedzę teoretyczną. W kartach zajęć podjęto próbę uszczegółowienia efektów uczenia się dla seminariów. W zakresie wiedzy na studiach I stopnia student ma osiągnąć m.in. takie efekty jak: (zna i rozumie): „K_W01 w zaawansowanym stopniu wybrane fakty, teorie, instytucje, procesy, zjawiska z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, pedagogika, psychologia, właściwych dla kierunku nauczanie języków obcych zorientowane na zastosowania praktyczne w sferze nauczania języków obcych w przedszkolu, na pierwszym i/lub drugim etapie edukacyjnym”; „K_W02 niezbędną terminologię z zakresu dziedzin i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, pedagogika, psychologia właściwą dla nauczania języków obcych właściwą dla nauczania przedmiotu wiedza o społeczeństwie”. Efekty te pomijają dyscypliny literaturoznawstwo oraz nauki o kulturze i religii wskazane w programie studiów jako dyscypliny w obrębie których, oprócz językoznawstwa, usytuowane jest seminarium, a wprowadzają dyscypliny pedagogika i psychologia. Kolejne efekty to: „K_W09 metodykę wykonywania typowych zadań, normy, procedury stosowane w różnych obszarach działalności pedagogicznej”, „K_W13 podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego”, w zakresie umiejętności (potrafi): „K_U02 samodzielnie planować i realizować typowe projekty związane z nauczaniem języków obcych w warunkach przedszkolnych, szkolnych i w warunkach innych instytucji edukacyjnych nauczających języków obcych”, „K_U13 przygotować prace pisemne w języku obcym, właściwe dla studiowanego kierunku studiów, dotyczące zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł”. Efekty te nie są powiązane wprost z prowadzeniem badań o charakterze wdrożeniowym, a raczej z projektowaniem zadań. Dodatkowo efekty te pomijają nauczanie przedmiotu wiedza o społeczeństwie, wskazanego w szczegółowych zasadach dyplomowania, jako przedmiotu, na temat nauczania którego może powstać praca. Podobnie jest w przypadku efektu (potrafi) „K_U05 obserwować i ocenić przydatność różnorodnych metod, procedur, dobrych praktyk do realizacji zadań i rozwiązywania problemów dotyczących nauczania języków obcych oraz wybrać i zastosować właściwy sposób postępowania”. Analogiczna rozbieżność między zasadami dyplomowania a efektami uczenia się dla seminarium dotyczy języków: w zasadach dyplomowania wskazano, że praca może powstać w każdym z trzech języków specjalności, natomiast efekty dla seminarium dyplomowego koncentrują się na języku angielskim: (potrafi) „(K_U01 wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów angielskim [sic!]”; „K_U17 posługiwać się językiem angielskim na poziomie C1 ESOKJ, z uwzględnieniem specyfiki języka akademickiego i języka komunikacji szkolne [sic!]”. Inne efekty mówią o językach obcych: „K_U11 argumentować merytorycznie w obcym [sic!] z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować wnioski” czy „K_U13 przygotować prace pisemne w języku obcym, właściwe dla studiowanego kierunku studiów, dotyczące zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł”. Dodatkowo efekt ten nie wskazuje na odpowiedni poziom zaawansowanej wiedzy wykorzystanej praktycznie zgodnie z charakterystyką 6 PRK. Jeśli chodzi o efekty w zakresie kompetencji społecznych, do osiągnięcia których ma prowadzić seminarium dyplomowe, to są one dość ogólne i nie są powiązane z kompetencjami w zakresie wiedzy dyscyplinowej, (jest gotów do): „K_K02 refleksji nad poziomem swojej wiedzy i umiejętności, ciągłego

dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonywania samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, wyznaczania kierunków własnego rozwoju i kształcenia” i „K_K06 odpowiedniego określenia priorytetów służących realizacji określonego przez siebie lub innych zadania”. Na studiach II stopnia sytuacja jest analogiczna, jeśli chodzi o brak spójności. Efekty z zakresu wiedzy obejmują inne dyscypliny niż z zakresu umiejętności: (zna i rozumie) „K_W02 niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo, literaturoznawstwo, psychologia, pedagogika, właściwą dla nauczania języków obcych”. Nakierowanie na wykorzystanie wiedzy w ramach dyscyplin naukowych obejmuje pedagogikę i psychologię np. w zakresie umiejętności „K_U08 wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i pedagogiki oraz powiązanych z nimi dyscyplin w celu krytycznego analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań”.

Przyjęte zasady dyplomowania są trafne, jeśli chodzi o praktyczny profil studiów. Wskazują na wdrożeniowy charakter prac dyplomowych. Jednocześnie, dokumenty powiązane z zasadami dyplomowania są wewnętrznie niespójne w pozostałych zakresach (dyscypliny, zakres tematyczny prac, język pracy dyplomowej, poziom zaawansowania wiedzy).

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zostały opisane w Regulaminie studiów Uczelni. Określono w nim warunki zaliczania przedmiotów, zaliczania etapów studiów, powtarzania etapów studiów, skreślenia studenta z listy studentów oraz przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów komisyjnych. Warunki te zapewniają równe traktowanie wszystkich studentów w procesie oceniania efektów uczenia się.

Adaptowanie metod weryfikacji efektów uczenia się jest zindywidualizowane, dostosowane do danej osoby z niepełnosprawnością i opiera się na analizie dokumentacji medycznej. W przypadku weryfikacji efektów uczenia się w formie egzaminu studentom przysługuje prawo do: przedłużenia czasu trwania egzaminu lub zaliczenia (przedłużony czas zostaje określony przez BON), zamiany egzaminu pisemnego na ustny lub ustnego na pisemny, włączania do egzaminu osób trzecich (tłumacza języka migowego, stenotypisty lub lektora), zmiany miejsca egzaminu, użycia specjalistycznych narzędzi lub aplikacji. Po uzyskaniu zgody Kierownika Jednostki Dydaktycznej na zastosowanie rozwiązań indywidualnych podczas zaliczeń i egzaminów student zobowiązany jest wypełnić stosowny wniosek internetowy, o dostosowanie, w którym określa zakres zmian, na 7 dni przed datą egzaminu lub zaliczenia. Wsparcie studentów ze szczególnymi potrzebami jest kompleksowe i umożliwia im równe traktowanie w procesie weryfikacji efektów uczenia się, w tym poprzez możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia do indywidualnych potrzeb.

W Regulaminie studiów Uczelni określono skalę stosowanych ocen oraz ogólne zasady zaliczania zajęć. Wskazano także, że wszystkie przedmioty „kończą się oceną, która jest ustalana zgodnie z zasadami określonymi w sylabusie przedmiotu”. Przebieg studiów jest dokumentowany w protokołach zaliczenia przedmiotu i w kartach okresowych osiągnięć studenta.

Istniejące zasady ogólne stwarzają warunki do zapewnienia bezstronności, rzetelności i przejrzystości procesu weryfikacji.

Dodatkowo na ocenianym kierunku wprowadzono wewnętrzne zasady przeprowadzania egzaminów i oceniania. Na co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej studenci informowani są szczegółowo o procedurze przeprowadzenia egzaminu, egzaminatorach oraz o ewentualnej obecności innych osób podczas egzaminu i ich zadaniach. Student każdorazowo powinien być poinformowany o przyjętej przez egzaminatora skali oceniania, a skala ta nie może prowadzić do wystawienia oceny niższej niż wynikająca z zasad zaliczenia przedmiotu sformułowanych w sylabusie lub ze szczegółowej

organizacji egzaminu. Opracowano również Regulamin praktycznej nauki języka, w którym określono szczegółowe zasady oceniania i egzaminowania (zaliczanie poszczególnych komponentów i przebieg egzaminu) w przypadku praktycznej nauki języka angielskiego / niemieckiego / francuskiego. Wszyscy nauczyciele prowadzący zajęcia z bloku przedmiotowego praktycznej nauki języka zobowiązani są do realizacji spójnego programu i stosowania ujednoliconych metod oceniania i kryteriów zaliczenia, które określone są w sylabusie.

Jednak analiza sylabusów wskazuje, że przejrzystość procesu weryfikacji, a w szczególności wiarygodność i porównywalność ocen w ramach danych zajęć nie jest w pełni zapewniona. W części sylabusów (np. *język angielski specjalistyczny dla WOS* czy *nauka języka angielskiego* na studiach I stopnia) podano skalę ocen z przeliczeniem procentowym: 90%-100% - 5; 85%-89% - 4,5; 75%-84% - 4; 70%-74% - 3,5; 60%-69% - 3; 59%-31% - 2; 30%-0% - NK. W innych podano szczegółowe informacje dotyczące metod weryfikacji wraz z przyznawaną punktacją (okazjonalnie wraz z kryteriami opisowymi, które są jednak dość ogólne) oraz wyliczeniem ostatecznej oceny na zaliczenie, np. w karcie zajęć *kultura i historia Wielkiej Brytanii dla nauczycieli języka*: 1. prezentacja grupowa – 30 pkt (wysoka jakość merytoryczna i techniczna, oryginalnie wykonane materiały – 30 pkt; dobra jakość – 25 pkt; jakość poprawna, nieliczne błędy – 20 pkt; zła jakość i liczne błędy – 0 pkt); 2. test końcowy z podstawowych treści przedmiotowych – 30 pkt (do 30 pkt. – ocena 5,0; do 25 pkt – ocena 4,5; do 20 pkt – ocena 4,0; od 15 pkt. – ocena 3,0; poniżej 15 pkt – ocena 2,0); 3. aktywne zaangażowanie w kurs w sali dydaktycznej (20 pkt) i na platformie (20 pkt. za 4 zadania obowiązkowe po max 5 pkt). Student otrzymuje za cały kurs 100 pkt. (do 100 – ocena 5,0; do 90 pkt. – ocena 4,5; do 80 pkt – ocena 4,0; do 70 pkt – ocena 3,5; od 60 pkt – ocena 3,0; poniżej 60 pkt – ocena 2,0). Nie są to jednak rozwiązania systemowe wprowadzone we wszystkich sylabusach. W części sylabusów (np. *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa*) wpisano ogólną formułę: „w celu zaliczenia zajęć należy uzyskać ocenę pozytywną z wszystkich prac podlegających ocenie”, przy czym nie wiadomo które konkretnie prace tej ocenie podlegają. Dodano także, że „za każdą pracę student otrzymuje określoną liczbę punktów każdorazowo przeliczaną na oceny. Ocena na koniec semestru jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych”. Podobna formuła widnieje w sylabusie zajęć *kultura i historia krajów niemieckojęzycznych dla nauczycieli języka*. Co do zasady, jeśli takie informacje są każdorazowo przekazywane studentom, zapewnia to porównywalność ocen. W wielu kartach jednak informacje są bardzo ogólnikowe. Nie są podane minimalne progi umożliwiające zaliczenie czy kryteria oceniania. Przykładem jest sylabus zajęć *fonetyka korektywna języka angielskiego*, w którym jako metody i kryteria oceniania wskazano: obecność na zajęciach, zadania domowe z transkrypcji fonetycznej, systematyczna ocena opanowania poszczególnych dźwięków mowy, test na zakończenie semestru. Brak jest jednak informacji na temat kryteriów oceny, zatem student nie wie, które komponenty mają jaką wagę. Okazjonalnie podano wagę procentową poszczególnych komponentów składających się na ocenę końcową (lecz bez konkretnych kryteriów, według których dany komponent jest oceniany), np., na zajęciach *fonetyka korektywna francuska*, podstawą zaliczenia jest: obecność na zajęciach, aktywny udział w zajęciach (20% ewaluacji końcowej), praca własna – autonomiczna realizacja ćwiczeń do samodzielnego wykonania (20% ewaluacji końcowej), kolokwia ustne (percepcja i wymowa) (30% ewaluacji końcowej), kolokwia pisemne (przyswojenie zasad transkrypcji fonetycznej i relacji fonogramicznych (30% ewaluacji końcowej). W tym przypadku nie jest jednak jasne, jak wyliczana jest końcowa ocena na zaliczenie (brak przeliczenia procentów na oceny). Analogiczna sytuacja występuje w sylabusie zajęć *gramatyka angielska dla nauczycieli*, gdzie wskazano następujące elementy składające się na ocenę końcową: ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) – 10%; końcowe zaliczenie pisemne – 60% (minimalna liczba punktów do zaliczenia testu – 60%); praca na platformie e-

learningowej – 30%. W części sylabusów nie ma nawet takich informacji. Przykładowo w sylabusie zajęć *nauka o państwie i prawie* jako formę weryfikacji wpisano: „kolokwium zaliczeniowe w formie pisemnej lub ustnej; końcowa ocena z przedmiotu bierze pod uwagę wyniki kolokwium oraz aktywność na zajęciach”. W części kart zajęć wymienione są formy, natomiast nie jest jasne, według jakich zasad prace są oceniane, jaka jest waga poszczególnych elementów w ostatecznej ocenie, czy jaki procent musi uzyskać osoba na daną ocenę. Zapisy w sylabusach zajęć nie dają w każdym przypadku pełnej informacji na temat kryteriów weryfikacji efektów uczenia się, co nie pozwala na weryfikację przejrzystości procesu oceniania i porównywalności ocen.

Brak pełnej przejrzystości procesu weryfikacji potwierdza część prac etapowych. Czasem prace nie są oceniane i brak na nich informacji zwrotnej dla studenta. Czasem oceny są zawyżone – wszystkie prace ocenione są na tę samą ocenę przy wyraźnych różnicach w zawartości merytorycznej tych prac.

Efekty końcowe weryfikowane są w procesie dyplomowania. Praca dyplomowa podlega recenzji przez opiekuna pracy i recenzenta. Recenzje zawierają zarówno ocenę punktową poszczególnych komponentów pracy, jak i opisową ocenę merytoryczną (maksymalnie do 2000 znaków). Zdarza się, że ta część recenzji jest niezwykle lakoniczna, np. recenzja 1: „Praca jest poprawna merytorycznie. Być może część praktyczna mogłaby być nieco bardziej rozbudowana, a wnioski pogłębione”, recenzja 2: „Temat ciekawy, cenne oryginalne ćwiczenia w niszowym obszarze nauczania”. Tego typu recenzje nie stanowią odpowiedniego merytorycznego uzasadnienia wystawionych ocen. Zdarza się, że oceny prac dyplomowych są zawyżone.

Wszystkie prace sprawdzane są pod kątem oryginalności i samodzielności systemem antyplagiatowym, co zapewnia wiarygodność oceny samodzielności wykonania pracy.

Student ma zapewniony dostęp do informacji zwrotnej i dokumentacji przebiegu studiów w formie elektronicznej poprzez system USOS, w którym niezwłocznie (nie później niż w ciągu 14 dni od przeprowadzonego zaliczenia lub egzaminu) umieszczane są wyniki na podstawie protokołów zaliczeń i egzaminów. Zasady te funkcjonują obok przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej ich postępów na bieżąco w trakcie trwania semestru, w kartach okresowych osiągnięć studenta. Student ma zapewniony wgląd do pracy egzaminacyjnej nie później niż w ciągu 7 dni od wystawienia oceny w przypadku egzaminu pisemnego oraz bezpośrednio po egzaminie ustnym.

Zarówno Regulamin studiów, jak i wewnętrzne zasady przeprowadzania egzaminów w jednostce wskazują na procedurę odwoławczą w sytuacji konfliktowej, gdy student ma zastrzeżenia co do formy lub przebiegu zaliczenia. Student składa wówczas wniosek do Kierownika Jednostki Dydaktycznej o komisyjne sprawdzenie uzyskanych wyników. W przypadku zastrzeżeń co do zachowania fachowości, bezstronności lub obiektywności przy ocenianiu egzaminu, student może złożyć wniosek o przeprowadzenie egzaminu komisyjnego.

Komisyjne sprawdzenie wyników i egzamin komisyjny odbywają się w ciągu 14 dni od daty wniosku. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi Kierownik Jednostki Dydaktycznej (lub upoważniony nauczyciel) jako przewodniczący oraz dwóch specjalistów z zakresu przedmiotu, którego wniosek dotyczy. W egzaminie komisyjnym nie uczestniczy nauczyciel akademicki, który wystawił ocenę weryfikowaną w trybie komisyjnym. Może w nim uczestniczyć także jedna osoba wskazana przez studenta, na prawach obserwatora. W składzie komisji nie ma, jednakże reprezentanta studentów z prawem głosu.

Studenci zobowiązani są do przestrzegania powszechnie obowiązującego prawa, przepisów Uczelni, poszanowania praw autorskich, a za przewinienia dyscyplinarne i zachowania nieetyczne ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną zgodnie z przepisami prawa. W Uczelni wprowadzono procedury antyplagiatowe w odniesieniu do prac zaliczeniowych i dyplomowych. Rektor po otrzymaniu

wiadomości o popełnieniu przez studenta czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego poleca wszczęcie postępowania wyjaśniającego Rzecznikowi Dyscyplinarnemu ds. Studenckich i Doktoranckich, a także ewentualne postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Komisję Dyscyplinarną ds. Studentów i Doktorantów. W przypadku potwierdzenia popełnienia plagiatu, sprawa zgłaszana jest odpowiednim organom prawa (prokuratura).

Regulamin studiów nie określa procedur weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się w formie zdalnej (egzamin, zaliczenia). Studenci kierunku nauczanie języków obcych realizują część zajęć w trybie hybrydowym (część zajęć odbywa się w sali, część na platformie e-learningowej Kampus). Dostęp do platformy uzyskują studenci zarejestrowani do grup zajęciowych w ramach poszczególnych kursów w systemie USOSweb. Przed rozpoczęciem kursu, studenci otrzymują powiadomienie na studencką skrzynkę mailową o uzyskaniu dostępu do kursu. Zajęcia asynchroniczne wymagają zalogowania się do systemu, co zapewnia identyfikację i bezpieczeństwo danych studentów. Na platformie umieszczone są materiały dla studentów oraz zadania do wykonania. Studenci zapoznają się z materiałami w wybranym przez siebie przedziale czasowym, zgodnym z harmonogramem działań wyznaczonym przez prowadzącego oraz wykonują zadania i przygotowują prace (częstkowe i zaliczeniowe, pisemne i ustne w formie plików z nagraniami etc.) zlecone przez wykładowcę. Otrzymują także informację zwrotną.

Na kierunku nauczanie języków obcych funkcjonują dwie metody weryfikacji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się: ocenianie kształtujące oraz podsumowujące. Ocenianie kształtujące polega najczęściej na ocenie prac częściowych wykonywanych podczas zajęć lub w domu. Natomiast ocenianie podsumowujące odbywa się pod koniec semestru i obejmuje takie formy jak: pisemne lub ustne prace zaliczeniowe, w tym kolokwia, testy, eseje, projekty zespołowe, symulacje nauczycielskie i micro-teaching. W przypadku zajęć kształtujących kompetencje językowe sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się zakładają progresję biegłości na kolejnych etapach studiów. Metody weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się obejmują zadania na ocenę w zakresie komunikacji spontanicznej i planowanej, produkcji, recepcji, interakcji i mediacji w języku obcym i obejmują następujące formy: bieżącą obserwację i ocenę języka studenta podczas zajęć; testy na zrozumienie autentycznych tekstów mówionych i pisanych; testy zawierające ćwiczenia na słownictwo, gramatyczne i leksykalno-gramatyczne; zróżnicowane prace pisemne, wypowiedzi ustne (spontaniczne i planowane, samodzielne i w parach i grupach), prezentacje, wzajemne ocenianie prac pisemnych i wypowiedzi ustnych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się są zasadniczo różnorodne i specyficzne. Przykładowo na zajęciach *fonetyka korektywna języka angielskiego* są to zadania i testy z transkrypcji fonetycznej, ocena opanowania poszczególnych dźwięków mowy (np. czytanie dialogów na ocenę), na zajęciach *gramatyka angielska dla nauczycieli* są to testy sprawdzające wiedzę z poszczególnych elementów gramatyki, a na zajęciach *nauka języka angielskiego specjalistycznego* są to różne prace pisemne (opisy, refleksje własne) czy sporządzanie bazy danych słownictwa fachowego. Na wielu zajęciach formą weryfikacji efektów uczenia się jest przygotowanie planów lekcji, np. na zajęciach *literatura brytyjska dla nauczycieli języka* są to plany lekcji oparte na wykorzystaniu autentycznego materiału – tekstów literackich.

Niemniej jednak różnorodność form weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się i ich specyficzność nie zapewnia skutecznej weryfikacji osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się wskazanych w kartach zajęć. Przykładowo, quizy gramatyczne, końcowe zaliczenie pisemne czy odpytywanie ustne na zajęciach *gramatyka angielska dla nauczycieli* weryfikują efekt K_W01 (zna i rozumie) „w zaawansowanym stopniu wybrane fakty, teorie, procesy, zjawiska z zakresu gramatyki języka

angielskiego zorientowane na zastosowanie praktyczne w sferze językowej w przedszkolu oraz na I i II etapie edukacyjnym” w zakresie ograniczonym do znajomości faktów gramatycznych. Natomiast nie weryfikują pozostałych efektów uczenia się dla zajęć w szczególności z zakresu umiejętności, np. „K_U02 absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować typowe projekty związane z nauczaniem gramatyki języka angielskiego w warunkach przedszkolnych, szkolnych i w warunkach innych instytucji edukacyjnych nauczających języków obcych”, „K_U03 diagnozować potrzeby, możliwości i zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizować zindywidualizowane programy kształcenia i wychowania”, czy „K_U19 – absolwent potrafi wykorzystując podstawowe umiejętności organizacyjne, planować i realizować zadania związane z nauczaniem gramatyki języka angielskiego”. Na zajęciach *fonetyka korektywna języka angielskiego* wskazane metody (zadania z transkrypcji fonetycznej czy sprawdzenie opanowania dźwięków) nie gwarantuje skutecznej weryfikacji efektów z zakresu wiedzy: „K_W02 zna i rozumie niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo / fonetyka, właściwą dla nauczania języków obcych”, „K_W16 zna i rozumie w znaczącym zakresie procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego w języku angielskim, ich prawidłowości i zakłócenia spowodowane błędami w wymowie”, czy z zakresu umiejętności (potrafi) „K_U02 samodzielnie planować i realizować typowe projekty związane z nauczaniem języków obcych w warunkach przedszkolnych, szkolnych i w warunkach innych instytucji edukacyjnych nauczających języków obcych” sformułowane dla zajęć. Analogicznie na zajęciach *fonetyka korektywna francuska* kolokwia ustne (percepcja i wymowa), pisemne (przyswojenie zasad transkrypcji fonetycznej), czy praca własna (ćwiczenia do samodzielnego wykonania) nie weryfikują osiągnięcia efektu z zakresu umiejętności „potrafi skutecznie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować oraz wykorzystywać informacje językowe dotyczące fonetyki z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów w języku polskim oraz w języku francuskim (S_U01)”. W wielu kartach zajęć nie wskazano, które metody stosowane są do weryfikowania jakich efektów. Uniemożliwia to ocenę specyficzności metod w odniesieniu do danych efektów, a także ich skuteczności. Sytuacja taka ma miejsce np. w sylabusach dla takich zajęć jak: *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa, fonetyka korektywna języka angielskiego, fonetyka korektywna francuska, nauka o państwie i prawie, kultura i historia krajów niemieckojęzycznych dla nauczycieli języka, media i komunikowanie społeczne, kultura i historia Wielkiej Brytanii dla nauczycieli języka, literatura amerykańska dla nauczycieli*. W tych sylabusach, w których skorelowano metody weryfikacji z efektami uczenia się nie zawsze metoda jest dobrana adekwatnie do weryfikowanego efektu. Przykładowo na zajęciach *język angielski specjalistyczny dla WOS* wypowiedź ustna/prezentacja wskazana jest jako metoda, która ma weryfikować osiągnięcie efektu w zakresie kompetencji społecznych „S_K05: (jest gotów do) współdziałania i pracy w grupie, przyjmując w niej różne role” czy z zakresu umiejętności „S_U10 (potrafi) pracować z dziećmi pochodzącymi ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających ograniczoną znajomość języka polskiego”. Zdarza się też, że wymienione w sylabusie metody mają weryfikować efekty, które nie są sformułowane dla zajęć, np. w karcie zajęć *nauka języka angielskiego*, komponent czytanie weryfikowany jest efekt K_U13 z zakresu umiejętności (który nie jest sformułowany dla zajęć), a nie jest weryfikowany efekt K_U14 oraz weryfikowany jest efekt w zakresie kompetencji społecznych K_K05 (który również nie jest sformułowany dla zajęć), nie są weryfikowane efekty K_K01 i K_K02. Analogiczna sytuacja ma miejsce w karcie zajęć *kultura i historia USA dla nauczycieli języka*, gdzie wskazano metody weryfikacji efektów, które nie zostały sformułowane dla zajęć (K_W019, K_U17, K_U20, K_K05), a nie wskazano metod weryfikacji efektów, które zostały sformułowane dla zajęć (K_U13, K_U15, K_K02, K_K09). Nie jest zatem zapewniona skuteczna weryfikacja wszystkich efektów uczenia się dla zajęć. Ponadto w części kart zajęć jako metody

weryfikacji (obok innych) wpisano obecność na zajęciach czy przygotowanie do zajęć (zajęcia *edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa, fonetyka korektywna języka angielskiego, media i komunikowanie społeczne*). Obecność na zajęciach nie jest metodą, która jest adekwatna do weryfikacji efektów uczenia się, w szczególności w zakresie wiedzy i umiejętności. Przygotowanie do zajęć może być metoda weryfikacji, jeśli określone są kryteria według których to przygotowanie jest sprawdzane. W niektórych kartach jako metodę weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się wskazano także aktywność (np. *gramatyka angielska dla nauczycieli, edukacja różnojęzyczna i wielokulturowa*). Ocena aktywności studenta na zajęciach, bez sprecyzowania kryteriów według których jest ona oceniana nie może stanowić skutecznej metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się.

Do stosowanych na kierunku nauczanie języków obcych metod weryfikacji efektów uczenia się powiązanych z zajęciami przygotowującymi do wykonywania zawodu nauczyciela należą: bieżąca obserwacja i ocena działań studenta podczas zajęć; ocena i adaptacja podręczników do nauki i innych, w tym cyfrowych, materiałów dydaktycznych; adaptacja materiałów autentycznych do zastosowania w podczas lekcji; opracowanie konspektów/planów lekcji zgodnie z Podstawą Programową; opracowanie materiałów dydaktycznych np. ćwiczeń sprawdzających zasoby językowe, zadań na rozwijanie sprawności językowych, w tym materiałów uwzględniających specjalne potrzeby edukacyjne; micro-teaching i symulacje lekcji - samodzielne zaplanowanie, przygotowanie i przeprowadzenie przez studenta fragmentów lekcji podczas zajęć i uczestnictwo w symulacjach innych studentów oraz udzielania im informacji zwrotnej, opracowania testów i sprawdzianów dla uczniów; prowadzenie dziennika refleksyjnego nauczyciela.

Metody te umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej związanej z nauczaniem języka obcego i wiedzy o społeczeństwie. Metody weryfikacji i oceny dają możliwość sprawdzenia i oceny opanowania języka obcego (języka angielskiego) na poziomie C1 (po II roku studiów I stopnia studenci zdają egzamin z języka angielskiego na poziomie C1) i dodatkowo drugiego języka obcego specjalności (francuski lub niemiecki) na poziomie C1 po studiach I stopnia (studenci zdają egzamin pisemny i ustny weryfikujący znajomość języka na tym poziomie). Na studia drugiego stopnia rekrutowani są studenci, którzy już posiadają znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2+. W trakcie studiów II stopnia znajomość języka angielskiego weryfikowana jest na poziomie C1+ wyłącznie w odniesieniu do wybranych kompetencji językowych w ramach zaliczenia zajęć *nauka języka angielskiego – komunikacja akademicka*. Jeśli chodzi o język francuski i niemiecki (drugi język obcy) to na studiach II stopnia weryfikowana jest znajomość na poziomie C1+ po 3 semestrze w formie egzaminu.

W ramach zajęć służących osiągnięciu efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela weryfikacja efektów uczenia się przybiera zróżnicowane formy sprawdzania, choć podobnie jak w przypadku innych zajęć - o czym mowa powyżej - nie zawsze adekwatne do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy są weryfikowane za pomocą egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub zamkniętych lub egzaminów ustnych. Egzamin nie służy jednak w szczególności sprawdzeniu poziomu zrozumienia zagadnienia, umiejętności analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów. Na przykład, egzamin pisemny z *psychologii ogólnej* składa się z trzech pytań do wyboru sprawdzających faktograficzną wiedzę studentów (1. Koncepcje temperamentu wg. Pawłowa i Eysencka; różnice i podobieństwa, 2. Czynniki wywołujące agresję u dzieci; biologia vs psychologia; 3. Wskaż różnice między dwoma rodzajami inteligencji: Inteligencja [wyrażana przy pomocy IQ] i Inteligencja Emocjonalna”), a zakres pytań, choć zgodny z sylabussem tych zajęć, nie umożliwia weryfikacji efektów uczenia się określonych w standardzie.

Z kolei egzamin z *pedagogiki szkolnej i metod pracy wychowawczej z uczniem* składa się z dwóch części: testu prawda-falsz i części opisowej, w której studenci odpowiadają na niesproblematyzowane pytania w rodzaju:

- Czym jest kultura i klimat szkoły? Jakie czynniki mają na nią wpływ.
- Na czym polega wspieranie (pomoc psychologiczno-pedagogiczna) uczniów ze SPE w polskich szkołach (np. jakie dokumenty się dla nich prowadzi, formy pomocy, rodzaje zajęć)?
- Co wiesz o zasadach utrzymywania ładu na lekcjach i zarządzaniu klasą (tu można wspomnieć o motywowaniu)?

Zasadniczo odpowiedź „nic nie wiem” na pytanie w rodzaju „co wiesz o...?” może zapewniać ocenę pozytywną.

Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności opiera się – zwłaszcza podczas praktyk zawodowych – na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, prac dyplomowych i dzienników praktyk. Badania losów absolwentów wskazują, że większość absolwentów kierunku albo kontynuuje naukę (absolwenci studiów I stopnia) albo podejmuje prace w zawodzie (absolwenci zarówno studiów I, jak i II stopnia), co świadczy o osiągnięciu przez nich efektów uczenia się związanych z przygotowaniem do wykonywania zawodu nauczyciela.

Przedłożone do wglądu prace etapowe i egzaminacyjne wskazują na różnorodność stosowanych form: są to konspekty zajęć, egzaminy i testy pisemne w formie pytań otwartych i zamkniętych, testy wielokrotnego wyboru, mikronauczanie, projektowanie zadań, portfolio zawierające plany lekcji z pisemną refleksją, prezentacje, karty samooceny, esej zawierający analizę wybranego tekstu literackiego lub tekstu kultury, ćwiczenia do nauczania języka angielskiego, wypowiedzi pisemne na określony temat.

Tematyka prac jest w większości przypadków zgodna z sylabusami zajęć i dostosowana do celów zajęć, poziomu i profilu studiów oraz dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Nie zawsze jednak odpowiada efektom uczenia się określonym w standardzie kształcenia przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela. Nie zawsze także umożliwia weryfikację osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się sformułowanych dla zajęć, w szczególności w zakresie demonstrowania zaawansowanej lub pogłębionej wiedzy (w zależności od poziomu studiów) w dyscyplinach, do których przyporządkowany został kierunek studiów oraz wszystkich efektów z zakresu umiejętności. Wynika to często z nieprawidłowo sformułowanych efektów uczenia się dla danych zajęć, o czym była mowa w kryterium 1, a czasem z braku podbudowy teoretycznej dla prac. Przykładowo, dobrze dobrane do tematyki zajęć *literaturoznawstwo i kulturoznawstwo w nauczaniu języka* prezentacje i eseje zawierające analizę tekstu literackiego lub tekstu kultury nie w pełni demonstrują pogłębiony stopień wiedzy w zakresie teorii z dyscyplin literaturoznawstwo i nauki o kulturze i religii czy umiejętności wyszukiwania, selekcjonowania i wykorzystania źródeł z zakresu dyscyplin naukowych. Z kolei plany lekcji przygotowane w oparciu o teksty literackie na zajęciach *literatura brytyjska dla nauczycieli języka* nie weryfikują znajomości teorii i terminologii z zakresu literaturoznawstwa (efekt z zakresu wiedzy), czy efektu z zakresu umiejętności „K_U15 (potrafi) w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i piśmie w języku polskim i angielskim na tematy dotyczące wybranych zagadnień nauczycielskich z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając z dorobku literaturoznawstwa”. Na zajęciach *nauka języka angielskiego specjalistycznego 1* praca pisemna

polegająca na krótkim opisie architektury konkretnego miejsca, sporządzeniu listy relewantnego słownictwa oraz refleksji własnej na temat opisanego miejsca, choć w pełni zgodna z treściami programowymi i celami dydaktycznymi nie weryfikuje efektów z zakresu wiedzy sformułowanych dla zajęć takich jak: (zna i rozumie) „K_W02 niezbędną terminologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych: językoznawstwo i pedagogika właściwą dla nauczania języków obcych” oraz „K_W12 w znaczącym zakresie procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego w języku angielskim: ich prawidłowości i zakłócenia”.

W większości przypadków przedłożone prace zostały rzetelnie ocenione. Zdarzają się jednak prace, na których brak jakichkolwiek komentarzy, co uniemożliwia ocenę ich skuteczności. Co więcej nie daje to danemu studentowi informacji zwrotnej na temat jakości pracy własnej. Okazjonalnie oceny są zawyżone.

Dokumentacja praktyk obejmuje dzienniki praktyk, konspekty lekcji wychowawczej, analizę przeprowadzonych zajęć, arkusze oceny praktyk, raporty z praktyki, karty obserwacji i prowadzenia lekcji, konspekty zajęć i lekcji, materiały dydaktyczne, karty oceny praktykanta, karty samooceny, zadania realizowane na platformie służącej prowadzeniu zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Dokumentacja dobrana jest poprawnie, jednak ponieważ zaliczenie praktyk nie odnosi się do oceny osiągnięcia efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, nie zapewnia ona oceny osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się. Nie jest zatem możliwe zweryfikowanie, czy efekty praktyk zawarte w standardzie mogą być pozytywnie potwierdzone i ocenione.

Prace dyplomowe na studiach I stopnia co do zasady realizują model właściwy dla studiów na kierunku o profilu praktycznym, gdyż są ukierunkowane na praktyczne zastosowanie wiedzy językoznawczej (w zakresie nauczania języków obcych). Mają one charakter opisowo-praktyczny i zawierają najczęściej plany lekcji, które można zastosować w praktyce dydaktycznej. Chociaż większość przedłożonych do wglądu prac licencjackich sytuuje się w dyscyplinie naukowej językoznawstwo, to nie wszystkie zawierają zaawansowany aparat pojęciowo-metodologiczny powiązany z dydaktyką nauczania języków obcych/językoznawstwem stosowanym, lub inną dyscypliną, do której przyporządkowano kierunek. W pracach uwidacznia się również brak umiejętności wyszukiwania i wykorzystania źródeł o charakterze teoretycznym i naukowym. Z kolei na studiach II stopnia nie wszystkie przedłożone prace dyplomowe dokumentują weryfikację pogłębionej wiedzy językoznawczej, właściwej dla 7. poziomu PRK i nie wszystkie mają charakter aplikacyjny. Choć prace magisterskie posiadają część empiryczną (badania ilościowe i jakościowe), to nie pociąga to za sobą implikacji dydaktycznych. Model pracy dyplomowej opartej na badaniu empirycznym (zazwyczaj kwestionariusz ankiety), bez powiązania go z konkretnymi implikacjami dydaktycznymi nie odzwierciedla praktycznego profilu studiów, ponieważ prace takie nie mają charakteru aplikacyjnego. Wystawione oceny są zawyżone w przypadku prac, w których brakuje podbudowy teoretyczno-metodologicznej lub jest ona minimalna.

Studenci kierunku nauczanie języków obcych włączani są w prace dydaktyczne, szkolenia i konferencje, w tym międzynarodowe. Uczestniczą w spotkaniach partnerskich i warsztatach, podczas których prezentują własne ćwiczenia edukacyjne. Brali udział w przygotowaniu polsko-angielsko-niemiecko-francuskojęzycznej części narzędzia dydaktycznego, a także w przygotowaniu interaktywnych ćwiczeń, które zostały opublikowane w czasopiśmie fachowym w artykule napisanym przez pracownika jednostki, a także zaprezentowane w różnych szkołach. Prace dyplomowe studentów stanowią bazę dla publikacji naukowych pracowników jednostki, co wskazuje na ich innowacyjność. Udokumentowano jeden przypadek, kiedy studentka jest autorką publikacji fachowej.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na kierunku nauczanie języków obcych stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, zapewniające równe szanse kandydatom i umożliwiające ich właściwy dobór. Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów. Przyjęte dla kierunku zasady dyplomowania uwzględniają praktyczny profil studiów, wskazując na badania aplikacyjne z zakresu dydaktyki. Nie wskazują jednak eksplicitnie dyscyplin, w obrębie których powstawać mogą prace dyplomowe. Dokumentacja dotycząca dyplomowania nie jest wewnętrznie spójna: wskazuje na dyplomowanie w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek studiów, przy czym odmienne dyscypliny implikowane są w zasadach dyplomowania, odmienne wymieniane w programie studiów i w efektach uczenia się sformułowanych dla seminarium dyplomowego.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się, jednak nie zapewnia rzetelnej i wiarygodnej oceny stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w odniesieniu do poszczególnych kategorii: wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, a także porównywalności ocen. Ponadto metody weryfikacji efektów uczenia się w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela nie są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach. Prace etapowe i egzaminacyjne, dzienniki praktyk i prace dyplomowe potwierdzają częściowe osiągnięcie efektów uczenia się zaprojektowanych dla kierunku.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Na ocenę kryterium spełnione częściowo zaważyły następujące nieprawidłowości: 1) niespójna dokumentacja dotycząca dyplomowania, w szczególności w odniesieniu do dyscyplin, w obrębie których powstawać może praca dyplomowa; 2) brak pełnej informacji na temat kryteriów wymaganych na uzyskanie danej oceny, co uniemożliwia porównywalność ocen uzyskiwanych przez studentów; 3) brak zapewnienia skutecznej weryfikacji wszystkich efektów uczenia się sformułowanych dla danych zajęć z uwzględnieniem specyficzności metod weryfikacji w odniesieniu do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych; 4) niedostosowanie metod weryfikacji efektów uczenia się w przypadku przedmiotów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela do wymagań standardu; 5) brak zapewnienia powstawania prac dyplomowych, które weryfikują zaawansowaną (na studiach I stopnia) i pogłębioną (na studiach II stopnia) wiedzę w zakresie dyscypliny, do której przyporządkowano kierunek i mają charakter aplikacyjny (na studiach II stopnia).

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Uspójnienie informacji dla kandydatów na studia zgodnie z uchwałami dotyczącymi rekrutacji oraz rozpoczynanie nauki języka od podstaw w przypadku studentów, którzy języka nie znają.
2. Uwzględnienie podczas rekrutacji kandydatów, którzy zdawali język angielski na poziomie podstawowym.
3. Uwzględnienie informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu w informacjach dotyczących rekrutacji.
4. Doprecyzowanie poziomu językowego oczekiwanego od pracy dyplomowej na studiach I i II stopnia.
5. Sporządzanie merytorycznych recenzji prac dyplomowych, uzasadniających wystawione oceny, które nie ograniczają się do lakonicznych stwierdzeń.
6. Uwzględnienie w składzie komisji egzaminacyjnej na egzaminie komisyjnym przedstawiciela studentów, z prawem głosu.
7. Wprowadzenie weryfikacji znajomości języka angielskiego na poziomie określonym w efektach uczenia się na studiach II stopnia w zakresie wszystkich kompetencji językowych.
8. Ścisłe monitorowanie zgodności tematyki prac etapowych z efektami uczenia się sformułowanymi dla danych zajęć.
9. Ścisłejsze monitorowanie pracy studentów w zakresie osiągnięcia odpowiedniej wiedzy umożliwiającej opracowanie części teoretycznej prac dyplomowych.
10. Większe wsparcie studentów kierunku w dążeniu do samodzielnego publikowania swoich osiągnięć związanych z dydaktyką języków obcych.

Zalecenia

1. Opracowanie spójnej dokumentacji związanej z procesem dyplomowania, w szczególności w zakresie wskazania dyscyplin, w obrębie których powstawać mogą prace dyplomowe oraz w odniesieniu do poziomu i profilu studiów.
2. Systemowe wprowadzenie do kart zajęć pełnej informacji na temat kryteriów oceniania i zaliczania zajęć, w celu zapewnienia przejrzystości procesu weryfikacji i porównywalność ocen.
3. Opracowanie specyficznych metod weryfikacji efektów uczenia się zapewniających skuteczną ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się dla wszystkich zajęć, w tym praktyk zawodowych.
4. Dostosowanie metod weryfikacji efektów uczenia się w ramach zajęć służących realizacji standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela do wymagań określonych w tym standardzie.
5. Zapewnienie powstawania prac dyplomowych, które weryfikują zaawansowaną (na studiach I stopnia) i pogłębioną (na studiach II stopnia) wiedzę w zakresie dyscypliny, do której przyporządkowano kierunek i mają charakter aplikacyjny (na studiach II stopnia).

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Proces dydaktyczny na kierunku nauczanie języków obcych jest realizowany przez 58 osób, w tym 39 nauczycieli akademickich będących etatowymi pracownikami Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych i Edukacji Europejskiej UW. Pozostałe osoby to współpracownicy, w tym 11 osób zatrudnionych na umowach cywilnoprawnych i 8 nauczycieli akademickich spoza Centrum. Osoby współpracujące realizują głównie zajęcia w ramach specjalności *nauczanie wiedzy o społeczeństwie* oraz związane z dyscypliną pedagogika. Wśród nauczycieli realizujących proces dydaktyczny 5 osób posiada tytuł profesora, 6 osób stopień doktora habilitowanego (w tym 1 zatrudniona jest na stanowisku profesora uczelni), 27 stopień doktora, a 20 tytuł zawodowy magistra. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku posiadający stopień lub tytuł naukowy reprezentują następujące dyscypliny naukowe: językoznawstwo (14 osób), literaturoznawstwo (8 osób), nauki o polityce i administracji (7 osób, w tym jeden doktorant), pedagogika (2 osoby), psychologia (1 osoba), socjologia (1 osoba) oraz nauki prawne (1 osoba). Nauczyciele akademicy zatrudnieni na stanowiskach badawczo-dydaktycznych posiadają w większości przypadków aktualny i udokumentowany dorobek naukowy w dyscyplinach: językoznawstwo, literaturoznawstwo, pedagogika, nauki o polityce i administracji oraz nauki prawne. Kierunek przyporządkowano także do dyscyplin nauki socjologiczne oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach. Osoba reprezentująca socjologię posiada aktualny dorobek w tej dyscyplinie, natomiast nie prowadzi zajęć z nią powiązanych. Z kolei osoba prowadząca zajęcia *socjologia* nie wykazuje dorobku publikacyjnego w tej dyscyplinie. Jeśli chodzi o dyscyplinę nauki o komunikacji społecznej i mediach, to brak jest pracowników posiadających aktualny dorobek naukowy w jej obrębie, co nie wpływa jednak znacząco na możliwość realizacji zajęć (*media i komunikowanie społeczne*), ponieważ ich treści nie wymagają zaawansowanej czy pogłębionej wiedzy w zakresie tej dyscypliny. Kierunek przyporządkowano także do dyscyplin nauki o kulturze i religii, filozofia oraz historia. Żaden z pracowników nie posiada dorobku naukowego powiązanego z tymi dyscyplinami. Nie ma to jednak, ponownie, znaczącego wpływu na prawidłową realizację zajęć, ponieważ w programie studiów nie zidentyfikowano zajęć powiązanych z tymi dyscyplinami.

Wśród osób prowadzących zajęcia na kierunku jest 21 anglistów, 7 germanistów, 3 romanistów oraz 4 osoby, które ukończyły filologię francuską. Jest także dwóch rodowitych użytkowników języka angielskiego oraz jeden rodowity użytkownik języka niemieckiego, którzy posiadają doświadczenie w nauczaniu języków. Zdecydowana większość (27 osób) pracowników, którzy zatrudnieni są w Centrum to pracownicy dydaktyczni. Kilko jest nauczycielami języków obcych w szkołach publicznych i niepublicznych. Jest także czynny nauczyciel dyplomowany przedmiotów wiedza o społeczeństwie, historia i pokrewnych (historia i terażniejszość). Pracownicy mają doświadczenie praktyczne związane z dydaktyką, ale są także ekspertami z zakresu glottodydaktyki dla instytucji zewnętrznych, autorami materiałów dydaktycznych, w szczególności publikowanych scenariuszy lekcji. Są autorami podręczników do nauki języka w szkole podstawowej i ponadpodstawowej (zarówno w zakresie języka angielskiego, jak i francuskiego), programów nauczania i poradników oraz słowników i innych materiałów do nauczania. Dodatkowo pełnią funkcje konsultantów merytorycznych podręczników. Prowadzą także szkolenia dla nauczycieli, w szczególności w zakresie doskonalenia kompetencji zawodowych nauczycieli języków obcych. Doświadczenie zawodowe nauczycieli w większości przypadków umożliwia prawidłową realizację zajęć oraz nabywanie przez studentów umiejętności praktycznych. Niemniej jednak zdarzają się przypadki, gdy prowadzący zajęcia nie wykazują ani

dorobku publikacyjnego, ani doświadczenia zawodowego powiązanego z danymi zajęciami, szczególnie w odniesieniu do kształcenia nauczycieli, o czym szerzej poniżej.

Struktura kwalifikacji, biorąc pod uwagę tytuły zawodowe, stopnie i tytuły naukowe wszystkich pracowników prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku, potencjalnie umożliwiała prawidłową realizację zajęć. Wśród językoznawców-germanistów jest 1 osoba ze stopniem doktora i 1 osoba ze stopniem doktora habilitowanego. W przypadku języka francuskiego 1 osoba posiada tytuł profesora, a 2 stopień doktora. Wśród językoznawców-anglistów jest 2 profesorów, 1 osoba ze stopniem doktora habilitowanego oraz 6 doktorów. Niemniej jednak wśród pracowników reprezentujących dyscyplinę językoznawstwo zagadnieniami stricte glottodydaktycznymi oraz akwizycją języka zajmuje się naukowo 5 osób, a jedna nie wykazuje aktualnego dorobku publikacyjnego (ma jednak doświadczenie zawodowe związane z dydaktyką języka). Pozostali nauczyciele mają dorobek naukowy w zakresie fonologii (2 osoby) oraz składni generatywnej (1 osoba). Jeśli chodzi o liczebność kadry w stosunku do liczby studentów, to zapewniona jest prawidłowa realizacja zajęć, również dzięki pracownikom zatrudnionym na umowy cywilnoprawne.

Nauczyciele akademicy prowadzący kształcenie na kierunku to zarówno osoby z bardzo długim stażem pracy na Uczelni (kilka osób posiada ponad 40-letni staż pracy, a nawet ponad 50-letni), ale także krótszym stażem, poniżej 10 lat. Wielu pracowników posiada średni staż pracy na Uczelni oraz ukończyło studia w specjalności nauczycielskiej. Nauczyciele akademicy posiadają kompetencje dydaktyczne i udokumentowany dorobek dydaktyczny umożliwiające prawidłową realizację zajęć. Są twórcami swych autorskich programów zajęć. Uczestniczą w projektach dydaktyczno-naukowych w Polsce i zagranicą oraz warsztatach i szkoleniach dydaktycznych.

Jak wykazały hospitacje zajęć nauczyciele akademicy są bardzo dobrze przygotowani do prowadzenia zajęć pod względem językowym i zasadniczo dobrze przygotowani pod względem merytorycznym. Prawidłowo dobierają materiały dydaktyczne zgodnie z tematyką zajęć oraz odpowiednio wykorzystują infrastrukturę dydaktyczną, korzystając zarówno z nowoczesnych technologii (prezentacje multimedialne), jak i bardziej tradycyjnych narzędzi (handouty). W pracy dydaktycznej stosują zarówno metody podające, jak i aktywizujące. Wśród stosowanych form dydaktycznych są mini wykłady z prezentacjami multimedialnymi, praca indywidualna i w parach, praca z tekstem, gry symulacyjne, indukowanie reguł językowych, mikronauczanie. Metody weryfikacji efektów uczenia się są urozmaicone, dostosowane do typu i tematyki zajęć, choć nie są zawsze powiązane z efektami uczenia się, co nie wynika z braku kompetencji dydaktycznych nauczycieli, lecz niespecyficzności efektów uczenia się dla zajęć. Nauczyciele dobrze planują przebieg zajęć, monitorują pracę studentów, a zajęcia prowadzone są w przyjaznej, niestresującej atmosferze.

Nauczyciele akademicy zostali przeszkoleni do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, w szczególności, jeśli chodzi o wykorzystanie platformy Kampus, i posiadają odpowiednie kompetencje w tym zakresie. Prowadzą zajęcia hybrydowe, z wykorzystaniem nowoczesnych technologii. Udostępniają studentom materiały na platformie do prowadzenia zajęć asynchronicznie oraz monitorują wykonywanie przez studentów zadań na platformie.

Obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich, w tym obciążenie związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwia prawidłową realizację zajęć, a nauczyciele akademicy nie są nadmiernie obciążani nadgodzinami. Przydział zajęć na kierunku nauczanie języków obcych jest w większości przypadków zgodny z zainteresowaniami badawczymi, doświadczeniem zawodowym i kwalifikacjami prowadzących. Niemniej jednak uwidaczniają się problemy z nie w pełni prawidłowym przydziałem zajęć. Dotyczy to głównie zajęć służących realizacji standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela,

o czym poniżej. Zdarzają się także przypadki, gdy prowadzone zajęcia nie są w pełni zgodne z zainteresowaniami badawczymi pracowników. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku *seminariów dyplomowych* na studiach I stopnia. Seminaria prowadzą zarówno językoznawcy, jak i literaturoznawcy, oraz osoba reprezentująca nauki socjologiczne. W przypadku literaturoznawców, przedłożone prace dyplomowe nie dotyczą zagadnień literaturoznawczych. Dodatkowo prowadzenie seminariów na studiach I stopnia powierzane jest osobom z tytułem zawodowym magistra, które, choć posiadają doświadczenie zawodowe jako metodycy, to nie posiadają dorobku naukowego w dyscyplinie językoznawstwo, co przekłada się na zawartość merytoryczną prac, w których studenci nie zawsze wykazują się zaawansowaną wiedzą językoznawczą, właściwą dla studiów I stopnia.

Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami. Co najmniej 75% zajęć prowadzonych jest przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Realizacja zajęć prowadzonych stacjonarnie jest na bieżąco kontrolowana. Realizacja zajęć prowadzonych asynchronicznie jest również kontrolowana, m. in. poprzez regularne sprawdzanie i monitorowanie wykonywania przez studentów określonych zadań na platformie według założonego wcześniej harmonogramu.

W odniesieniu do zajęć służących realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela większość zajęć prowadzona jest przez osoby o właściwych kompetencjach: psychologów, pedagogów i specjalistów z zakresu dydaktyki szczegółowych. Zastrzeżenia budzi jednak obsada części zajęć w tej grupie, np. zajęcia z zakresu psychologii (*psychologia kształcenia* oraz *psychologia rozwojowa z elementami psychologii klinicznej dziecka*) prowadzi osoba z doktoratem w tej dyscyplinie, ale o dorobku dotyczącym systemów edukacyjnych w USA i Kanadzie, zastosowań wiedzy z zakresu psychologii w marketingu i sprzedaży; zajęcia, dla których efekty uczenia się określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela ulokowane są w zakresie pedagogiki (*rozwój nauczyciela i planowania ścieżki zawodowej* oraz *podstawy promocji zdrowia*) prowadzone są przez osoby z tytułem zawodowym magistra w zakresie filologii, z których jedna posiada też tytuł zawodowy w zakresie psychologii; w niektórych przypadkach zajęcia z dydaktyki szczegółowej prowadzą osoby bez dorobku publikacyjnego i doświadczenia zawodowego w nauczaniu danego przedmiotu (np. *dydaktyka przedmiotowa II etapu edukacyjnego*, *dydaktyka przedmiotowa przedszkolna i I etapu edukacyjnego* na specjalności język francuski).

Zatrudnienie w Uczelni następuje w drodze otwartego konkursu, którego procedurę reguluje stosowne zarządzenie Rektora Uczelni. Warunki otwartego konkursu podawane są do publicznej wiadomości, a informacja powinna zwierać, m.in., określenie wymagań stawianych kandydatowi, kryteriów kwalifikacyjnych, dyscypliny lub dyscyplin naukowych, w których nauczyciel akademicki ma prowadzić badania, obowiązków w obszarze badawczym, dydaktycznym, organizacyjnym (w zależności od stanowiska). Konkurs rozstrzyga odpowiednia komisja konkursowa. Przy zatrudnianiu nauczycieli akademickich na poszczególnych stanowiskach (możliwe stanowiska to pracownik badawczy, badawczo-dydaktyczny, dydaktyczny) komisja ocenia dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny kandydata odpowiednio do stanowiska i grupy pracowników. Komisja może przeprowadzić z kandydatem rozmowę kwalifikacyjną, a także powołać recenzentów do oceny dorobku, doświadczenia i osiągnięć kandydata w konkursach na stanowisko profesora i profesora uczelni. W przypadku kilku kandydatów na to samo stanowisko, decyduje liczba zdobytych przez kandydatów punktów w postępowaniu konkursowym. Procedury dotyczące zatrudniania pracowników są transparentne i co do zasady adekwatne do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć oraz uwzględniają dorobek

naukowy i osiągnięcia dydaktyczne. Czynnikiem decydującymi o przydziale zajęć poszczególnym pracownikom są ich doświadczenie i kompetencje oraz wyniki ewaluacji studentów. Kryteria te są zasadne, niemniej jednak, jak wykazano analizując przydział zajęć, nie zawsze wystarczające, gdyż nie w pełni uwzględniają dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe pracowników w określonych dyscyplinach w powiązaniu z treściami zajęć lub ze standardem kształcenia przygotowującym do wykonywania zawodu nauczyciela. Dodatkowo nie wszystkie zajęcia są obsadzone (np. nie wykazano prowadzącego dla zajęć *organizacja pracy szkoły z elementami prawa oświatowego i prawa o szkolnictwie wyższym*).

Nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku nauczanie języków obcych mają możliwość uczestniczenia w licznych szkoleniach i warsztatach, z których korzysta duża liczba pracowników. Są to zarówno szkolenia prowadzone w ramach programów ogólnouniwersyteckich, jak i szkolenia przeznaczone specjalnie dla pracowników jednostki. Szkolenia ogólnouniwersyteckie obejmują: Program zintegrowanych działań na rzecz rozwoju Uniwersytetu Warszawskiego (ZIP) i Funduszu Doskonałości Dydaktycznej (FDD). Dodatkowo mogą brać udział w zagranicznych wyjazdach szkoleniowych w ramach programu Erasmus+. Pracownicy uczestniczyli w szkoleniach poświęconych kompetencjom miękkim nauczyciela (np. inteligencja emocjonalna, psychiczny dobrostan, kompetencje przyszłości), umiejętnościom dydaktycznym (np. komunikacja międzykulturowa i blended learning – zastosowanie technik i narzędzi nauczania zdalnego w projektowaniu procesu dydaktycznego w dydaktyce szkoły wyższej, coaching i tutorskie podejście w dydaktyce), kwestiom dotyczącym zawodu nauczyciela (np. zmiany w awansie zawodowym nauczyciela, rola języków w edukacji szkolnej, specjalne i specyficzne potrzeby edukacyjne dzieci i starszych uczniów). Wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni w zakresie stosowania technik i narzędzi kształcenia zdalnego, w szczególności obsługi różnych platform i narzędzi komunikacji na odległość, a także aplikacji dydaktycznych, w tym aplikacji służących do nauczania i uczenia się języków. Pracownicy mogą także korzystać ze szkoleń wzajemnych w obrębie jednostki, dzieląc się swymi wyjątkowymi umiejętnościami i kompetencjami ze współpracownikami. Kadra zarządzająca jednostką ma dostęp do szkoleń dotyczących aspektów formalnych (np. monitorowanie Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych, Prawne i praktyczne aspekty działania rad dydaktycznych, Akademia Zarządzania Dydaktyką Uniwersytecką). Oferowane szkolenia obejmują także pracowników administracji i biblioteki, którzy mogą brać udział w szkoleniach na temat wypalenia zawodowego, kursach językowych oraz stażach w bibliotekach zagranicznych. Uczelnia zaspakaja potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich.

Monitorowanie zadowolenia nauczycieli akademickich z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego nie odbywa się w sposób sformalizowany, jednak nauczyciele doceniają możliwość wspomagania procesu dydaktycznego takimi narzędziami.

Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów w zakresie spełniania obowiązków związanych z kształceniem za pomocą badania ankietowego oraz przez hospitację zajęć. Ankiety przeprowadzane są po zakończeniu każdego semestru wśród studentów (za pomocą systemu USOS) i obejmują wszystkie przedmioty. Ich celem jest monitorowanie jakości zajęć oraz ocena zgodności z potrzebami studentów. Oceniany jest sposób przekazywania wiedzy (w szczególności to, czy zajęcia były prowadzone w sposób interesujący, uporządkowany, motywujący do nauki, skłaniający do myślenia, czy prowadzący przykładali wagę do tego, żeby przekazywane treści były zrozumiałe, czy był przygotowany do zajęć, i czy zajęcia przyczyniły się do podniesienia kompetencji studentów), strona organizacyjna zajęć (punktualność, dostępność na konsultacjach, zgodność przekazywanych treści z sylabusem) oraz stosunek prowadzącego do studentów i ich nakładu pracy.

Studenci mogą również zamieścić swoje uwagi i komentarze dotyczące zajęć w pytaniach otwartych. Jak wskazali studenci podczas wizytacji, wykorzystują to narzędzie do oceny jakości zajęć, szczególnie do zgłaszania problemów, z jakimi się spotykają. Na kierunku przeprowadzane są hospitacje zajęć. Dotyczą one nowo zatrudnionych pracowników, a przynajmniej raz na cztery lata hospitowane są zajęcia każdego nauczyciela akademickiego podczas przeprowadzania oceny okresowej. Dodatkowo prowadzone są hospitacje interwencyjne w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, np. wskazanych w ankietach oceniających studentów.

Wszyscy pracownicy kierunku podlegają obowiązkowej ocenie okresowej co cztery lata lub na wniosek dyrektora. Ocenie podlegają działalność i osiągnięcia naukowe, dydaktyczne, organizacyjne. W ocenie dydaktycznej ocenia się realizację obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych oraz realizacji zadań związanych z dydaktyką, a także inne osiągnięcia związane z organizowaniem i prowadzeniem dydaktyki akademickiej. W ocenie okresowej uwzględniane są wyniki ankietyzacji przeprowadzanej wśród studentów w zakresie wypełniania przez pracowników obowiązków związanych z kształceniem. W ocenie uwzględniana jest także opinia wynikająca z hospitacji zajęć.

Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie są wykorzystywane do podnoszenia poziomu dydaktycznego. Ankiety przeprowadzane wśród studentów są analizowane, a wyrażane w nich uwagi mogą prowadzić do wprowadzenia hospitacji interwencyjnych, w wyniku których wprowadzane są zmiany w procesie dydaktycznym, a pracownikom udzielana wsparcie szkoleniowe. Wyniki ankiet mają wpływ na przydział zajęć, a komentarze studentów są wykorzystywane do doskonalenia umiejętności dydaktycznych pracowników. Wyniki okresowych przeglądów kadry wykorzystywane są także do awansowania pracowników, kreując w ten sposób ich indywidualne ścieżki rozwojowe (w ostatnich latach awans na stanowisko adiunkta uzyskał asystent, a kilku asystentów awansowało na starszych asystentów).

Realizowana polityka kadrowa sprzyja stabilizacji zatrudnienia, o czym świadczy zatrudnienie pracowników z wieloletnim stażem, i rozwojowi nauczycieli akademickich, co dokumentuje podnoszenie przez część pracowników kwalifikacji i zdobywanie kolejnych stopni naukowych. Niemniej jednak większość pracowników zatrudnionych jest na etatach dydaktycznych, co nie przekłada się na ich rozwój naukowy. Wśród kadry są osoby o wieloletnim stażu, czasem kilkudziesięcioletnim, przy czym nie wszystkie wykazują doskonalenia warsztatu badawczego, potwierdzonego aktualnymi publikacjami. Przykładowo, osoba prowadząca zajęcia w dyscyplinie psychologia tytuł magistra uzyskała niemal 50 lat temu, a tytuł doktora 40 lat temu. Jest to przy tym jedyny pracownik reprezentujący tę dyscyplinę naukową i nie wykazuje aktualnego dorobku naukowego. Tak prowadzona polityka kadrowa wpływa, jak wskazano wyżej, na nie w pełni odpowiedni przydział zajęć wymagających dorobku w dyscyplinach naukowych.

Realizowana polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów i dyskryminacji. Powołano rzeczownika akademickiego (ombudsman), udzielającego wsparcia w przypadku konfliktów, mobbingu, przejawów dyskryminacji lub molestowania, a także rzeczników dyscyplinarnych. Powołano także Komisję ds. Przeciwdziałania Mobbingowi. Zarządzenie Rektora w sprawie polityki przeciwdziałania nierównemu traktowaniu, dyskryminacji, mobbingowi i innym zachowaniom niepożądanym kompleksowo wprowadza rozwiązania z zakresu prewencji i edukacji, a także wsparcia dla osób doświadczających zachowań niepożądanych. W uczelni działa Centrum Pomocy Psychologicznej, w którym pracownicy i studenci mogą zasięgnąć porady. Na kierunku w przypadku sytuacji konfliktowych, oprócz wskazanych wyżej procedur, prowadzone są mediacje między wykładowcami i studentami w

celu wyjaśnienia sytuacji i poprawy komunikacji między stronami lub dochodzi do zmiany prowadzącego zajęcia na wniosek studentów, po wcześniejszym postępowaniu wyjaśniającym.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami na kierunku nauczanie języków obcych zapewniają w przeważającej części prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Polityka kadrowa co do zasady zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, jednak zdarzają się przypadki nieprawidłowo obsadzonych zajęć. Polityka kadrowa uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących: 1) powierzania zajęć osobom, które nie posiadają aktualnego dorobku publikacyjnego lub/i doświadczenia zawodowego powiązanego z treściami programowymi danych zajęć; 2) przydzielenie zajęć niezgodnie z regułami określonymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela; 3) braku zapewnienia obsady wszystkich zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Wzmocnienie potencjału kadrowego w zakresie glottodydaktyki języka angielskiego.
2. Kształtowanie polityki kadrowej tak, aby zagwarantować prawidłową obsadę wszystkich zajęć.

Zalecenia

1. Powierzanie zajęć osobom, które posiadają aktualny dorobek publikacyjny lub/i doświadczenie zawodowe powiązanego z treściami programowymi danych zajęć.
2. Zapewnienie obsady zajęć zgodnej z regułami określonymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
3. Zapewnienie obsady wszystkich zajęć.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na ocenianym kierunku odbywają się w wielokondygnacyjnym budynku Uczelni mieszczącym się poza głównym kampusem Uczelni na Mokotowie w Warszawie. Lokalizacja ta jest dobrze skomunikowana z istotnymi punktami w mieście, jak i z siedzibą główną Uczelni. W bezpośrednim otoczeniu budynku Jednostki, po przejeździe przez szlaban, dostępny jest parking z wydzielonymi i właściwie oznakowanymi miejscami dla osób z niepełnosprawnościami, które mogą z nich korzystać po zgłoszeniu wjazdu. Siedziba Jednostki to nowoczesny obiekt po remoncie zakończonym kilka miesięcy przed wizytacją, posiadający szereg dostosowań i udogodnień dla osób z dysfunkcjami narządu ruchu, w tym wygodne windy w obu skrzydłach, dostosowane sanitariaty na każdym poziomie, podjazdy, pochylnie. Osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności mogą z powodzeniem korzystać z bazy naukowo-dydaktycznej Jednostki – funkcjonującej w ramach Uczelni BON (Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami) zapewnia szereg udogodnień mobilnych udostępnianych studentom Jednostki ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. To sprzęt wspierający kształcenie do indywidualnego wykorzystania (wypożyczenia) np. notebooki, dyktafony, systemy słuchowe, lupy elektroniczne, nakładki na klawiaturę i in. Systemy dydaktyczne oraz informacyjno-obługowe, w tym platformy stosowane w kształceniu zdalnym synchronicznym i asynchronicznym, również w pełni uwzględniają potrzeby studiujących o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami. W budynku Jednostki znalazły się udogodnienia dla osób potrzebujących wyciszenia i odpoczynku oraz poszukujących możliwości niezakłóconej pracy. Aby zaspokoić te potrzeby, wydzielono i wyposażono kompleks wypoczynkowy: połączone ze sobą dwa pokoje oraz pomieszczenie kuchenne z wygodnym umeblowaniem do odpoczynku, biurkami, parawanami, lodówką itp.

W budynku Jednostki zlokalizowana jest przestronna przestrzeń dydaktyczna - sale dydaktyczne, konwersatoryjno-ćwiczeniowe, seminaryjne, wykładowe, laboratoryjne, a także przestrzeń służąca działalności naukowej, w tym biblioteka. Mieszczą się tu również pomieszczenia obsługowo-administracyjne. Każda z sal dydaktycznych jest wyposażona w dużą tablicę suchościeralną, stoliki z krzesłami lub krzesła z pulpitemi, biurko dla wykładowcy z elektrycznie regulowaną wysokością i fotelem obrotowym, komputer stacjonarny z monitorem, kamerą i głośnikami, projektor multimedialny skonfigurowany na stałe z komputerem, wizualizery cyfrowe, cyfrowy radiomagnetofon, flipchart. W sześciu salach wykładowych znajdują się tablice i flipcharty multimedialne lub duży ekran dotykowy. Jedna z sal dydaktycznych pełni dwie funkcje - sali komputerowej oraz wykładowej. Zorganizowano w niej 20 stanowisk komputerowych wyposażonych w komputery stacjonarne z monitorami, kamerkami i głośnikami, wyposażono w wzmocniony system projekcji na ekranie oraz dwóch telewizorach rozmieszczonych na ścianach. Sala ta jest wykorzystywana do prowadzenia zajęć z TIK oraz zajęć w zakresie nowoczesnych technologii edukacyjnych wymagających operowania sprzętem przez studentów. Funkcjonalności sal dydaktycznych mogą być w razie potrzeby poszerzone za pomocą wyposażenia mobilnego np. kamer streamingowych, mikrofonów bezprzewodowych, systemu nagłaśniającego, telekonferencyjnego i in. W salach znajdują się ponadto tematyczne dekoracje ścienne, a także tablice z pracami dydaktycznymi studentów. Wszystkie sale są przestronne, dobrze doświetlone, wyposażone w rolety, odświeżone po niedawno zakończonym remoncie. Znajdują się w nich strefy do mikrozadań praktycznych i symulacji

nauczania na I etapie edukacyjnym – pufy i worki do siedzenia na podłodze, przybory do rysowania, pisania i prac ręcznych wykorzystywanych w dydaktyce języka obcego. Niektóre z sal są wyposażone w cyfrowe pomoce edukacyjne odpowiadające wyposażeniu klasy szkolnej – tablice multimedialne oraz ekrany dotykowe, co pozwala studentom wykonywać ćwiczenia praktycznych w warunkach symulowanych szkoły.

Zajęcia sportowe przewidziane w programie studiów mają miejsce w obrębie innych jednostek Uczelni. Infrastruktura sportowa umożliwia aktywność fizyczną urozmaiconego rodzaju, w tym zajęcia sportowe w sekcjach, z uwzględnieniem potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Lokalizacja, układ i funkcjonalności obiektu dydaktycznego stwarzają optymalne, przyjazne warunki do studiowania. Istotną kwestią jest ulokowanie biblioteki Jednostki w tym obiekcie, gdyż osoby studiujące oraz kadra mają łatwy dostęp do literatury i pomocy dydaktycznych. Dodatkowo, w bibliotece zorganizowano stanowiska komputerowe, za pomocą których możliwe jest korzystanie z pełnej infrastruktury elektronicznej Uczelni, w tym ze zintegrowanych zasobów wszystkich bibliotek, razem z zasobami największej biblioteki Uczelni – BUWu. Chociaż wyposażenie i warunki lokalowe są ogólnie wystarczające do realizacji programu studiów oraz w kontekście liczby osób studiujących czy też grup studenckich, a także odzwierciedlają warunki do prowadzenia zajęć szkolnych z języków obcych z zastosowaniem w nich nowoczesnych technologii typowych dla dydaktyki szkolnej (TiK), w infrastrukturze zabrakło pracowni dydaktycznej wyposażonej w inne niż technologiczne zasoby do dydaktyki języków obcych, a pracowni WOS nie zorganizowano w ogóle.

Infrastruktura informatyczna, w tym szerokopasmowy internet dostępny po zalogowaniu oraz wyposażenie techniczne pomieszczeń, a także pomoce i środki dydaktyczne, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodlagające od aktualnie używanych w działalności naukowej. Umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Godne uwagi jest bogate wyposażenie softwareowe wyjątkowo szeroko stosowane w Jednostce do realizacji zajęć z zakresu przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela w ramach grup zajęć B, C oraz D i E standardu, w szczególności z zakresu dydaktyk przedmiotowych języków obcych na różnych etapach edukacyjnych oraz zajęć: *dydaktyka ogólna, emisja głosu, metody kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ocena i pomiar kompetencji językowej, pedagogika szkolna i metody pracy wychowawczej z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*. Podczas zajęć używany jest nie tylko sprzęt komputerowy, sprzęt multimedialny, projektor, interaktywny flipchart czy interaktywna tablica, ale również nowoczesne oprogramowanie oraz sprzęt końcowy studentów (smartfony, tablety, laptopy) w celu lepszego odzwierciedlenia w pełni multimedialnej lekcji przeprowadzanej w klasie szkolnej. Uczelnia korzysta tu nie tylko z pakietu biurowego, który stosuje do opracowania i prezentacji treści, ale również z usług chmurowych, programów i aplikacji chmurowych komercyjnych oraz typu *freemium* lub *free*, interaktywnych platform edukacyjnych, m- aplikacji interaktywnych, cyfrowych podręczników i multimediiów udostępnianych poprzez strony wydawnictw szkolnych, narzędzi sztucznej inteligencji, portali tematycznych, a także platformy e-learningowej Uczelni, w tym uczelnianych repozytoriów. Bogate zaplecze oprogramowania uatrakcyjniła kształcenie, pozytywnie oddziałuje na motywację studiujących oraz wyposaża ich w nowoczesne narzędzia dydaktyczne umożliwiające prowadzenie atrakcyjnych lekcji podczas praktyk zawodowych, np. z elementami grywalizacji, nauczania poprzez zabawę, z wykorzystaniem questów, realizowaniem chmurowych projektów edukacyjnych i in.

Infrastruktura informatyczna, przewidująca zaangażowanie do zajęć tak urozmaiconego specjalistycznego oprogramowania dydaktycznego, a także wyposażenie każdej z sal umożliwiającego szerokie korzystanie z zasobów cyfrowych i samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów w środowisku symulowanym, może być uznana jako dobra praktyka w zakresie wysokiego stopnia zaawansowania cyfrowego w procesie kształcenia nauczycieli, w szczególności istotne dla spełniania priorytetu cyfrowego rozwoju w UE.

Uczelnia posiada sprawnie działającą uczelnianą sieć komputerową zapewniającą studiującym oraz pracownikom dydaktycznym dostęp do internetu oraz systemów obsługowych toku studiów, jak i bibliotecznego. Stosowane rozwiązania spełniają wystarczająco wymogi jakościowe do korzystania z e-zasobów i komunikacji na odległość.

Ogólna liczba, wielkość i układ pomieszczeń wykorzystywanych w celu realizacji procesu dydaktycznego, a także ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk w pracowniach dydaktycznych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności praktycznych przez studentów.

Jak już wspomniano, lokalizacja biblioteki w budynku Jednostki stwarza komfortowe warunki do częstego korzystania z jej zbiorów, samodzielnej nauki, urozmaicania zajęć zgromadzonymi tam pomocami dydaktycznymi dla różnych etapów edukacyjnych. Biblioteka stanowi rodzaj księgozbioru podręcznego dla ocenianego kierunku, gdyż w całości dedykowana jest przygotowaniu do wykonywania zawodu nauczyciela języków obcych. W znacznie mniejszym, jednak, do wykonywania zawodu nauczyciela WOS. To dwa połączone pomieszczenia stanowiące jednocześnie wypożyczalnię i czytelnię z wolnym dostępem do półek oraz dwoma stanowiskami skomputeryzowanymi, co jest wystarczające dla kierunku. Dodatkowo, w skład biblioteki wchodzi magazyn biblioteczny znajdujący się w przyziemiu. Zakres dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ma charakter podstawowy – we wspomnianym wcześniej BON dostępne są udogodnienia mobilne wypożyczone bezpośrednio studiującym lub przekazywane do czasowego użytku dla biblioteki. Z uwagi na umiejscowienie biblioteki w budynku Jednostki, wejście do niej nie wymaga pokonywania barier architektonicznych, przestrzenie pomiędzy regałami oferują łatwy dostęp do literatury, a sanitariaty w bezpośrednim sąsiedztwie są dostosowane. Biblioteka Jednostki, jak i inne biblioteki Uczelni, świadczą usługi wspierające dla osób z niepełnosprawnościami polegające na cyfryzacji i udostępnianiu pozycji zamówionych indywidualnie.

W bibliotece można korzystać z publikacji zwartych, czasopism, materiałów dydaktycznych oraz publikacji sprowadzonych z innych bibliotek. Problemem jest, iż pozycje drukowane dotyczące WOS są skromne, a dodatkowo przechowywane w znacznej większości w magazynie, więc studiujący nie mogą ich na bieżąco i bezpośrednio przeglądać. Dodatkowo, w zbiorze brakuje wielu pozycji, w tym np. jakichkolwiek podręczników szkolnych do WOS.

Liczba, wielkość i układ pomieszczeń biblioteczných, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelnicy, udogodnienia dla użytkowników zapewniają dobre warunki do korzystania z zasobów biblioteczných w formie tradycyjnej i cyfrowej. Studenci mają w bibliotece dostęp do sieci bezprzewodowej, a także do zintegrowanego katalogu elektronicznego całej Uczelni w ramach stanowisk komputerowych lub własnego sprzętu. Mogą na miejscu korzystać ze standardowego oprogramowania biurowego oraz z baz pełnotekstowych. Godziny otwarcia biblioteki, sposób i zakres udostępniania, a także organizacja zasobów pozwalają na wygodne korzystanie z nich przez studiujących i kadre.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna spełniają wymogi BHP.

Studenci kierunku mają łatwy dostęp do pomieszczeń dydaktycznych i zasobów infrastrukturalnych Uczelni dla realizacji własnych zainteresowań również poza godzinami zajęć, w celu wykonywania zadań, realizacji projektów itp.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna jest dobrze dostosowana dla osób z dysfunkcjami narządu ruchu (zlikwidowano bariery architektoniczne dla osób poruszających się na wózku). Zakres dostosowań do pozostałych rodzajów niepełnosprawności ma charakter podstawowy. W dostosowaniu tym istotną rolę odgrywają zasoby BON oraz powszechny dostęp do elektronicznych systemów informacyjno-obługowych Uczelni i zasobów bibliotecznych, w tym udostępnianych zasobów światowych.

W przypadku kształcenia na odległość studenci mają zapewniony dostęp do wszelkich koniecznych elementów struktury informatycznej. Uczelnia od wielu lat tworzy, rozwija i dostosowuje własną infrastrukturę do nauczania na odległość. Stosowane narzędzia i oprogramowanie umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Funkcjonalności infrastruktury informatycznej dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami, zapewniają właściwy zakres i formę dostępności. Dodatkowo, narzędzia te wykorzystywane są często jako repozytorium materiałów dydaktycznych, również w ramach dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a także osób czasowo wymagających wsparcia.

Biblioteka dedykowana kierunkowi dysponuje ponad 26 tys. pozycji zbiorów bibliotecznych w formie tradycyjnej oraz multimedialnej, a wśród nich znajduje się bogaty katalog pozycji z zakresu językoznawstwa (ogólnego, stosowanego, angielskiego, niemieckiego/germańskiego, francuskiego), czyli głównej dyscypliny, do której przyporządkowano kierunek, z zakresu literaturoznawstwa oraz nauk o kulturze i religii. Dodatkowo, zbiory uwzględniają również bogaty wybór z zakresu psychologii, pedagogiki, historii, nauk o polityce i administracji. Wyraźny jest nauczycielski profil zbiorów bibliotecznych oraz ten, dotyczący rozwijania praktycznych kompetencji językowych, zarówno receptywnych, jak i produktywnych. To podręczniki na różnych stopniach zaawansowania wg ESOKJ – od A1 do C2, w tym podręczniki szkolne. Uzupełniają je słowniki i leksykony w formie tradycyjnej i multimedialnej oraz wspomniane już wcześniej zasoby dydaktyczne np. poradniki, gotowe materiały dydaktyczne, scenariusze, gry i inne pomoce dydaktyczne wykorzystywane w dydaktyce szkolnej. Podczas gdy zasoby do realizacji przygotowania merytorycznego do nauczania języków obcych (w grupie A standardu) są bardzo dobrze dobrane i z nadkładem spełniają wymagania programu studiów, zbiory zgromadzone na miejscu i dotyczące WOS są bardzo ograniczone, a kluczowe dla kształcenia nauczycieli pozycje (podręczniki szkolne do WOS, pozycje z zakresu metodyki WOS, poradniki, materiały) są dostępne jedynie poprzez inne biblioteki Uczelni.

W bibliotece znaleźć można zestaw ponad 560 egzemplarzy zbiorów specjalnych – materiałów audiowizualnych i dokumentów elektronicznych oraz ponad 200 gier dydaktycznych, mapy oraz czasopisma metodyczne w stałej prenumeracie od ponad 20 lat.

Udostępniane w ramach biblioteki Jednostki oraz zintegrowanego systemu bibliotecznego Uczelni zasoby naukowe oraz dydaktyczne są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku i prawidłową realizację zajęć. Zbiory zaspokajają potrzeby dydaktyki akademickiej, są dostosowane do liczby studentów, a także do potrzeb osób z niepełnosprawnościami poprzez możliwość dostępu online lub

korzystania z zasobów elektronicznych w postaci przygotowywanych materiałów przez nauczycieli akademickich zamieszczanych w repozytorium.

Aktualizacja zasobów przeprowadzana jest na bieżąco. Księgozbiór dla kierunku jest wystarczający – obejmuje podstawowe pozycje z zakresu kształcenia nauczycielskiego oraz aktualny – uzupełniany w ostatnich latach o najnowsze publikacje z zakresu dominującego na kierunku językoznawstwa oraz glottodydaktyki, a także o aktualne pomoce dydaktyczne. Biblioteka rozbudowuje systematycznie swoje zbiory korzystając z porad i informacji od nauczycieli kierunku oraz zgodnie z ich dezyderatami. Studiujący również mogą zgłaszać zapotrzebowanie na konkretne pozycje. Zbiory gromadzone są także na podstawie sylabusów zajęć dydaktycznych.

Uczelnia zapewnia szeroki dostęp do zasobów cyfrowych, w tym baz pełnotekstowych, rokrocznie odnawiając licencje komercyjne do korzystania z baz naukowych płatnych, a także dbając o aktualny dostęp do baz typu *open source*. Uczestniczy w programie wypożyczeń międzybibliotecznych, zbiory uzupełnia również wypożyczeniami w ramach systemu IBUK Libra. W efekcie, w sieci komputerowej Uczelni czytelnicy mają dostęp do krajowych i zagranicznych baz danych, a z większości z nich mogą korzystać również poza lokalizacją biblioteki i Uczelni poprzez uczelniany system obsługowy. Dostęp elektroniczny obejmuje nie tylko publikacje tekstowe, ale również wideokursy, audiobooki, więc jest szeroki, zdywersyfikowany co do zakresu tematycznego i formy oraz aktualny.

Zapewniono właściwy dostęp do zbiorów bibliotecznych osobom z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Zasoby biblioteczne, w tym bazy pełnotekstowe, są właściwie dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, a katalog spełnia standard WCAG 2.0. Uczelnia przygotowuje i udostępnia materiały dydaktyczne opracowane w formie elektronicznej nauczycielom akademickim, a także osobom z niepełnosprawnością.

W infrastrukturze Jednostki uwzględniono wyposażenie zgodne z wymaganiami określonymi w standardzie kształcenia nauczycieli – do dyspozycji jest wyposażenie multimedialne, tablice interaktywne oraz oprogramowanie umożliwiające prezentację treści. Jak już wcześniej wskazano, szerokie zasoby nowoczesnych metod edukacyjnych dla kształcenia językowego zgromadzone są w bibliotece, na platformie e-learningowej oraz udostępniane w ramach wykorzystywanego oprogramowania. Problemem jest jednak brak dedykowanej pracowni specjalistycznej do nauczania języków obcych oraz WOS, o czym już była mowa. Poza tym brakiem, infrastruktura dydaktyczna i naukowa Uczelni jest zgodna z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Infrastruktura podmiotów realizujących kształcenie w zakresie praktyk zawodowych i jej zgodność z wymogami standardu są przedmiotem oceny w ramach kryterium 2.

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Uczelnia prowadzi regularne przeglądy infrastruktury dydaktycznej, w tym służącej kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, infrastruktury naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych. Przeglądów dokonują kierownicy ośrodków, dyrekcja oraz pracownicy na danym stanowisku. Przeglądy całościowe mają miejsce w okresie poprzedzającym rozpoczęcie semestru oraz w momencie decyzji o dostępności środków finansowych na zakupy sprzętów. W procesie zbierania refleksji, analizy i ustalania zapotrzebowań na sprzęty i wyposażenie uczestniczą studenci, wnioskuje o konkretne

elementy lub zgłaszają pisemnie i ustnie swoje wnioski oraz zapotrzebowania. Zakres monitorowania obejmuje ocenę dostępności, stanu technicznego i jakości infrastruktury dydaktycznej (np. sal wykładowych, laboratoriów, pracowni komputerowych) oraz wyposażenia niezbędnego do prowadzenia zajęć. Dotyczy też sprzętu specjalistycznego, oprogramowania i narzędzi wykorzystywanych w procesie kształcenia oraz w prowadzeniu badań naukowych.

Często organizowane są przeglądy celowe – dla przykładu, w roku 2024, w miesiącach letnich, dokonano przeglądu i uaktualnienia sieci internetowej w budynku w celu weryfikacji, czy cały budynek objęty jest siecią Eduroam, a w salach istnieje możliwość połączeń przewodowych.

W całościowej ocenie infrastruktury kierunku analizowane są dane pochodzące z wielu źródeł, w tym z ankiet studenckich. Studenci mają możliwość oceny infrastruktury z wykorzystaniem tych ankiet oraz zgłaszania uwag dotyczących infrastruktury na bieżąco. Nie biorą jednak bezpośrednio udziału w sformalizowanych, cyklicznych przeglądach. Na podstawie prowadzonych analiz sporządzane są wnioski i podejmowane działania jakościowe, w tym doskonalące.

Za dopasowanie zasobów bibliotecznych, informacyjnych i edukacyjnych do potrzeb dydaktycznych Jednostki, w tym ocenianego kierunku, odpowiedzialni są nauczyciele akademicy oraz kierownik jednostki dydaktycznej. System biblioteczny jest monitorowany systematycznie, a analiza jakości zasobów przeprowadzana co najmniej raz w roku. Ocenie podlegają dostępność tradycyjnych i elektronicznych zasobów bibliotecznych, w tym baz danych, czasopism i książek naukowych, a także zgodność zasobów z potrzebami dydaktycznymi oraz ich przydatność w realizacji programu studiów. Zapotrzebowanie na nowe publikacje zgłaszają nauczyciele akademicy, pracownicy badawczy oraz studenci, zazwyczaj bezpośrednio w bibliotece.

Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie stosowane w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość są systematycznie unowocześniane i aktualizowane.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, ale nie w pełni umożliwiają opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowanie do prowadzenia działalności zawodowej nauczyciela WOS. Infrastruktura jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela nie jest w pełni zgodna z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom. W sposób niepełny uczestniczą w nich studenci. Wyniki przeglądów nie są w pełni skutecznie wykorzystywane w działaniach doskonalących, bo nie doprowadziły do zdiagnozowania opisanych powyżej nieprawidłowości.

W ramach kryterium zidentyfikowano dobrą praktykę.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących: 1) braku pracowni dydaktycznej w zakresie nauczania WOS; 2) niezapewnienie dostępu w bibliotece Jednostki do zasobów bibliotecznych z zakresu przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela WOS, w tym w szczególności do poradników metodycznych, podręczników szkolnych, a także pozycji służących realizacji przygotowania merytorycznego. Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełnienia kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Wyjątkowo bogata i urozmaicona cyfrowa infrastruktura umożliwiająca kształcenie nowoczesnych nauczycieli, która uatrakcyjnia kształcenie, pozytywnie oddziałuje na motywację studiujących oraz wyposaża ich w nowoczesne narzędzia dydaktyczne do prowadzenia atrakcyjnych lekcji podczas praktyk zawodowych i w przyszłej pracy w szkole.

Rekomendacje

1. Poszerzenie wyposażenia pracowni specjalistycznej dedykowanej wykorzystaniu TiK w nauczaniu języków obcych o typowe pomoce dydaktyczne, podręczniki szkolne itp.
2. Zapewnienie stałego udziału studentów w okresowych przeglądach infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych.

Zalecenia

1. Zorganizowanie dydaktycznej pracowni w zakresie nauczania WOS.
2. Poszerzenie zasobów bibliotecznych z zakresu przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela WOS, w tym w szczególności o poradniki metodyczne, podręczniki szkolne, a także pozycje służące realizacji przygotowania merytorycznego oraz ich udostępnianie w bibliotece Jednostki.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Uczelnia prowadzi współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w zakresie projektowania, realizacji i doskonalenia programu studiów w ramach, które wyznaczają ograniczenia wynikające ze standardu kształcenia nauczycieli obowiązującego w odniesieniu do wszystkich prowadzonych na kierunku specjalności. Grono interesariuszy kluczowych dla opiniowania, ustalania i doskonalenia koncepcji kształcenia i programu studiów tworzą, z jednej strony szkoły

prowadzące kształcenie w systemie oświaty na poziomie podstawowym i ponadpodstawowym, co jest właściwe z uwagi na to, że na kierunku prowadzone jest przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela dwóch języków obcych oraz języka angielskiego i WOS, z drugiej zaś, w gronie tym znajduje się grupa podmiotów niepowiązanych bezpośrednio z systemem oświaty, prowadzących działalność w zakresie kursów językowych oraz popularyzatorską kulturę innych krajów, co jest również założeniem prawidłowym, gdyż sylwetka absolwenta przewiduje także jego kompetencje do pracy lektora poza systemem oświaty. Instytucje ulokowane poza systemem oświaty stanowią zaplecze do opiniowania i rozwoju elementów kształcenia lektorów języków obcych. W efekcie, dobór interesariuszy odpowiada założeniom koncepcji kierunku i jest korzystny dla uczących się z uwagi na możliwość kształtowania swojej ścieżki zawodowej z sposób wielotorowy – łącząc pracę w oświacie ze świadczeniem usług językowych, uwzględniając zasadę uczenia się przez całe życie w kontekście możliwości poszerzania spektrum działalności edukacyjno-szkoleniowej o nowe zakresy np. nauczania języków specjalistycznych, języka polskiego jako obcego itd. Uczelnia w sposób właściwy odzwierciedliła proporcje liczby podmiotów oświatowych i pozaoświatowych wśród kluczowych interesariuszy, uwzględniając przewagę pierwszej grupy. Rodzaj i zakres działalności instytucji, z którymi Uczelnia współpracuje w pełni i właściwie odzwierciedlają założenia koncepcji kształcenia, w tym sylwetki absolwenta, a także lokalne i regionalne potrzeby oraz warunki rynku pracy, a oddziaływanie interesariuszy na kierunek jest widoczne i ma charakter wymierny w ramach ograniczonych standardem.

Interesariuszami zewnętrznymi, którzy uczestniczyli i wpływali na koncepcję kształcenia oraz na sam program są dyrektorzy szkół podstawowych i ponadpodstawowych oraz innych placówek edukacyjnych, którzy dokonali oceny koncepcji i programu kształcenia. Koncepcję i program konsultowano również z ekspertami ministerstwa właściwego dla spraw oświaty w zakresie kształcenia nauczycieli języków obcych oraz kwalifikacji wymaganych od nauczycieli. W konsultacjach programu brali udział eksperci międzynarodowi z uwagi na specyfikę kierunku kształcącego w dużej mierze nauczycieli dwóch języków obcych. Program studiów jest regularnie przedmiotem prezentacji i dyskusji w ramach wydarzeń i spotkań w European Language Council w Brukseli, European Centre for Modern Languages w Grazu, Fundację Rozwoju Systemu Edukacji, Action Oriented Plurilingual and Intercultural Education i in. Z kolei, treści szczegółowe kształcenia, dla przykładu z zakresu rozwoju kompetencji cyfrowych i technologicznych (AI i multimedia w nauczaniu), przygotowania do pracy z uczniami o zróżnicowanych potrzebach, rozwoju umiejętności komunikacyjnych i interpersonalnych stanowią stałą tematykę rozważań podczas spotkań nauczycieli i władz kierunku z interesariuszami-praktykami, nauczycielami języków obcych i WOS.

Pracodawcy mają faktyczny i realny wpływ na wybrane elementy programu studiów, mniejszy na określone dla kierunku efekty uczenia się z uwagi na standard. Zakres konsultacji i częstotliwość oraz formy konsultowania/opiniowania są dobrane właściwie. Współpraca odbywa się w formie bezpośrednich, indywidualnych, bieżących kontaktów przedstawicieli Uczelni z poszczególnymi interesariuszami, na przykład w ramach realizowanych praktyk zawodowych i innych przedsięwzięć, a także w sposób sformalizowany poprzez działania Rady Konsultacyjnej Interesariuszy Zewnętrznych, dedykowanej kierunkowi, która we współpracy z Uczelnią dokonuje analizy i oceny dokumentów programowych i opracowuje wskazówki do ich zmian oraz rozwoju.

Współpraca Uczelni z interesariuszami zewnętrznymi jest systematyczna i stała, zarówno w zakresie konsultowania, tworzenia i doskonalenia koncepcji kształcenia oraz programu studiów, jak i w zakresie organizacji praktyk zawodowych, stanowiących istotny element programu, które odbywają się wieloetapowo i realizowane są w zakresie psychopedagogicznym, jak i dydaktycznym. Istotne jest, że

poza organizacją i realizacją praktyk zawodowych organizowanych w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych w regionie oraz konsultacjami programu, współpraca z interesariuszami zewnętrznymi przyjmuje również inne formy. Wśród nich znalazło się istotne dla środowiska zewnętrznego oraz dla absolwentów kierunku wspomaganie i organizowanie sieciowania nauczycieli języków w kraju poprzez zakładanie i prowadzenie stowarzyszeń przedmiotowych (np. PROF-EUROPE Stowarzyszenie Nauczycieli Języka Francuskiego w Polsce, Polskie Stowarzyszenie Nauczycieli Języka Niemieckiego) umożliwiających przepływ informacji i kontakty pomiędzy uczelnią a szkołą i środowiskiem nauczycielskim, partnerstwo w *Językowych Targach Pracy*, które ma na celu umożliwić kontakty studiujących z przedstawicielami pracodawców, współpraca z Komitetem Głównym i Biurem Olimpiady Języka Angielskiego dla miasta Warszawy i opieka merytoryczna nad wydarzeniem, jak również sprawdzanie prac pisemnych olimpijczyków przez nauczycieli Jednostki. Pracodawcy szczególnie cenią sobie współpracę z Jednostką w ramach realizowanych wspólnie projektów np. „Otwarcie na języki i kultury świata”, możliwość wykorzystywania zasobów Jednostki (np. biblioteki), możliwość angażowania studentów do sprawowania dodatkowej opieki opiekuńczo-wychowawczej oraz dydaktycznej jako asystenci nauczycieli podczas zielonych szkół organizowanych przez szkoły dla uczniów. Z drugiej strony, pracownikom i uczącym się interesariusze udostępniają materiały dydaktyczne w zakresie nauczania języków obcych na różnych poziomach wiekowych (np. Goethe Institut). Wskazane powyżej formy współpracy wykazują merytoryczne powiązanie z kształceniem prowadzonym na kierunku, jednak nie są one specyficzne dla praktycznego profilu tego kierunku w kontekście przewidzianych dla niego efektów uczenia się. Nie odnotowano, poza organizacją praktyk, systemowych rozwiązań stosowanych przez Uczelnię w zakresie innych form typowych dla profilu praktycznego, tj. staży, wolontariatów, wizyt studyjnych, certyfikacji efektów uczenia się, a także realizacji wdrożeniowych prac etapowych oraz prac dyplomowych. Wprawdzie potwierdzono udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego w prowadzeniu zajęć oraz weryfikacji efektów uczenia się, ale dotyczy to osób zatrudnionych jako nauczyciele akademicy (czyli jednocześnie interesariuszy wewnętrznych), a nie osób celowo dobranych i angażowanych przez Uczelnię do upraktycznienia procesu kształcenia w kontekście danego elementu/elementów programu studiów (np. zaangażowania interesariuszy w ustalanie zakresu i wymogów dot. prac dyplomowych w kontekście wdrażania opracowanych w nich rozwiązań i in.).

W warunkach, gdy osobista obecność interesariuszy nie jest możliwa, współpraca w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów jest zapewniona poprzez wykorzystaniem narzędzi i metod komunikacji na odległość.

Przebieg współpracy Uczelni z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest monitorowany w ramach funkcjonującego na kierunku systemu zapewnienia jakości kształcenia, a grono pracodawców systematycznie weryfikowane i aktualizowane. Współpraca z interesariuszami w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programów studiów jest okresowo przedmiotem analizy dyrektora ds. kształcenia oraz Rady Dydaktycznej kierunku. Przeglądy współpracy raportują i podsumowują prowadzone z otoczeniem działania, jednak nie stwierdzono w nich analizy prawidłowości doboru interesariuszy kluczowych, oceny doboru form współpracy oraz ich efektywności. Nie znalazły się tam również wnioski wynikające z przeglądu i rekomendacje dotyczące rozwoju współpracy. Brakuje oceny wpływu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym na osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się, w szczególności tych o nachyleniu praktycznym. Stąd też, chociaż prowadzony monitoring współpracy ma charakter systemowy, nie jest w pełni efektywny.

Udział studentów kierunku w ocenie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym dotyczy realizacji praktyk. Wnioski mogą być również formułowane przez uczących się podczas ankietowania

jakości kształcenia oraz ich prac w gremiach programowych i jakościowych kierunku. Nie został jednak odnotowany wpływ uczących się na dobór współpracujących interesariuszy oraz form współpracy i ich efektywności.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu. Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Studenci nie biorą w pełni udziału w tej ocenie.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rozszerzenie form współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym o formy specyficzne dla potrzeb profilu praktycznego kierunku, wynikające z realizacji programu studiów i powiążane z osiągnięciem przez studentów efektów uczenia się.
2. Uwzględnienie w procedurach jakościowych zmian umożliwiających ocenę doboru interesariuszy oraz form współpracy, a także ich efektywności w kontekście specyfiki profilu praktycznego i efektów uczenia się osiągniętych przez uczących się na kierunku oraz pełne włączenie osób uczących się do tych działań.

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Uczelnia stworzyła odpowiednie warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu procesu kształcenia na ocenianym kierunku. Rodzaj, zakres i zasięg podejmowanych działań w tym zakresie jest zgodny z

koncepcją i celami kształcenia studentów na kierunku nauczanie języków obcych, gdyż umożliwia stosowanie języka obcego – angielskiego, francuskiego lub niemieckiego – w różnorodnych kontekstach społecznych i kulturowych, przygotowując studentów do funkcjonowania na rynku edukacyjnym i zawodowym w sytuacjach międzynarodowych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że umiędzynarodowienie odbywa się w sposób harmonijnie łączący badania i dydaktykę, w tym w szczególności poprzez liczne projekty prowadzone w Jednostce, np. SCALED - Równe szanse w kształceniu językowym i za pomocą języka, SchoolU – Rozwój narzędzia dydaktycznego, "A toolkit for implementing integrated didactics in Language education" w ramach Programu "Language Education at the Heart of Democracy", GIP (Germanistische Institutspartnerschaft) Berufsbezogene und (inter)kulturelle Kompetenzen im Deutsch-Polnischen Kultur- und Wirtschaftsraum. Dzięki synergii badań i dydaktyki w ramach edukacji plurilingwalnej, studenci kierunku rozwijają unikalne kompetencje, które w trakcie pracy w zawodzie nauczyciela czynią z nich naturalnych liderów programów europejskich, takich jak Erasmus+, E-Twinning, European Language Label.

Poza projektami międzynarodowymi i powiązаныmi z nimi konferencjami naukowymi, np. W ramach projektu SCALED – Supporting Content and Language Learning Across Diversity, proces umiędzynarodowienia na wizytowanym kierunku realizowany jest poprzez staże dydaktyczne dla nauczycieli akademickich w ramach programu Erasmus+ oraz jedno- lub dwusemestralne studia zagraniczne w ramach programu Erasmus+, uczestnictwo w zagranicznych kursach, szkoleniach i wizytach studyjnych.

Obecnie na kierunku funkcjonuje ok. 20 aktywnych umów partnerskich, z Uczelniami w, m.in., Belgii, Francji, Niemczech, Włoszech i Grecji. W latach 2019-2024 w Jednostce studiowało 60 studentów przyjeżdżających w ramach Erasmus+, a na wymianę wyjechało 64 studentów. W tym samym okresie, na uczelnie partnerskie wyjechało 12 nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć oraz 11 pracowników w celu odbycia staży. Jednostkę odwiedziło 5 wykładowców z, m.in., Norwegii, Austrii i Francji.

Inną ważną ofertą mobilnościową jest projekt ENTANTE 21 "Nauczyciel europejski XXI wieku" realizowany w ramach Sojuszu 4EU+, dzięki któremu 12 studentów odbyło staże dydaktyczne w szkołach Paryża i Heidelbergu i uczelni wyższej Mediolanu. Podobna liczba studentów z trzech uczelni Sojuszu odbyła staże dydaktyczne w Jednostce. W wymianie wzięli również udział przedstawiciele kadry kierunku.

Realizowane jest także umiędzynarodowienie w domu, w tym poprzez umiędzynarodowienie kadry dydaktycznej - w Jednostce zajęcia prowadzi dwóch rodzimych użytkowników języka angielskiego, jeden francuskiego i jeden niemieckiego. Ponadto, w ramach zajęć *wymiana wirtualna* zapewniony jest kontakt z kadrą posługującą się językiem obcym – angielskim, niemieckim lub francuskim.

Studenci są informowani o możliwości aplikowania na studia w ramach programów mobilnościowych poprzez stronę internetową, media społecznościowe oraz wiadomości e-mailowe. Udział nauczycieli akademickich prowadzących kształcenia na kierunku w ocenie umiędzynarodowienia jest zapewniony w formie sprawozdań dotyczących odbytych mobilności. Istnieje również możliwość zgłaszania indywidualnych uwag. Udział studentów zapewniony jest poprzez studencką ankietę oceny stopnia zadowolenia z oferty wyjazdów za granicę. Wyniki służą doskonaleniu procesu umiędzynarodowienia i podnoszenia znaczenia tego procesu, o czym świadczą przygotowania do utworzenia nowego programu anglojęzycznych studiów II stopnia w zakresie nauczania języka angielskiego w kontekście globalnym, adresowane w szczególności do kandydatów międzynarodowych.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia oraz wymiany studentów i kadry. Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uniwersytet Warszawski zapewnia studentom kierunku nauczania języków obcych kompleksowe wsparcie na każdym etapie ich edukacji. Uczelnia gwarantuje równe i przejrzyste zasady udzielania pomocy we wszystkich obszarach procesu kształcenia. Formy wsparcia są zróżnicowane i obejmują m.in. pomoc dla osób z niepełnosprawnościami, rozwiniętą infrastrukturę informatyczną, promowanie aktywności wykraczających poza program studiów, intensyfikację działań naukowych oraz wspieranie studentów szczególnie uzdolnionych. Uniwersytet dąży również do wyrównywania szans poprzez systemy stypendialne oraz indywidualne formy pomocy dla studentów o szczególnych potrzebach. Wszystkie działania mają charakter ciągły i są spójne z celami kształcenia oraz wymaganiami programu studiów na kierunku nauczania języków obcych.

Uczelnia zapewnia szeroki wachlarz form wsparcia – zarówno materialnego, jak i organizacyjnego, dydaktycznego oraz merytorycznego. Za kwestie związane z życiem studenckim odpowiada przede wszystkim prodziekan ds. studenckich (pełniący funkcję Kierownika Jednostki Dydaktycznej). Jego zadaniem jest udzielanie pomocy studentom w trudnych sytuacjach, podejmowanie decyzji w sprawie

indywidualnej organizacji studiów i urlopów oraz rozwiązywanie konfliktów. Studenci mają również możliwość regularnych konsultacji z wykładowcami.

Uczelnia zapewnia studentom dostęp do niezbędnego oprogramowania oraz narzędzi informatycznych, w szczególności za pośrednictwem platformy Kampus UW. Rozwiązania te służą wspieraniu procesu dydaktycznego, jak również usprawniają przepływ informacji oraz obieg dokumentacji. Informacje dotyczące dostępnych form wsparcia oraz ich zakresu są udostępniane studentom za pośrednictwem oficjalnej strony internetowej Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych i Edukacji Europejskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Zamieszczane są tam szczegółowe dane dotyczące programu studiów, obowiązujących zasad studiowania oraz oferowanych form pomocy.

Uczelnia przewiduje również wsparcie dla studentów związane z rozwojem społecznym i wejściem na rynek pracy. Studenci kierunku nauczanie języków obcych muszą odbyć praktyki – głównie w jednostkach edukacyjnych jako nauczyciele języków obcych. W trakcie wizytacji stwierdzono stosowanie niesymetrycznych rozwiązań w zakresie praktyk. Na przykład, studenci specjalności z językiem niemieckim sygnalizowali trudności z pozyskiwaniem jednostek edukacyjnych do przeprowadzenia wymaganych praktyk zawodowych i brak wystarczającego, w porównaniu ze studentami specjalności z językiem angielskim lub francuskim, wsparcia ze strony Uczelni w tym zakresie.

Uniwersytet Warszawski zapewnia wieloaspektowe wsparcie studentom kierunku nauczanie języków obcych, ze szczególnym uwzględnieniem studentów osiągających wysokie wyniki w nauce. Dla osób wyróżniających się pod względem naukowym, artystycznym, sportowym bądź organizacyjnym przewidziano formy pomocy materialnej, takie jak stypendium Rektora oraz nagroda Rektora, przyznawane na podstawie uzyskanych osiągnięć.

Uczelnia aktywnie wspiera również zaangażowanie studentów w działalność naukową wykraczającą poza program kształcenia. W strukturach Centrum funkcjonuje Koło Naukowe „Langues et Cultures”, którego działalność ściśle powiązana jest z profilem kierunku. Koło to pozostaje pod opieką merytoryczną wyznaczonego nauczyciela akademickiego oraz korzysta z finansowania zarówno z budżetu Uczelni, jak i ze środków pozyskanych zewnątrz. Pozyskane fundusze przeznaczone są m.in. na dofinansowanie udziału w konferencjach, organizację warsztatów i wykładów, a także na realizację procedur badawczych.

Wsparcie dydaktyczne oferowane jest studentom w formie regularnych konsultacji z pracownikami naukowo-dydaktycznymi Centrum. Konsultacje odbywają się stacjonarnie, po uprzednim ustaleniu terminu, a informacje o harmonogramie dostępne są na początku każdego semestru. W przypadkach uzasadnionych możliwe jest również indywidualne ustalenie alternatywnego terminu spotkania, zgodnie z dostępnością nauczyciela akademickiego i potrzebami studenta.

Uczelnia dostosowuje formy wsparcia do zróżnicowanych potrzeb społeczności studenckiej, ze szczególnym uwzględnieniem osób z niepełnosprawnościami oraz studentów wymagających zindywidualizowanego podejścia. Wsparcie organizacyjne i edukacyjne zapewnia Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami, które oferuje pomoc w zakresie indywidualnej organizacji studiów, dostosowania form zaliczeń, a także wsparcie psychologiczne, finansowe oraz możliwość korzystania z asystenta czy adaptacji materiałów dydaktycznych.

W zakresie pomocy materialnej Uniwersytet oferuje studentom różne formy wsparcia finansowego, w tym: stypendium rektora, stypendium socjalne, stypendium dla osób z niepełnosprawnościami oraz

zapomogi. Informacje na temat dostępnych świadczeń publikowane są na stronie internetowej CKNJOiEE, a indywidualne przypadki studentów oraz ich aktualne potrzeby analizowane są na bieżąco. Na uczelni funkcjonuje również kompleksowy system składania skarg i wniosków. Studenci mogą zgłaszać sprawy osobiście w siedzibie CKNJOiEE, poprzez formularze ankietowe oraz bezpośrednio do odpowiednich organów uczelni, takich jak Rzecznik Akademicki (Ombudsman), Koordynator ds. Antydyskryminacji czy Komisja Rektorska ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji. Uczelnia deklaruje pełną gotowość do wspierania osób mogących doświadczać nierównego traktowania.

W strukturach Centrum aktywnie działa Samorząd Studentów, którego przedstawiciele uczestniczą w pracach Rady Centrum oraz Rady Dydaktycznej. Samorząd posiada realny wpływ na rozwiązywanie bieżących problemów studentów, opiniowanie programu studiów oraz konsultacje w zakresie kluczowych spraw dotyczących społeczności studenckiej. Siedziba Samorządu w CKNJOiEE została wyposażona w odpowiednie zasoby i narzędzia umożliwiające skuteczne prowadzenie działalności społecznej.

System wsparcia studentów jest systematycznie monitorowany. Uczelnia przeprowadza regularną ankietyzację, w ramach której studenci mogą anonimowo wyrazić opinię na temat jakości obsługi administracyjnej, organizacji zajęć, toku studiów oraz oferowanej pomocy materialnej. Dodatkowo studenci uczestniczą w ocenie pracy kadry dydaktycznej, odnosząc się m.in. do przygotowania prowadzącego, punktualności, sposobu prowadzenia zajęć, postawy wobec studentów oraz gotowości do udzielania dodatkowych wyjaśnień.

Oprócz badań ankietowych, Uczelnia organizuje spotkania konsultacyjne ze studentami, w tym dedykowane spotkania dla każdego kierunku z udziałem Władz CKNJOiEE. Na podstawie zebranych opinii i wyników monitoringu podejmowane są działania ukierunkowane na optymalizację systemu wsparcia oraz podniesienie jakości obsługi studentów.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

- 1) Stosowanie symetrycznego wsparcia w zakresie praktyk zawodowych w odniesieniu do studentów wybierających język angielski, niemiecki i francuski.

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje o studiach na kierunku nauczanie języków obcych są dostępne publicznie. Większość informacji o programie studiów zamieszczona jest na stronie internetowej Uczelni lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Sposób przedstawienia informacji zapewnia jej dostęp do szerokiego grona odbiorców, bez względu na sprzęt czy używane oprogramowanie, a także umożliwia korzystanie z informacji przez osoby z niepełnosprawnościami.

Kandydaci i studenci dzięki kompleksowym danym mogą uzyskać w łatwy sposób informację o:

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	Tak
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	Tak
3.	Zasady rekrutacji	Tak
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	Tak
5.	Zasady uznawania efektów uczenia się uzyskanych w szkolnictwie wyższym	Tak
6.	Aktualne programy studiów z efektami uczenia się	Tak
7.	Sylabusy	Tak
8.	Kompletność sylabusów	Tak
9.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	Tak
10.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	Tak
11.	Erasmus	Tak
12.	Most	Tak
13.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	Tak
14.	Tygodniowy rozkład zajęć / harmonogram zjazdów i rozkład zajęć	Tak
15.	Regulamin studiów	Tak
16.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	Tak
17.	Informacje dla studentów z niepełnosprawnościami	Tak

18.	Biuro Karier	Tak
19.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	Tak
20.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	Tak

Nadzór merytoryczny nad stroną internetową sprawują Władze CKNJOiEE, które odpowiadają za jej zawartość merytoryczną. Za prawidłowe funkcjonowanie techniczne strony oraz jej aktualizowanie odpowiadają informatycy CKNJOiEE. Monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości i kompletności informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców prowadzone jest w sposób niesformalizowany, ale skuteczny.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów. Przeglądy dotyczące zakresu przedmiotowego i jakości informacji dokonywane są w sposób nieformalny i są skuteczne.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem sprawuje Rada Dydaktyczna oraz Kierownik Jednostki Dydaktycznej. Nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu zapewniania jakości kształcenia sprawuje Rektor UW, natomiast organem zajmującym się kontrolą

jakości procesu kształcenia jest Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia. Do zadań Rad Dydaktycznych, w tym zespołu dedykowanemu m.in. kierunkowi nauczanie języków obcych, należy wdrażanie procedur, metod i narzędzi oceny jakości i przebiegu kształcenia opracowanych przez radę uczelnianą, oraz ewaluacja procesu kształcenia na kierunku. Kompetencje i zakres odpowiedzialności osób i zespołów zostały określone w sposób przejrzysty.

Innowacje dydaktyczne i osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki akademickiej są uwzględniane w projektowaniu programu studiów, co ilustrują, na przykład, stosowane na kierunku metody dydaktyczne. Współczesna technologia informacyjno-komunikacyjna jest uwzględniana w projektowaniu studiów w sposób odpowiadający specyfice kierunku. Narzędzia i techniki kształcenia na odległość są uwzględniane w projektowaniu programu studiów, przede wszystkim jako narzędzia wspomagające.

Zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest w sposób formalny w oparciu o przyjęta na Uczelni procedurę tworzenia i doskonalenia programów kształcenia. Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte coroczną uchwałą Senatu warunki i kryteria rekrutacji.

W ramach przeglądu programu studiów dokonuje się oceny: systemu ECTS, wymiaru godzin poszczególnych zajęć, sekwencji grup zajęć i zgodności treści kształcenia z zakładanymi efektami uczenia się, jak i aktualnym stanem wiedzy i jej zastosowaniami w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Weryfikuje się i opiniuje zgodność form zajęć, metod dydaktycznych z zakładanymi ogólnymi i szczegółowymi efektami uczenia się. Z przeglądem programu zintegrowany jest przegląd sylabusów, który uwzględnia ocenę zawartych w nich informacji: treści programowych, w tym ich aktualność i spójność z efektami uczenia się, aktualizację zalecanej literatury, wskazywanych metod dydaktycznych, wymiaru zajęć i przypisanych punktów ECTS. Zdiagnozowane w kryteriach 1-2 nieprawidłowości w zakresie m.in. efektów uczenia się i przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych, świadczą o niepełnej skuteczności istniejących procedur.

Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia przewiduje procedurę monitorowania i weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów uczenia się oraz procedurę weryfikacji jakości prac dyplomowych. Procedury przewidują analizę wyników uzyskiwanych przez studentów w sesji egzaminacyjnej oraz monitoring spełnienia standardów określonych dla prac dyplomowych, osiągania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych na poziomie zajęć poprzez przegląd prac dyplomowych, prac etapowych, dokumentacji praktyk zawodowych i w oparciu o wnioski ujęte w raportach dotyczących oceny realizacji założonych w programie efektów uczenia się. Procedury, choć oparte o miarodajne i wiarygodne dane, nie są w pełni skuteczne, gdyż nie prowadzą do zdiagnozowania i/lub zniwelowania nieprawidłowości wskazanych w kryterium 3 powiązanych z weryfikacją efektów uczenia się i procesem dyplomowania na kierunku.

Na kierunku został zapewniony wpływ studentów oraz kadry prowadzącej kształcenie na doskonalenie programu studiów. Udział przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego jest również zapewniony i systematycznie poszerzany.

Jakość kształcenia na kierunku nauczania języków obcych nie podlegała wcześniejszym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są oceny programu studiów, oparte o wyniki analiz wiarygodnych danych i informacji. W ocenach tych biorą udział interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni. Jakość kształcenia na kierunku nie podlegała wcześniejszym ocenom Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nie w pełni skutecznego działania na kierunku systemu zapewnienia jakości kształcenia, który nie przyczynił się do zdiagnozowania i/lub zniwelowania nieprawidłowości wskazanych w kryteriach 1, 2 i 3.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

1. Efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia, implikujące wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do programu studiów i jego realizacji i skutkujące podniesieniem jakości kształcenia na kierunku.

Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226 z późn. zm.);
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2787);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218);
7. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. 2021. poz. 890);
8. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
9. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
10. Uchwała nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil praktyczny

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, oraz są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi praktycznemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowania z zakresu dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 2.4

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami

w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy

wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

www.pka.edu.pl